

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.6.2026
COM(2026) 313 final

2026/0172 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind ordinul european de anchetă în materie penală și ordinul european de
participare de la distanță (reformare)**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Activitățile infracționale includ din ce în ce mai multe elemente transfrontaliere și reprezintă o provocare serioasă la adresa securității în UE. Rețelele infracționale și organizațiile teroriste activează în mai multe jurisdicții fără a întâmpina niciun impediment în calea activităților lor infracționale. De aceea, avem nevoie de sisteme de justiție penală ale UE dotate cu instrumente eficace și de o cooperare fiabilă pentru a răspunde acestor amenințări.

Directiva 2014/41/UE¹ („directiva”) a instituit ordinul european de anchetă ca instrument pentru strângerea transfrontalieră de probe în materie penală. Directiva a răspuns necesității practice, clar identificată, a unui cadru cuprinzător și bazat pe recunoașterea reciprocă pentru obținerea de probe în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră. De la începutul aplicării sale, în mai 2017, directiva a pus la dispoziția autorităților judiciare și a altor autorități competente un instrument valoros, care este utilizat pe scară largă în toate statele membre participante.

Cea de a 10-a rundă de evaluări reciproce², care a avut loc între 2023 și 2024, a avut drept scop evaluarea aplicării și punerii în aplicare a directivei. Pe baza datelor furnizate de Eurojust³ și de Rețeaua judiciară europeană în materie penală („RJE”)⁴, evaluarea a confirmat că ordinele europene de anchetă au fost utilizate în mod frecvent. Evaluarea a oferit și o importantă ocazie de a identifica domeniile care trebuie îmbunătățite și dezvoltate, inclusiv la nivelul UE. Raportul final cu privire la cea de a 10-a rundă de evaluări reciproce privind punerea în aplicare a ordinului european de anchetă („raportul final cu privire la evaluările reciproce”)⁵ a evidențiat mai multe domenii în care statele membre interpretează directiva în mod diferit sau duc lipsă de proceduri specifice, în special: (i) utilizarea probelor în alte scopuri; (ii) definirea „interceptării telecomunicațiilor”; (iii) utilizarea dispozitivelor tehnice de înregistrare și relația dintre ordinul european de anchetă și supravegherea transfrontalieră în temeiul articolului 40 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen („CAAS”)⁶ și (iv) utilizarea ca probe a informațiilor din domeniul aplicării legii care au făcut obiectul unui schimb anterior. Evaluarea a concluzionat că aceste lacune aduc atingere coerenței punerii în aplicare și a invitat Comisia să aibă în vedere modificări legislative pentru a clarifica aceste aspecte. Mai mult, evaluarea a evidențiat aspecte legate de punerea în aplicare a articolului 24 din directivă (privind audierile prin videoconferință) și a invitat

¹ Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală, JO L 130, 1.5.2014, p. 1.

² În concordanță cu Acțiunea comună 97/827/JAI din 5 decembrie 1997 (denumită în continuare „acțiunea comună”), care a instituit un mecanism de evaluare a aplicării și a punerii în aplicare pe plan național a angajamentelor internaționale în domeniul luptei împotriva criminalității organizate.

³ Raportul anual al Eurojust pe 2025 indică 6 711 cazuri Eurojust în curs, inclusiv 2 751 de cazuri noi, număr ce reprezintă aproape jumătate din totalul cazurilor Eurojust: <https://www.eurojust.europa.eu/about-us/planning-and-reporting/annual-report#downloadpdf>.

⁴ Raportul RJE pentru perioada 2023-2024 privind activitățile și gestionarea indică faptul că, în perioada 2023-2024, punctele de contact ale RJE au semnalat peste 4 612 cazuri în care au sprijinit cereri legate de ordinul european de anchetă. Acestea au reprezentat aproape o treime din totalul cazurilor în care a fost necesară asistența RJE: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn2021/ContentDetail/EN/2/67>.

⁵ Raport final cu privire la evaluările reciproce: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15834-2024-REV-1/ro/pdf>.

⁶ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

Comisia să „abordeze la nivel legislativ problema participării persoanei acuzate la proces prin videoconferință dintr-un alt stat membru”.

În plus, Grupul la nivel înalt privind accesul la date pentru o asigurare eficace a respectării legii a considerat că cererile de interceptare legală transfrontalieră prezintă mai multe provocări pentru autoritățile de aplicare a legii. Raportul final⁷ a sugerat să se examineze în ce mod directiva ar putea contribui în mai mare măsură la eficientizarea cererilor transfrontaliere de interceptare legală.

Necesitatea unor măsuri legislative precis direcționate a fost confirmată totodată de constatările operaționale prezentate de Eurojust⁸ și RJE⁹, de raportul Forumului la nivel înalt privind viitorul justiției penale a UE¹⁰ și de evaluarea efectelor produse în statele membre de Recomandarea (UE) 2022/915 a Consiliului¹¹.

Jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a clarificat, la rândul său, modul în care ar trebui interpretate anumite aspecte ale Directivei privind ordinul european de anchetă și a evidențiat domeniile în care sunt necesare clarificări legislative suplimentare. Unele cauze se referă, în special, la interpretarea articolului 24 din directivă¹². Acestea evidențiază insecuritatea juridică în ceea ce privește domeniul de aplicare, condițiile în care videoconferințele pot fi utilizate în cadrul procedurilor penale și măsura în care se poate solicita asistență în acest sens în temeiul directivei în alte scopuri decât obiectivul principal al obținerii de probe.

Din această perspectivă, propunerea urmărește două obiective principale:

- (1) îmbunătățirea clarității juridice și a eficacității operaționale în ceea ce privește strângerea transfrontalieră de probe în UE, prin abordarea deficiențelor specifice identificate în aplicarea directivei și
- (2) elaborarea unor norme comune pentru solicitarea de asistență cu scopul de a facilita participarea de la distanță a persoanelor suspectate, a persoanelor acuzate și a victimelor la audieri în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru.

Remediarea acestor deficiențe ar contribui la o cooperare judiciară mai eficace și ar spori încrederea reciprocă între statele membre.

⁷ Concluding report of the High-Level Group on access to data for effective law enforcement („Raportul final al Grupului la nivel înalt privind accesul la date pentru o asigurare eficace a respectării legii”): https://home-affairs.ec.europa.eu/document/download/4802e306-c364-4154-835b-e986a9a49281_en?filename=Concluding%20Report%20of%20the%20HLG%20on%20access%20to%20data%20for%20effective%20law%20enforcement_en.pdf.

⁸ Operational Topic on Interception of Telecommunication, Summary and compilation of replies (Dezbatere operațională pe tema interceptării telecomunicațiilor - Rezumatul și compilarea răspunsurilor), iunie 2024.

⁹ Observațiile și concluziile celei de a 59-a reuniuni plenare a Rețelei judiciare europene (RJE) (Praga, 9-11 noiembrie 2022).

¹⁰ Raportul Forumului la nivel înalt privind viitorul justiției penale a UE: https://commission.europa.eu/document/download/606f0f38-12f9-4893-8941-3ac835229bcd_en?filename=JUST_template_comingsoon_standard_16.pdf.

¹¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Evaluarea efectului dat de statele membre Recomandării (UE) 2022/915 a Consiliului din 9 iunie 2022 privind cooperarea operativă în materie de asigurare a respectării legii”, SWD(2025) 36 final, 31.1.2025.

¹² Hotărârea Curții de Justiție din 4 iulie 2024, FP și alții, C-760/22, ECLI:EU:C:2024:574; Hotărârea Curții de Justiție din 6 iunie 2024, AVVA și alții, cauzele conexate C-255/23 și C-285/23, ECLI:EU:C:2024:462; Hotărârea Curții de Justiție din 18 decembrie 2025, C-325/24, Bissili, EU:C:2025:989.

În ceea ce privește primul obiectiv, propunerea urmărește să uniformizeze interpretarea și aplicarea principalelor dispoziții ale directivei în toate statele membre participante, prin clarificarea conceptelor și a normelor procedurale care au condus la practici naționale diferite. În special, scopul propunerii este de a oferi o mai mare securitate juridică cu privire la: (i) utilizarea probelor în alte scopuri și transferul ulterior al acestora; (ii) definirea noțiunii de „telecomunicații” și aspectele procedurale ale procedurii de notificare a interceptării care nu necesită asistență tehnică din partea unui alt stat membru; (iii) definiția „autorității emitente” și (iv) procedurile de solicitare a utilizării probatorii a informațiilor care au făcut obiectul unor schimburi anterioare între autoritățile de aplicare a legii sau ale unor schimburi spontane între autoritățile judiciare.

De asemenea, propunerea stabilește norme privind utilizarea dispozitivelor tehnice de înregistrare și supravegherea transfrontalieră în scopul strângerii de probe și clarifică interacțiunea dintre ordinul european de anchetă și măsurile de supraveghere transfrontalieră prevăzute la articolul 40 din CAAS. Aceasta urmărește și să îmbunătățească executarea la timp a anumitor măsuri de investigare care presupun strângerea de probe în timp real, cum ar fi livrările supravegheate, precum și interceptarea telecomunicațiilor și supravegherea transfrontalieră. În acest scop, se va permite executarea provizorie a unor astfel de măsuri de investigare atunci când această executare este strict necesară pentru a se garanta menținerea eficacității măsurilor. Acest lucru este deosebit de important în anchetele privind criminalitatea organizată, în care utilizarea acestor tehnici speciale de investigare este esențială pentru strângerea de probe. În plus, propunerea remediază deficiențele identificate în formularul privind ordinul european de anchetă. Astfel, propunerea urmărește să consolideze funcționarea practică a cadrului comun pentru obținerea de probe în cazurile transfrontaliere, inclusiv prin reducerea ambiguităților juridice care pot conduce la întârzieri, refuzuri de executare sau garanții procedurale inconsecvente.

În ceea ce privește al doilea obiectiv, rezultatele consultărilor au arătat că numai unele state membre dispun de norme specifice privind participarea transfrontalieră de la distanță la audierile din cadrul procedurilor în materie penală, iar conținutul acestor norme diferă în mod semnificativ. În unele cazuri, cadrele naționale nici măcar nu prevăd implicarea autorităților din statele membre în care se află persoana în cauză. Această fragmentare este problematică în ceea ce privește protecția drepturilor procedurale ale persoanelor în cauză și, mai mult decât atât, îngreunează cooperarea judiciară eficientă. Trebuie să se instituie proceduri și standarde comune, precum și garanții adecvate, pentru ca procedurile să fie echitabile, iar tehnologia de videoconferință să poată fi utilizată în mod eficient în procedurile penale transfrontaliere. În modul acesta se sporește eficacitatea cooperării judiciare și se consolidează încrederea reciprocă în spațiul de libertate, securitate și justiție al UE.

Prin urmare, normele propuse privind participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale urmăresc, în principal, să ofere asigurarea că dreptul de a fi prezent la proces și de a participa efectiv la ședințele de judecată, garantat de dreptul Uniunii la articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a UE și de Directiva (UE) 2016/343¹³, este exercitat într-un mod mai eficient. În practică, este posibil ca persoanele vizate de proceduri penale care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și își au reședința sau locuiesc temporar într-un alt stat membru să prefere prefera, în circumstanțele specifice ale cazului, să participe de la distanță în loc să se deplaseze pentru a se prezenta personal. De asemenea, persoanele respective se

¹³ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale, JO L 65, 11.3.2016, p. 1.

pot confrunța și cu obstacole legitime în calea participării fizice la audieri în statul membru care desfășoară procedurile, cum ar fi limitări legate de sănătate, responsabilități de îngrijire, restricții legate de privarea de libertate într-un alt stat membru sau alte motive întemeiate. În astfel de situații, persoana afectată poate fi obligată de facto, din cauza situației sale proprii, să renunțe la dreptul de a fi prezentă la proces din simplul motiv că nu se poate deplasa pentru a se prezenta personal la audieri, chiar dacă ar dori, de fapt, să participe. De aceea, prin faptul că facilitează participarea de la distanță, inițiativa urmărește să reducă numărul proceselor transfrontaliere desfășurate în lipsă și să ofere asigurarea că exercitarea dreptului la liberă circulație pe teritoriul Uniunii nu diminuează, în practică, exercitarea efectivă a drepturilor procedurale în cadrul procedurilor penale. În special, este de așteptat și ca inițiativa să reducă riscurile de victimizare secundară pentru victimele criminalității prin limitarea, după caz, a necesității unor drumuri repetate, a expunerii inutile la medii stresante sau a confruntării directe cu persoana suspectată sau acuzată în situații transfrontaliere.

În al doilea rând, în cazul în care măsurile coercitive și predarea nu sunt necesare sau proporționale, participarea de la distanță poate constitui, după caz, o alternativă la predarea fizică a persoanei în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului¹⁴.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Actuala propunere de reformare consolidează cadrul juridic al UE pentru instrumentele de cooperare judiciară transfrontalieră în materie penală, eliminând lacunele identificate în directivă și asigurând coerența cu alte instrumente.

Propunerile de modificări precis direcționate ale ordinului european de anchetă sunt coerente cu instrumentele existente ale Uniunii în domeniul cooperării în materie de justiție penală și vin în completarea acestora, inclusiv:

- Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene¹⁵, prin stabilirea unei proceduri de solicitare a acordului pentru utilizarea ca probe a unor informații care au făcut obiectul unui schimb anterior spontan între autoritățile judiciare în temeiul convenției respective;
- Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, prin clarificarea relației dintre articolul 40 privind supravegherea transfrontalieră și cadrul privind ordinul european de anchetă;
- Directiva privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii¹⁶, prin stabilirea unei proceduri de solicitare a acordului pentru utilizarea ca probe a informațiilor care au făcut obiectul unui schimb anterior între autoritățile de aplicare a legii în temeiul directivei respective.

¹⁴ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

¹⁵ Convenție elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, JO C 197, 12.7.2000, p. 3.

¹⁶ Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului, JO L 134, 22.5.2023, p. 1.

De asemenea, inițiativa este coerentă și creează legături directe cu Regulamentul privind Eurojust¹⁷ și cu Regulamentul privind Parchetul European (EPPO)¹⁸, precum și cu Decizia Consiliului privind Rețeaua Judiciară Europeană¹⁹.

În ceea ce privește noile norme privind solicitarea de asistență pentru a facilita participarea de la distanță la audieri în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru prin intermediul unui ordin european de participare de la distanță, propunerea elimină o lacună actuală din acquis-ul Uniunii, care reglementează participarea de la distanță numai în contexte specifice și în scopuri limitate.

Regulamentul (UE) 2023/2844²⁰ creează un cadru juridic pentru utilizarea videoconferinței și a altor tehnologii de comunicare la distanță în cadrul procedurilor transfrontaliere. În materie penală, articolul 6 din regulamentul menționat oferă un temei juridic pentru utilizarea videoconferinței sau a altor tehnologii de comunicare la distanță pentru audierea persoanelor suspectate, acuzate, condamnate și a altor persoane afectate în cadrul unui număr limitat de proceduri de cooperare judiciară identificate în mod expres în dispoziția respectivă²¹. Noul cadru stabilește modalități specifice pentru participarea de la distanță, dintr-un alt stat membru, a persoanelor suspectate, a persoanelor acuzate și a victimelor criminalității la ședințele de judecată ale acțiunii principale care le vizează. În felul acesta, propunerea elimină o lacună de reglementare din cadrul existent al Uniunii privind digitalizarea justiției penale, care s-a limitat la digitalizarea audierilor în cadrul procedurilor de cooperare judiciară.

Articolul 24 din directivă reglementează audierile prin videoconferință sau alte mijloace de transmisie audiovizuală în scopuri probatorii. În temeiul acestei dispoziții, se poate emite un ordin european de anchetă pentru a audia, prin videoconferință și în vederea obținerii de probe, un martor, un expert, o persoană suspectată sau o persoană acuzată care se află într-un alt stat membru. Astfel cum a clarificat Curtea de Justiție, articolul 24 se aplică audierilor desfășurate în scopul strângerii de probe și a căror executare nu depășește ceea ce este necesar în acest scop²².

¹⁷ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului, JO L 295, 21.11.2018, p. 138.

¹⁸ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO), JO L 283, 31.10.2017, p. 1.

¹⁹ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană, JO L 348, 24.12.2008, p. 130.

²⁰ Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare, JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>.

²¹ Lista exhaustivă a actelor juridice menționate la articolul 6 din Regulamentul privind digitalizarea cuprinde: (a) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului privind mandatul european de arestare, în special articolul 18 alineatul (1) litera (a); (b) Decizia-cadru 2008/909/JAI privind transferul prizonierilor, în special articolul 6 alineatul (3); (c) Decizia-cadru 2008/947/JAI privind recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești și a deciziilor de probațiune, în special articolul 17 alineatul (4); (d) Decizia-cadru 2009/829/JAI privind recunoașterea reciprocă în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă, în special articolul 19 alineatul (4); (e) Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție, în special articolul 6 alineatul (4); (f) Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare, în special articolul 33 alineatul (1).

²² Hotărârea Curții de Justiție din 18 decembrie 2025, C-325/24, Bissili, EU:C:2025:989, punctul 59.

În schimb, prezenta propunere urmărește să faciliteze participarea deplină dintr-un alt stat membru la toate tipurile de ședințe în fața instanțelor penale, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, după caz, în funcție de faptul dacă persoana în cauză este o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni. Participarea deplină implică exercitarea deplină a drepturilor procedurale de care beneficiază persoana în cauză, ca și cum aceasta ar fi prezentă fizic la audiere.

În ceea ce privește victimele criminalității, articolul 17 din Directiva 2012/29/UE²³ prevede posibilitatea audierii victimelor aflate într-un alt stat membru prin intermediul tehnologiei videoconferințelor și cere statelor membre să faciliteze, în măsura posibilului în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern, participarea victimelor prin videoconferință, ținând seama de rolul acestora în cadrul procedurii. Așadar, prezenta propunere completează acest cadru prin stabilirea unor norme și garanții specifice privind participarea de la distanță a victimelor la audieri în fața instanțelor penale, inclusiv a unor norme privind garanțiile procedurale, modalitățile tehnice și participarea efectivă.

Propunerea este pe deplin coerentă și cu acquis-ul Uniunii privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale. Directiva (UE) 2016/343 consacră, la articolul 8, dreptul persoanelor suspectate și acuzate de a fi prezente la proces. Fără a aduce atingere acestui drept și standardelor stabilite în temeiul directivei respective pentru procesele care se desfășoară în lipsă, prezenta propunere urmărește să consolideze exercitarea dreptului de a fi prezent la proces. În acest scop, propunerea le permite persoanelor în cauză să participe de la distanță la audieri, prin videoconferință sau printr-o altă tehnologie de comunicare la distanță, în cazul în care se îndeplinesc condiții stricte și se prevăd o serie de garanții. În același timp, propunerea urmărește să asigure posibilitatea exercitării efective și de la distanță, dacă este necesar, a drepturilor și garanțiilor procedurale care au fost prevăzute pentru a fi exercitate personal.

Noile dispoziții privind ordinul european de participare de la distanță contribuie la îmbunătățirea accesului la justiție în cadrul procedurilor penale transfrontaliere. Acestea le permit persoanelor suspectate, persoanelor acuzate și victimelor infracțiunilor care își au reședința, sunt deținute sau se află în cursul unei șederi temporare într-un alt stat membru din motive întemeiate să participe efectiv la procedurile penale fără a fi obligate să se deplaseze în statul emitent. Astfel, propunerea poate constitui, în condiții adecvate, o alternativă la predarea fizică în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului, ori de câte ori o măsură coercitivă nu este considerată necesară în cazul respectiv, iar obiectivul urmărit se limitează la a garanta participarea persoanei la o audiere sau la procesul său.

• **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezentul pachet de inițiative în materie de justiție penală urmărește un obiectiv coerent și complementar: consolidarea capacității Uniunii de a preveni, a depista, a investiga și a urmări penal formele grave de criminalitate transfrontalieră într-un mediu de securitate din ce în ce mai complex. Prin modernizarea cadrelor juridice care reglementează cooperarea dintre autoritățile de aplicare a legii, autoritățile judiciare și alte autorități relevante, pachetul urmărește să consolideze eficacitatea, coerența și interoperabilitatea arhitecturii de securitate internă a Uniunii.

²³ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, JO L 315, 14.11.2012, p. 57.

Revizuirile propuse ale regulamentelor privind Europol și Eurojust constituie nucleul acestui efort. Europol și Eurojust îndeplinesc funcții distincte, dar complementare, în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție: în timp ce Europol sprijină prevenirea, depistarea și investigarea activităților infracționale, Eurojust facilitează cooperarea judiciară și asigură o urmărire penală și măsuri judiciare eficiente. Prin urmare, pachetul urmărește să consolideze cooperarea și complementaritatea dintre cele două agenții, precum și cu alți actori relevanți ai Uniunii din domeniile justiției și afacerilor interne și arhitecturii antifraudă, în vederea asigurării unei continuități fluide între acțiunile de asigurare a respectării legii și urmările judiciare în toate etapele lanțului justiției penale.

În acest context, modificările aduse cadrului privind ordinul european de anchetă și normelor privind protecția datelor aplicabile în domeniul justiției și afacerilor interne contribuie și mai mult la acest obiectiv prin facilitarea unei cooperări transfrontaliere eficiente, prin îmbunătățirea condițiilor pentru schimbul de informații și prin asigurarea unui cadru juridic coerent, adaptat la realitățile operaționale și la evoluțiile tehnologice. Luate împreună, măsurile propuse în acest pachet vor consolida capacitatea Uniunii de a răspunde amenințărilor în continuă evoluție la adresa securității, respectând totodată pe deplin drepturile fundamentale, statul de drept și repartizarea responsabilităților între diferiți actori implicați.

Prezenta propunere este coerentă cu politicile conexe ale Uniunii, în special din următoarele motive:

- contribuie la obiectivele Strategiei ProtectEU²⁴, care subliniază necesitatea de a consolida cooperarea judiciară și de a asigura instrumente mai eficiente de combatere a criminalității grave și organizate și a terorismului într-un mediu din ce în ce mai transnațional și digital;
- este aliniată la obiectivele Comunicării Comisiei „DigitalJustice@2030”²⁵, care promovează digitalizarea sistemelor de justiție, inclusiv dezvoltarea de instrumente digitale sigure și utilizarea tehnologiilor interoperabile de videoconferință pentru a îmbunătăți eficiența, accesibilitatea și reziliența procedurilor judiciare în întreaga Uniune. În special, comunicarea a evidențiat participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru prin videoconferință ca fiind un domeniu de acțiune în viitor pentru Comisie (acțiunea 9);
- face parte din foaia de parcurs pentru accesul legal și efectiv la date al autorităților de aplicare a legii²⁶, care prevede angajamentul de a evalua necesitatea consolidării în continuare a ordinului european de anchetă pentru a se spori eficiența cererilor transfrontaliere de interceptare legală;
- face parte din Strategia UE în materie de droguri²⁷, care subliniază necesitatea de a consolida ordinul european de anchetă în cadrul priorității strategice referitoare la

²⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind [ProtectEU: o strategie europeană de securitate internă](#), COM(2025) 148 final.

²⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor [DigitalJustice@2030](#), COM(2025) 802 final.

²⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Foaie de parcurs privind accesul legal și efectiv la date pentru autoritățile de aplicare a legii, COM(2025) 349 final.

²⁷ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind strategia UE în materie de droguri, 4.12.2025, COM(2025) 743 final.

consolidarea cooperării judiciare cu scopul de a îmbunătăți securitatea și a proteja societatea;

- este pe deplin coerentă cu acquis-ul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special cu Regulamentul (UE) 2016/679²⁸, cu Directiva (UE) 2016/680²⁹ și cu Regulamentul (UE) 2018/1725³⁰, deoarece prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată în temeiul directivei propuse trebuie să respecte cadrul aplicabil al Uniunii în materie de protecție a datelor.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Inițiativa se întemeiază pe articolul 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

În conformitate cu articolul 82 alineatul (1) din TFUE, cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii trebuie să se întemeieze pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare. Acesta conferă Comisiei competența de a adopta, printre altele, măsuri de instituire a unor norme și proceduri care să asigure recunoașterea, în întreaga Uniune, a tuturor categoriilor de hotărâri judecătorești și decizii judiciare.

Directiva a fost adoptată în temeiul articolului 82 alineatul (1) din TFUE, la fel ca și alte instrumente de recunoaștere reciprocă existente. Prin urmare, menținerea articolului 82 alineatul (1) din TFUE ca temei juridic asigură coerența cu alegerea inițială și reflectă obiectivul și conținutul modificărilor aduse prin inițiativa de reformare.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Directiva este deja aplicată la nivelul UE ca instrument de cooperare judiciară transfrontalieră în materie penală pentru strângerea de probe. Prin însăși natura sa, directiva abordează aspecte transfrontaliere, care nu pot fi gestionate în mod eficace prin acțiuni individuale ale statelor membre. UE și-a exercitat deja competențele prin adoptarea directivei, drept pentru care ar trebui luate măsuri suplimentare tot la nivelul UE.

În ceea ce privește modificările specifice care introduc norme menite să faciliteze participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale atunci când persoana suspectată sau acuzată sau victima unei infracțiuni se află într-un alt stat membru, caracterul transfrontalier al acestei chestiuni înseamnă că niciun stat membru nu poate stabili singur aceste norme.

²⁸ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), JO L 119, 4.5.2016, p. 1.

²⁹ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, JO L 119, 4.5.2016, p. 89.

³⁰ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE, JO L 295, 21.11.2018, p. 39.

Răspunsurile la consultările publice pe teme specifice confirmă faptul că acțiunile UE în acest domeniu pot produce rezultate mai bune decât acțiunile întreprinse de statele membre. Consiliul a recunoscut că provocările pe care această inițiativă urmărește să le abordeze necesită acțiuni care depășesc nivelul național. Prezenta propunere răspunde, așadar, problemelor ridicate de statele membre, astfel cum s-a explicat mai sus.

Având în vedere dimensiunea transfrontalieră a aspectelor subliniate mai sus și faptul că Uniunea și-a exercitat deja competențele în aceste domenii, propunerea trebuie adoptată la nivelul UE pentru ca obiectivele să fie îndeplinite.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, întrucât nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor sale. Aceasta se bazează pe instrumentele de recunoaștere reciprocă și pe infrastructura digitală existente la nivelul Uniunii, limitând astfel sarcinile administrative și financiare suplimentare.

Propunerile de modificări specifice ale ordinului european de anchetă se limitează la preocupările identificate de Consiliu în cadrul celei de a 10-a runde de evaluări reciproce și în alte rapoarte menționate în secțiunea referitoare la context din prezenta expunere de motive. În întreg cuprinsul propunerii de față, opțiunile indicate sunt cele mai puțin intruzive pentru sistemele naționale de justiție penală ale statelor membre, bazându-se totodată pe cadrul general al directivei.

Normele propuse privind participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale răspund solicitărilor formulate de statele membre în cursul evaluării reciproce a directivei. Inițiativa creează un cadru specific care se limitează la a facilita emiterea și recunoașterea de către statele membre a cererilor de participare de la distanță la audieri în fața instanțelor penale. Aceasta nu armonizează procedurile penale naționale, în sens mai larg, la nivel național. Utilizarea unui ordin european de participare de la distanță în cazuri individuale rămâne supusă puterii discreționare a statelor membre și face obiectul unei evaluări a proporționalității și a caracterului adecvat în fiecare caz în parte. Ca regulă generală, participarea de la distanță se bazează pe acordul persoanei în cauză și este însoțită de garanții care au drept scop să asigure că procedurile sunt echitabile și că drepturile procedurale sunt exercitate efectiv.

Propunerea respectă și autonomia procedurală a statelor membre, întrucât desfășurarea audierilor se încadrează în continuare în sfera dreptului statului membru emitent și a anumitor măsuri de executare reglementate de dreptul statului membru de executare.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere vizează modificări specifice ale directivei, menite să abordeze lacunele, inconsecvențele și deficiențele identificate în cursul punerii în aplicare și al evaluării directivei. Având în vedere că modificările au un caracter specific, același instrument juridic constituie opțiunea cea mai potrivită pentru introducerea acestora, iar reformarea este considerată cea mai adecvată tehnică pentru înlocuirea și abrogarea directivei.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Principalul document de referință pentru evaluarea directivei este raportul final cu privire la evaluările reciproce. Raportul constată că directiva a devenit un instrument eficace și utilizat pe scară largă pentru cooperarea judiciară în materie penală în întreaga Uniune Europeană și că, în general, se consideră că sistemul funcționează bine. Cu toate acestea, raportul identifică mai multe provocări juridice și operaționale. În mod deosebit, raportul solicită modificări specifice în ceea ce privește: (i) utilizarea probelor în alte scopuri; (ii) interceptarea telecomunicațiilor; (iii) utilizarea dispozitivelor tehnice de înregistrare și supravegherea transfrontalieră și (iv) utilizarea probatorie a informațiilor care au făcut obiectul unor schimburi anterioare între autoritățile de aplicare a legii sau ale unor schimburi spontane între autoritățile judiciare. Raportul mai subliniază și că practicienii au semnalat dificultăți practice legate de complexitatea formularului-tip privind ordinul european de anchetă, de probleme de traducere și de întârzieri în executare. Raportul mai propune și să se examineze chestiunea participării de la distanță a persoanelor acuzate la propriul lor proces. În ansamblu, evaluarea recomandă clarificări legislative suplimentare și un grad sporit de armonizare pentru a se îmbunătăți securitatea juridică, eficiența și coerența în aplicarea directivei.

- **Consultările cu părțile interesate**

La elaborarea propunerii, Comisia a organizat consultări ample în 2025 și 2026. Aceste consultări au vizat o gamă largă de părți interesate care reprezintă cetățenii, autoritățile publice, reprezentanți ai mediului academic, agenții și organisme UE, asociațiile europene ale avocaților apărării și alte părți interesate relevante.

Consultările au constatat în: (i) consultări specifice cu autoritățile statelor membre, Eurojust, RJE, EPPO, Europol, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), Asociația Europeană a Barourilor de Drept Penal (European Criminal Bar Association) și Consiliul Barourilor Europene; (ii) feedbackul public primit în cadrul cererii de contribuții, care a inclus contribuții din partea unor cadre universitare; (iii) trei reuniuni specifice cu experți ai autorităților statelor membre³¹ și (iv) o reuniune cu Grupul de experți în materie de drept penal al Comisiei³².

În ansamblu, a existat un consens larg cu privire la faptul că UE ar trebui să abordeze problemele identificate prin modificări specifice ale directivei.

În special, numeroși experți au recunoscut dificultățile legate de utilizarea anumitor măsuri de investigare pentru strângerea de probe într-un context transfrontalier, mai ales supravegherea transfrontalieră în scopul strângerii de probe și dispozitivele tehnice de înregistrare (pentru strângerea de date de localizare, audio sau vizuale). A existat o susținere generală a includerii în directivă a unor dispoziții specifice cu privire la aceste aspecte. Mai mulți experți au considerat că ar fi util să se definească noțiunea de „interceptare a telecomunicațiilor” în directivă. Unii experți au considerat, de asemenea, că este posibil să se clarifice procedura de notificare a interceptării fără a fi nevoie de asistență tehnică din partea unui alt stat membru.

Opiniile părților interesate au fost contradictorii cu privire la necesitatea de a clarifica normele privind utilizarea probelor în alte scopuri. Unii experți s-au exprimat totuși în favoarea unei proceduri simplificate de stabilire a unor condiții specifice pentru utilizarea probelor obținute

³¹ Cele trei reuniuni specifice cu experții au avut loc la 31 martie 2025, 2 iulie 2025 și 5 mai 2026.

³² Reuniunea a avut loc la data de 14 mai 2025.

și de solicitare a ridicării acestor condiții în scopul menținerii flexibilității și eficienței investigațiilor transfrontaliere. Mai multe părți interesate au considerat că este necesar să se stabilească procedura de solicitare a utilizării probatorii a informațiilor care au făcut obiectul unor schimburi anterioare între autoritățile de aplicare a legii, în timp ce altele au subliniat că noile norme ar trebui să țină seama de diferențele dintre cadrele juridice naționale. În mod similar, consultările au demonstrat că legislația și practicile naționale variază în ceea ce privește condițiile în care informațiile „schimbate în mod spontan” de către autoritățile judiciare pot fi utilizate ca probe, ceea ce sugerează necesitatea unor norme specifice. Consultările au demonstrat și necesitatea introducerii unor clarificări suplimentare limitate în directivă, de exemplu cu privire la domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă EA și la definiția „autorității emitente”. S-a subliniat și necesitatea formării judiciare și a elaborării de manuale sau orientări suplimentare, în special pentru a se clarifica relația dintre ordinul european de anchetă și alte instrumente, precum și în ceea ce privește utilizarea ordinului european de anchetă în scopul recunoașterii și executării transfrontaliere a tehnicilor speciale de investigare. În plus, utilizarea unor instrumente complementare, precum Atlasul RJE și Fiches Belges, a fost considerată utilă pentru a asigura buna aplicare a ordinului european de anchetă, în special în cazurile în care diferențele dintre practicile și legislația statelor membre în ceea ce privește măsurile speciale de investigare îngreunează cooperarea. Experții au considerat că este necesar ca aceste instrumente să fie actualizate periodic pentru a se ține seama de schimbările intervenite în ceea ce privește legislația statelor membre, autoritățile competente și cerințele practice, asigurându-se astfel fiabilitatea și utilitatea lor constante pentru practicieni.

Părțile interesate au susținut în mare măsură obiectivul de a facilita participarea transfrontalieră de la distanță la procedurile penale prin intermediul unui cadru juridic specific al Uniunii. S-a subliniat însă necesitatea de a se menține caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a drepturilor procedurale ale persoanelor în cauză. Majoritatea statelor membre și a experților au fost de acord că participarea de la distanță la audieri ar trebui să fie reglementată de dreptul procedural al statului membru emitent în toate privințele, cu excepția controalelor de identitate și a condițiilor tehnice pentru videoconferințe, care ar trebui să fie reglementate de dreptul procedural al statului membru de executare.

Unii experți au fost de acord că într-un context de participare de la distanță ar trebui să se aplice aceleași garanții și căi de atac ca cele aplicabile participării în persoană la ședințele de judecată. Cu toate acestea, majoritatea părților interesate au subliniat necesitatea unor garanții specifice, în special pentru: (i) acordul persoanei vizate de un ordin european de participare de la distanță; (ii) disponibilitatea unui canal confidențial de comunicare între persoana în cauză și avocatul său; (iii) măsuri corective specifice în caz de defecțiuni tehnice și (iv) protecția persoanelor vulnerabile și a copiilor. Aceste contribuții au fost luate în considerare în propunere.

Cu toate acestea, părțile interesate au exprimat poziții diferite cu privire la: (i) posibilitatea (și amploarea) unor excepții de la cerința privind acordul; (ii) tipul de autorități competente pentru controalele de identitate și actele procedurale în statul membru de executare și (iii) existența unor căi de atac specifice care să vină în completarea celor deja disponibile în legislația statului membru emitent. De exemplu, majoritatea statelor membre au cerut excepții limitate de la necesitatea de a obține acordul persoanei în cauză în circumstanțe excepționale, dar organizațiile avocaților apărării s-au opus, în general, unor astfel de derogări. Prin urmare, propunerea adoptă o abordare echilibrată, menținând acordul persoanei vizate drept condiție obligatorie pentru emiterea unui ordin european de participare de la distanță și permițând în același timp o derogare strict încadrată, care face obiectul unor garanții stricte și al supravegherii judiciare.

Un rezumat mai detaliat al rezultatelor consultărilor desfășurate de Comisie va fi inclus într-un document de lucru al serviciilor Comisiei care va însoți prezenta propunere.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Pe lângă consultările cu părțile interesate menționate mai sus, Comisia a colectat și a utilizat expertiză din alte surse.

În special, propunerea se bazează pe raportul final cu privire la evaluările reciproce, pe rapoartele elaborate de Eurojust și RJE, precum și pe discuțiile tehnice și politice din cadrul Forumului la nivel înalt privind viitorul justiției penale.

În ceea ce privește normele privind participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale, propunerea ia în considerare și: (i) rezultatele unui proiect de cercetare privind digitalizarea drepturilor la apărare în cadrul procedurilor penale, care a fost finanțat de Comisia Europeană în cadrul programului „Justiție”³³; (ii) raportul FRA intitulat „Digitalising Justice: A Fundamental Rights-based Approach” („Digitalizarea justiției: o abordare bazată pe drepturile fundamentale”³⁴, precum și (iii) rezultatele preliminare ale discuțiilor din cadrul conferințelor de lucru pe această temă³⁵.

- **Evaluarea impactului**

O derogare de la cerința de a se efectua o evaluare a impactului a fost considerată justificată în cazul de față din două motive principale: lipsa opțiunilor și lipsa unui impact economic, social sau de mediu negativ relevant. Directiva a făcut deja obiectul unei evaluări retrospective cuprinzătoare ca parte a celei de a zecea runde de evaluări reciproce, care a condus la recomandări specifice pentru abordarea elementelor care nu sunt încă reglementate de directivă și la modificări ale dispozițiilor existente. Activitatea desfășurată de Consiliu în cadrul celei de a 10-a runde de evaluări reciproce a condus la concluzia că nu există decât o serie restrânsă de alternative de politică viabile. Revizuirea actuală se bazează pe această activitate. Atât directiva de bază, adoptată inițial pe baza unei inițiative a statelor membre, cât și modificările propuse sunt în principal de natură tehnică și procedurală. Impactul acestora va fi resimțit în primul rând de autoritățile publice implicate în cooperarea judiciară transfrontalieră. Este de așteptat ca, pentru persoanele fizice sau juridice, impactul să fie pozitiv, deoarece modificările vizează consolidarea securității juridice, îmbunătățirea eficacității procedurilor existente și facilitarea accesului la justiție prin utilizarea participării de la distanță la audierile în fața instanțelor penale.

Inițiativa abordează aspecte intrinsec transfrontaliere, drept pentru care nu ridică probleme specifice în materie de subsidiaritate. Eventualele costuri legate de punerea în aplicare a modificărilor care vor fi suportate de autoritățile publice ar urma să fie compensate prin creșterea eficienței anchetelor și urmăririlor penale transfrontaliere, precum și prin reducerea întârzierilor, a transferurilor și a sarcinilor operaționale aferente. Inițiativa abordează aspecte intrinsec transfrontaliere, drept pentru care nu ridică probleme specifice în materie de subsidiaritate. În absența unei evaluări a impactului, propunerea va fi însoțită de un document de lucru al serviciilor Comisiei care va prezenta contextul în materie de politică, definirea

³³ <https://www.law.kuleuven.be/linc/english/research/researchdigirights.html>.

³⁴ https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2025-digitalising-justice-fundamental-rights-approach_en.pdf.

³⁵ Conferința de lucru privind utilizarea videoconferințelor în scopul judecării cauzelor penale transfrontaliere în UE, care a avut loc la 20 ianuarie 2026 și a fost organizată de Ministerul Justiției din Țările de Jos și de Universitatea Erasmus din Rotterdam; Conferința anuală din 2026 a LEAP privind procesele echitabile.

problemei, opțiunea (opțiunile) de politică făcută (făcute) și impacturile preconizate, inclusiv rezultatele activităților de consultare a părților interesate și viitoarele mecanisme de monitorizare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

În conformitate cu Programul Comisiei privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), toate inițiativele care vizează revizuirea legislației în vigoare a UE ar trebui să urmărească simplificarea și reducerea sarcinii administrative a statelor membre.

Atât directiva de bază, cât și modificările propuse sunt predominant de natură tehnică și procedurală. Impactul acestora va fi resimțit în primul rând de autoritățile publice implicate în cooperarea judiciară transfrontalieră. Este de așteptat ca, pentru persoanele fizice sau juridice, impactul să fie pozitiv, deoarece modificările vizează consolidarea securității juridice, îmbunătățirea eficacității procedurilor existente și facilitarea accesului la justiție prin utilizarea participării de la distanță la audierile în fața instanțelor penale.

Eventualele costuri legate de punerea în aplicare a modificărilor care vor fi suportate de autoritățile publice ar urma să fie compensate prin creșterea eficienței anchetelor și urmărilor penale transfrontaliere, precum și prin reducerea întârzierilor, a transferurilor și a sarcinilor operaționale aferente.

Nu se preconizează niciun impact asupra IMM-urilor și asupra competitivității.

- **Drepturile fundamentale**

Propunerea respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă, în special dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil și dreptul la apărare, astfel cum sunt consacrate la articolele 47 și 48 din cartă, precum și la articolul 6 și la articolul 13 alineatul (1) din Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO). Aceasta se bazează pe cele șase directive ale UE privind drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate în cadrul procedurilor penale, în special Directivele 2010/64/UE³⁶, 2012/13/UE³⁷, 2013/48/UE³⁸, (UE) 2016/343, (UE) 2016/800³⁹ și (UE) 2016/1919⁴⁰, precum și pe Directiva 2012/29/UE privind drepturile victimelor criminalității.

Directiva protejează drepturile fundamentale prin integrarea unor garanții în întregul cadru privind ordinul european de anchetă și alte măsuri pentru obținerea de probe în materie penală. În special, directiva prevede dispoziții specifice menite să asigure că emiterea sau

³⁶ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale, JO L 280, 26.10.2010, p. 1.

³⁷ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, JO L 142, 1.6.2012, p. 1.

³⁸ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate, JO L 294, 6.11.2013, p. 1.

³⁹ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, JO L 132, 21.5.2016, p. 1.

⁴⁰ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare, JO L 297, 4.11.2016, p. 1.

validarea unui ordin european de anchetă este însoțită de garanții referitoare la respectarea drepturilor fundamentale ale persoanei în cauză. Directiva permite, de asemenea, autorității de executare să se asigure că principiul proporționalității și drepturile procedurale și fundamentale ale persoanei în cauză sunt respectate atunci când execută un ordin european de anchetă. Mai mult, mecanisme procedurale specifice, cum ar fi procedurile de notificare pentru măsurile de investigare transfrontaliere care nu necesită asistență din partea unui alt stat membru, asigură faptul că statul membru în care se află persoana vizată de măsură este informat și poate interveni în cazul în care măsura nu ar fi autorizată într-o cauză similară din statul membru respectiv.

Normele propuse privind participarea de la distanță la audierile în fața instanțelor penale stabilesc condiții clare și stricte pentru emiterea și executarea unui ordin european de participare de la distanță, precum și garanții procedurale și căi de atac conexe. Aceste norme garantează că participarea de la distanță la audieri nu se desfășoară într-un mod care să submineze caracterul echitabil al procedurilor sau exercitarea drepturilor procedurale. În special, obligația de a obține acordul persoanei vizate de un ordin european de participare de la distanță urmărește să asigure că executarea acestui ordin continuă să fie compatibilă cu protecția drepturilor fundamentale consacrate în cartă, în special cu dreptul de a fi prezent în persoană la proces. O derogare de la această cerință referitoare la acord este permisă numai în situații excepționale și clar identificate care constituie limitări admisibile în conformitate cu articolul 52 din cartă. În plus, cerința ca persoana suspectată sau acuzată să fie reprezentată de un avocat mandatat prezent în statul membru emitent constituie o garanție suplimentară pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Normele propuse privind participarea de la distanță la procedurile penale sunt coerente atât cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), cât și cu cea a Curții de Justiție. Deși CEDO a recunoscut în mod constant că prezența fizică a persoanei acuzate în sala de judecată este o componentă importantă a dreptului la un proces echitabil, aceasta a statuat și că participarea la ședințe prin videoconferință nu este, în sine, incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil și public, cu condiția ca persoana în cauză să fie în măsură: (i) să urmărească procedurile; (ii) să vadă și să audă persoanele care participă la audiere; (iii) să fie văzută și auzită fără impedimente tehnice și (iv) să comunice în mod eficient și confidențial cu avocatul său⁴¹. Propunerea ține seama de toate aceste standarde și, după cum s-a menționat mai sus, stabilește o serie de garanții suplimentare.

Normele propuse țin seama și de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție, în special de cauza C-760/22⁴². În cauza respectivă, Curtea a clarificat faptul că, întrucât articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 nu reglementează în mod expres aspectul participării de la distanță la procesele penale, această dispoziție nu poate împiedica o persoană acuzată, care solicită în mod expres acest lucru, să participe prin videoconferință la ședințele de judecată ale procesului său. Curtea de Justiție a confirmat, de asemenea, că, în cazul în care statele membre permit inculpatului să își exercite dreptul de a participa la procesul său de la distanță, normele respective nu ar trebui să submineze obiectivul urmărit

⁴¹ CEDO, Hotărârea din 5 octombrie 2006, Marcello Viola/Italia, ECLI:CE:ECHR:2006:1005JUD004510604, punctele 65-67 și CEDO, Hotărârea din 27 noiembrie 2007, Asciutto/Italia, ECLI:CE:ECHR:2007:1127JUD003579502, punctele 62-73; CEDO, Hotărârea din 16 februarie 2016, Yevdokimov ș.a./Rusia, ECLI:CE:ECHR:2016:0216JUD002723605, punctul 43; CEDO, Sakhnovskiy/Rusia, cererea nr. 21272/03, ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD002127203, punctul 98.

⁴² Hotărârea Curții de Justiție din 4 iulie 2024, FP și alții (Procès par visioconférence), C-760/22, EU:C:2024:574.

de Directiva (UE) 2016/343, și anume consolidarea dreptului la un proces echitabil în cadrul procedurilor penale, a prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare, astfel cum sunt consacrate în cartă și în CEDO.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Inițiativa are implicații bugetare, ocazionate în special de componentele sale legate de digitalizare. Acestea includ activități juridice, activități în materie de politici și activități de coordonare în cadrul Comisiei, precum și lucrări tehnice de dezvoltare, adaptare, testare, mentenanță și asistență aferente sistemului informatic descentralizat și componentelor sale.

Fișa financiară legislativă și digitală care însoțește propunerea prezintă în detaliu implicațiile bugetare și resursele umane și administrative necesare.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va verifica dacă dispozițiile modificate prin prezenta directivă sunt transpuse în mod corect și eficace în legislațiile naționale ale tuturor statelor membre participante. Pe parcursul etapei de transpunere, Comisia va organiza ateliere de transpunere cu toate statele membre.

Propunerea prevede colectarea de statistici care să-i permită Comisiei să monitorizeze aplicarea directivei și să prezinte un raport corespunzător Parlamentului European și Consiliului.

- **Documente explicative (pentru directive)**

Având în vedere că propunerea cuprinde obligații juridice noi față de directiva existentă, va fi necesar să se transmită documente explicative, incluzând, de exemplu, un tabel de corespondență între dispozițiile naționale și directivă, împreună cu notificarea măsurilor de transpunere. Scopul este de a asigura faptul că măsurile de transpunere pe care statele membre le adăugă legislației existente sunt clar identificabile.

În plus, este posibil ca măsurile naționale necesare pentru transpunerea prezentei propuneri să fie transpuse de statele membre în mai multe texte juridice. Din acest motiv, este necesar ca statele membre să furnizeze Comisiei un document explicativ care să conțină textul dispozițiilor adoptate pentru transpunerea prezentei directive. De asemenea, în acest document ar trebui să se indice modul în care dispozițiile respective interacționează cu dispozițiile adoptate deja pentru transpunerea directivei și cu dispozițiile care țin de alte politici relevante ale UE.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Se propun următoarele modificări:

Titlul I: Dispoziții generale

Articolul 1: prezintă pe scurt subiectul.

Articolul 2: stabilește lista definițiilor importante.

Titlul II: stabilește cadrul pentru ordinul european de anchetă și alte măsuri pentru obținerea de probe în materie penală

Articolul 3: definește ordinul european de anchetă și descrie obligația de executare a acestuia.

Articolul 4: stabilește domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă.

Articolul 5: enumeră tipurile de proceduri pentru care poate fi emis un ordin european de anchetă.

Articolul 6: stabilește conținutul obligatoriu al unui ordin european de anchetă și forma acestuia.

Articolul 7: prezintă condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de anchetă.

Articolul 8: stabilește procedura de transmitere a ordinului european de anchetă între autoritățile emitente/de executare.

Articolul 9: stabilește caracteristicile specifice situației în care un ordin european de anchetă este legat de un ordin european de anchetă precedent.

Articolul 10: stabilește obligația autorității de executare de a recunoaște și de a executa un ordin european de anchetă.

Articolul 11: reglementează utilizarea unui alt tip de măsură de investigare și enumeră măsurile care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului executant.

Articolul 12: enumeră motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare.

Articolul 13: stabilește termene pentru recunoaștere sau executare.

Articolul 14: stabilește norme pentru transferul probelor obținute.

Articolul 15: enumeră motivele de amânare a recunoașterii sau executării.

Articolul 16: stabilește obligația de a informa autoritatea emitentă.

Articolul 17: stabilește căile de atac care trebuie să fie puse la dispoziție.

Articolul 18: stabilește norme privind răspunderea penală a funcționarilor.

Articolul 19: stabilește norme privind răspunderea civilă a funcționarilor.

Articolul 20: stabilește obligația de confidențialitate.

Articolul 21: stabilește condițiile pentru utilizarea ulterioară și transferul ulterior al informațiilor sau probelor.

Articolul 22: prevede posibilitatea de a transfera temporar, către statul emitent, persoane supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare.

Articolul 23: prevede posibilitatea de a transfera temporar, către statul executant, persoane supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare.

Articolul 24: prevede posibilitatea audierii prin videoconferință sau prin intermediul altor tehnologii de comunicare la distanță.

Articolul 25: prevede posibilitatea audierii experților sau a martorilor prin teleconferință.

Articolul 26: prevede posibilitatea de a solicita informații privind conturile bancare și alte conturi financiare.

Articolul 27: prevede posibilitatea de a solicita informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare.

Articolul 28: reglementează măsurile de investigare care presupun strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp.

Articolul 29: stabilește norme specifice privind investigațiile sub acoperire.

Articolul 30: stabilește norme specifice privind supravegherea transfrontalieră.

Articolul 31: stabilește norme specifice pentru solicitarea interceptării telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru.

Articolul 32: stabilește norme specifice privind măsurile provizorii menite să prevină pierderea probelor.

Articolul 33: stabilește o procedură de transmitere de notificări statului membru în care se află subiectul interceptării, fără a fi necesară asistența tehnică a respectivului stat membru.

Articolul 34: stabilește o procedură de transmitere de notificări statului membru cu privire la utilizarea, pe teritoriul său, a unui dispozitiv tehnic de înregistrare, fără a fi necesară asistența tehnică a respectivului stat membru

Articolul 35: stabilește o procedură de solicitare a acordului pentru utilizarea ca probe a unor informații care au făcut obiectul unui schimb anterior.

Titlul III: instituie ordinul european de participare de la distanță, ca nou instrument de recunoaștere reciprocă care facilitează cererile care au drept obiect participarea de la distanță a unei persoane suspectate, acuzate sau victime a unei infracțiuni la audierile în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru prin videoconferință sau alte tehnologii de comunicare la distanță.

Articolul 36: definește ordinul european de participare de la distanță.

Articolul 37: stabilește condițiile pentru emiterea unui ordin european de participare de la distanță.

Articolul 38: stabilește procedura și garanțiile pentru obținerea acordului persoanei vizate.

Articolul 39: precizează conținutul obligatoriu al formularului ordinului european de participare de la distanță.

Articolul 40: reglementează transmiterea ordinului european de participare de la distanță.

Articolul 41: stabilește obligația de a recunoaște și de a executa ordinul european de participare de la distanță fără formalități suplimentare.

Articolul 42: prevede norme detaliate privind modalitățile practice de executare a cererilor care au drept obiect un ordin european de participare de la distanță.

Articolul 43: stabilește motive obligatorii și opționale de nerecunoaștere sau neexecutare a unui ordin european de participare de la distanță.

Articolul 44: stabilește termene pentru deciziile privind recunoașterea și executarea ordinului european de participare de la distanță.

Articolul 45: reglementează situațiile în care executarea ordinului european de participare de la distanță este imposibilă.

Articolul 46: prevede obligații de informare între autoritățile competente.

Articolul 47: reglementează măsurile provizorii după condamnare.

Articolul 48: încurajează consultări directe între autoritățile emitente și cele de executare.

Articolul 49: stabilește drepturile procedurale aplicabile.

Articolul 50: stabilește dreptul la căi de atac eficiente.

Titlul IV: stabilește dispoziții comune

Articolul 51: stabilește norme privind mijloacele de comunicare.

Articolul 52: permite desemnarea autorităților centrale în statele membre.

Articolul 53: abordează aspecte legate de cooperarea cu Eurojust și RJE.

Articolul 54: reglementează aspectele legate de costuri.

Articolul 55: prevede obligații pentru statele membre de a furniza statistici.

Articolul 56: prevede norme privind modificarea formularelor-tip.

Articolul 57: specifică normele privind exercitarea delegării.

Titlul V: stabilește dispoziții tranzitorii și finale.

Articolul 58: stabilește obligații privind notificările autorităților competente.

Articolul 59: reglementează relația cu alte instrumente ale UE și internaționale.

Articolul 60: stabilește dispoziții tranzitorii.

Articolul 61: stabilește termenele de transpunere.

Articolul 62: prevede obligația Comisiei de a prezenta rapoarte cu privire la aplicarea directivei.

Articolul 63: stabilește clauza de abrogare.

Articolul 64: stabilește clauza privind intrarea în vigoare.

Articolul 65: indică destinatarii.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**privind ordinul european de anchetă în materie penală și ordinul european de participare de la distanță (reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) ~~litera (a)~~,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁽⁴³⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

- (1) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori. Întrucât se impun noi modificări, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea directivei menționate.

↓ 2014/41/UE considerentul 1

- (2) Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.

↓ nou

- (3) Criminalitatea gravă și organizată și terorismul au un caracter transnațional din ce în ce mai pronunțat și reprezintă o amenințare la adresa securității în cadrul Uniunii. Articolul 67 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene impune Uniunii să acționeze pentru a asigura un nivel ridicat de securitate, inclusiv prin coordonarea și cooperarea dintre autoritățile polițienesci și judiciare și alte autorități competente, precum și prin recunoașterea reciprocă a deciziilor judiciare în materie penală. Prin urmare, o cooperare judiciară transfrontalieră eficace în materie penală

⁴³ [...]

⁴⁴ Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj>).

este esențială pentru a facilita colectarea și transferul de probe la nivel transfrontalier, sprijinind astfel investigarea și urmărirea penală eficace, și pentru a permite Uniunii și statelor membre să răspundă în mod eficace la aceste amenințări.

↓ 2014/41/UE considerentul 2

- (4) În temeiul articolului 82 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cooperarea judiciară în materie penală în cadrul Uniunii se bazează pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, care este considerat, începând cu Consiliul European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, ca fiind piatra de temelie a cooperării judiciare în materie penală în cadrul Uniunii.

↓ 2014/41/UE considerentul 3
(adaptat)

~~Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului⁴⁵ a abordat necesitatea recunoașterii reciproce imediate a ordinelor pentru a preveni distrugerea, transformarea, deplasarea, transferul sau înstrăinarea probelor. Cu toate acestea, deoarece instrumentul respectiv este limitat la faza de indisponibilizare, ordinul de înghețare trebuie să fie însoțit de o cerere separată de transfer al probelor către statul care emite ordinul (denumit în continuare „stat emitent”), în conformitate cu normele aplicabile asistenței reciproce în materie penală. Aceasta rezultă într-o procedură în două etape care îi afectează eficiența. În plus, acest regim coexistă cu instrumentele tradiționale de cooperare și, în consecință, este rar utilizat în practică de către autoritățile competente.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 4
(adaptat)

~~Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului⁴⁶ referitoare la mandatul european de obținere a probelor (MEP) a fost adoptată pentru aplicarea principiului recunoașterii reciproce în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală. Cu toate acestea, MEP se aplică doar probelor deja existente și, prin urmare, acoperă un spectru limitat de cooperare judiciară în materie penală cu privire la probe. Din cauza domeniului de aplicare limitat, autoritățile competente au fost libere să utilizeze fie noul regim, fie procedurile de asistență judiciară reciprocă, care rămân în orice caz aplicabile probelor care nu se încadrează în domeniul de aplicare al MEP.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 5
(adaptat)

~~De la adoptarea Deciziilor-cadru 2003/577/JAI și 2008/978/JAI, a devenit evident faptul că actualul cadru de strângere a probelor este prea fragmentat și complicat. În consecință, se impune o nouă abordare.~~

⁴⁵ ~~Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor (JO L 196, 2.8.2003, p. 45).~~

⁴⁶ ~~Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2008 privind mandatul european de obținere a probelor în scopul obținerii de obiecte, documente și date în vederea utilizării acestora în cadrul procedurilor în materie penală (JO L 350, 30.12.2008, p. 72).~~

~~În cadrul Programului de la Stockholm adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, acesta a considerat că ar trebui să se urmărească instituirea unui sistem cuprinzător pentru obținerea probelor în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră, pe baza principiului recunoașterii reciproce. Consiliul European a arătat că instrumentele existente în acest domeniu constituie un regim fragmentar și că este necesară o nouă abordare, bazată pe principiul recunoașterii reciproce, dar care să ia în considerare și flexibilitatea sistemului tradițional de asistență judiciară reciprocă. În consecință, Consiliul European a solicitat un sistem cuprinzător care să înlocuiască toate instrumentele existente în acest domeniu, inclusiv Decizia-cadru 2008/978/JAI a Consiliului, care să includă pe cât posibil toate tipurile de probe și care să prevadă termene pentru aplicare și să limiteze pe cât posibil motivele de refuz.~~

- (5) Directiva 2014/41/UE a instituit ordinul european de anchetă („OEA”) ca instrument pentru strângerea transfrontalieră de probe în materie penală. Directiva respectivă a fost un răspuns la necesitatea practică bine identificată a unui cadru cuprinzător, bazat pe recunoașterea reciprocă, pentru obținerea de probe în cazurile cu o dimensiune transfrontalieră. Acesta a înlocuit sistemul anterior fragmentat de colectare a probelor, ținând seama, în același timp, de flexibilitatea sistemului tradițional de asistență judiciară reciprocă.
- (6) Directiva 2014/41/UE se aplică de la 22 mai 2017 și s-a dovedit eficace în practică. Cu toate acestea, experiența dobândită prin aplicarea sa, inclusiv constatările celei de a 10-a runde de evaluări reciproce⁴⁷, a evidențiat domenii în care cadrul juridic ar trebui consolidat și completat pentru a îmbunătăți claritatea juridică și eficacitatea colectării transfrontaliere de probe. Acest lucru impune introducerea unor îmbunătățiri legislative specifice ale OEA, precum și facilitarea participării de la distanță a persoanelor suspectate, a persoanelor acuzate și a victimelor criminalității aflate într-un alt stat membru la ședințele de judecată desfășurate prin videoconferință în fața instanțelor penale. Normele comune privind cooperarea judiciară transfrontalieră în ceea ce privește obținerea de probe în materie penală în temeiul Directivei 2014/41/UE ar trebui, prin urmare, să fie îmbunătățite și dezvoltate în continuare pentru a asigura funcționarea eficientă a instrumentului respectiv și pentru a consolida cooperarea judiciară în ceea ce privește strângerea de probe.
- (7) Peisajul juridic din statele membre în ceea ce privește participarea de la distanță a persoanelor suspectate, a persoanelor acuzate și a victimelor criminalității la ședințele de judecată desfășurate prin videoconferință într-un alt stat membru nu este în prezent reglementat la nivelul Uniunii. Prin urmare, statele membre se confruntă cu fragmentare și cu practici inconsecvente în ceea ce privește participarea transfrontalieră de la distanță la ședințele de judecată ale instanțelor penale. În absența unor norme la nivelul Uniunii, persoanele fizice se confruntă cu obstacole în calea accesului la justiție, precum și cu insecuritate juridică, în contextul exercitării libertății lor de circulație.

⁴⁷ Aprobate de Comitetul de coordonare în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală (CATS) la 21 noiembrie 2024.

- (8) Pentru a aborda aceste aspecte, prezenta propunere stabilește un nou cadru juridic sub forma ordinului european de participare de la distanță, care permite cooperarea între statele membre pentru a facilita participarea efectivă, prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, a unei persoane suspectate, a unei persoane acuzate sau a unei victime a unei infracțiuni, în cazul în care aceasta are statutul de parte la proceduri, la una sau mai multe ședințe de judecată ale instanțelor penale dintr-un alt stat membru. Prin urmare, un ordin european de participare de la distanță poate viza una sau mai multe audieri în faza premergătoare procesului sau în faza de judecată. În ceea ce privește victimele criminalității, Directiva 2012/29/UE⁴⁸ invită statele membre să faciliteze cererile de participare de la distanță a victimelor la procedurile penale dintr-un alt stat membru, fără a stabili însă norme specifice în acest scop.
- (9) În sensul unui ordin european de participare de la distanță, participarea de la distanță ar trebui înțeleasă ca incluzând participarea deplină la toate tipurile de audieri în fața instanțelor penale, atât în etapa premergătoare procesului, cât și în etapa procesului, dintr-un alt stat membru, după caz, în funcție de faptul dacă persoana în cauză este o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni. Participarea deplină implică exercitarea deplină a drepturilor procedurale la care are dreptul persoana în cauză ca și cum aceasta ar fi prezentă fizic la audiere, inclusiv orice formă de prezentare sau obținere de probe. Astfel, participarea deplină implică nu numai prezența la o audiere, ci și, după caz, orice formă de obținere de probe de la persoana în cauză prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță. O astfel de participare ar trebui să asigure faptul că persoana în cauză este în măsură să urmărească procedurile și să fie audiată în condiții care respectă dreptul la apărare, după caz, și echitatea procedurilor.
- (10) Ori de câte ori scopul audierii se limitează la strângerea de probe pentru a stabili faptele relevante în ceea ce privește existența unei infracțiuni, circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea sau identitatea autorului infracțiunii și în măsura în care nu depășește ceea ce este necesar în acest scop, autoritatea competentă ar trebui să se bazeze pe emiterea unui ordin european de anchetă, în scopul audierii persoanei în cauză pe teritoriul statului executant, pentru audieri prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță din statul executant ori pentru transferul temporar către statul emitent al unei persoane ținute în custodie.
- (11) În sensul prezentei directive, videoconferința sau altă tehnologie de comunicare la distanță ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o tehnologie de transmisie audiovizuală care permite comunicarea bidirecțională și simultană a imaginii și a sunetului, permițând astfel o interacțiune vizuală, audio și orală, în sensul stabilit în Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁹.
- (12) Utilizarea videoconferinței și a altor tehnologii de comunicare la distanță în cadrul procedurilor penale necesită o infrastructură tehnică fiabilă și securizată, capabilă să asigure participarea efectivă a persoanei în cauză. O astfel de tehnologie ar trebui să îi

⁴⁸ Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁴⁹ Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj>).

permită persoanei în cauză să își exercite în mod efectiv drepturile procedurale, inclusiv posibilitatea ca persoana respectivă să comunice în mod confidențial cu avocatul său, care ar trebui să fie prezent în sala de judecată din statul emitent. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile competente au acces la mijloace tehnice suficient de sigure, accesibile și fiabile în scopul participării de la distanță la procedurile penale.

↓ 2014/41/UE considerentul 7
(adaptat)

- (13) ~~Această nouă abordare este bazată pe un instrument unic numit ordinul european de anchetă.~~ Un ordin european de anchetă urmează să fie emis în scopul desfășurării uneia sau mai multor măsuri de investigare specifice în ~~statul care execută ordinul european de anchetă~~ (denumit în continuare statul executant) în vederea strângerii de probe. Aceasta include obținerea de probe care sunt deja în posesia autorității executante.

↓ 2014/41/UE considerentul 8

- (14) Ordinul european de anchetă ar trebui să aibă un domeniu de aplicare orizontal și, în consecință, să se aplice tuturor măsurilor de investigare destinate strângerii de probe. Totuși, înstituirea unei echipe comune de anchetă și strângerea de probe în cadrul unei astfel de echipe necesită norme specifice care sunt mai eficient tratate în mod separat. Prin urmare, fără a aduce atingere aplicării prezentei directive, instrumentele existente ar trebui să se aplice în continuare acestui tip de măsură de investigare.

↓ nou

- (15) În anumite situații, executarea efectivă a unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe necesită ca o persoană vizată de măsură în statul executant să fie informată cu privire la un act de anchetă și să i se permită să participe la acesta în scopul obținerii de probe. Prin urmare, comunicarea actelor de procedură în acest scop ar trebui să fie posibilă în temeiul prezentei directive, cu condiția ca o astfel de comunicare să fie strict necesară pentru executarea unei măsuri de investigare în vederea obținerii de probe.

↓ 2014/41/UE considerentul 9

~~Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice supravegherii transfrontaliere menționate în Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen⁵⁰.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 10

- (16) Ordinul european de anchetă ar trebui să se axeze pe măsura de investigare care trebuie pusă în aplicare. Autoritatea emitentă este cea mai în măsură să decidă ce măsură de investigare urmează să fie utilizată, pe baza cunoașterii detaliilor anchetei

⁵⁰ ~~Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).~~

respective. Totuși, autoritatea executantă ar trebui, ori de câte ori este posibil, să utilizeze un alt tip de măsură de investigare dacă măsura indicată nu există în temeiul dreptului său intern sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară. Disponibilitatea ar trebui să se refere la cazurile în care măsura de investigare indicată există în temeiul dreptului statului executant, dar este disponibilă în mod legal numai în anumite situații, de exemplu atunci când măsura de investigare poate fi executată doar pentru încălcări de o anumită gravitate, împotriva unor persoane față de care există deja un anumit nivel de suspiciune sau cu acordul persoanei vizate. Autoritatea executantă poate, de asemenea, să recurgă la un alt tip de măsură de investigare atunci când aceasta ar duce la același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă prin mijloace care afectează mai puțin drepturile fundamentale ale persoanei în cauză.

↓ 2014/41/UE considerentul 11
(adaptat)

- (17) Recurgerea la ordinul european de anchetă ar trebui să se facă atunci când executarea unei măsuri de investigare pare proporțională, adecvată și aplicabilă în cazul respectiv. Autoritatea emitentă ar trebui prin urmare să determine dacă probele solicitate sunt necesare și proporționale față de scopul procedurilor, dacă măsura de investigare aleasă este necesară și proporțională față de strângerea probelor în cauză și dacă, prin emiterea unui ordin european de anchetă, un alt stat membru ar trebui implicat în strângerea probelor respective. Aceeași evaluare ar trebui efectuată și în cadrul procedurii de validare, atunci când validarea ordinului european de anchetă este necesară în temeiul prezentei directive. ~~Executarea unui ordin european de anchetă nu ar trebui refuzată din alte motive decât cele menționate în prezenta directivă. Cu toate acestea, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul de a opta pentru o măsură de investigare mai puțin intruzivă decât cea indicată într-un ordin european de anchetă dacă aceasta permite obținerea unor rezultate similare.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 12
(adaptat)
⇒ nou

- (18) Atunci când emite un ordin european de anchetă ⇒ sau un ordin european de participare de la distanță ⇐, autoritatea emitentă ar trebui să acorde o atenție specială asigurării respectării depline a drepturilor astfel cum sunt consacrate la articolele ⇒ 47 și ⇐ 48 din Cartă ~~drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”)~~. ⇒ Dreptul la un proces echitabil este unul dintre principiile de bază ale unei societăți democratice. ⇐ Presumția de nevinovăție ⇒ , dreptul de a fi prezent la proces ⇐ și ☒ celelalte ☒ drepturi la apărare în cadrul procedurilor penale sunt o piatră de temelie a drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă în domeniul justiției penale. Orice limitare a acestor drepturi ~~printr-o măsură de investigare dispusă~~ în conformitate cu prezenta directivă ar trebui să fie în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 52 din Cartă în ceea ce privește necesitatea și obiectivele de interes general pe care ar trebui să le urmărească, în special protejarea drepturilor și libertăților celorlalți.

- (19) Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare de așa manieră încât să se asigure faptul că drepturile prevăzute în Directivele 2010/64/UE⁵¹, 2012/13/UE⁵², 2013/48/UE⁵³, (UE) 2016/343⁵⁴, (UE) 2016/800⁵⁵ și (UE) 2016/1919⁵⁶ ale Parlamentului European și ale Consiliului, care privesc drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și ale persoanelor acuzate în procedurile penale, precum și drepturile victimelor criminalității prevăzute în Directiva 2012/29/UE, sunt respectate pe deplin.
- (20) Punerea în aplicare a titlului III din prezenta directivă, în special, nu ar trebui să aducă atingere dreptului de a fi prezent fizic la proces, astfel cum este consacrat la articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343, nici altor acte juridice ale Uniunii din domeniul cooperării judiciare în materie penală sau al dreptului procesual penal, în special dispozițiilor privind utilizarea videoconferinței sau a altor tehnologii de transmisie audiovizuală în materie penală.
- (21) La punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de nevoile specifice ale persoanelor vulnerabile, cu alte cuvinte ale persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate. În particular, utilizarea videoconferinței sau a altor tehnologii de comunicare la distanță poate prezenta provocări suplimentare pentru aceste persoane și poate necesita furnizarea unor garanții procedurale specifice și luarea anumitor măsuri, inclusiv furnizarea unor măsuri de sprijin adecvate. Ar trebui adoptată o abordare amplă și flexibilă în identificarea situațiilor de vulnerabilitate, pentru a se asigura faptul că toate persoanele care necesită o atenție deosebită își pot exercita efectiv drepturile. Atunci când se evaluează caracterul adecvat și proporțional al emiterii unui ordin european de participare de la distanță și atunci când se ia în considerare orice derogare de la cerința acordului ar trebui să se acorde o atenție deosebită persoanelor vulnerabile. În cazul în care persoana în cauză este un copil, interesul superior al acestuia ar trebui să fie considerat primordial. Pentru a asigura participarea efectivă, autoritățile competente ar trebui să coopereze îndeaproape pentru a identifica și a pune în aplicare măsuri adecvate, adaptate nevoilor individuale ale persoanei în cauză.

⁵¹ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2010/64/oj>).

⁵² Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/13/oj>).

⁵³ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/48/oj>).

⁵⁴ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/343/oj>).

⁵⁵ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/800/oj>).

⁵⁶ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/1919/oj>).

↓ 2014/41/UE considerentul 13

~~În vederea asigurării transmiterii ordinului european de anchetă către autoritatea competentă a statului executant, autoritatea emitentă poate face uz de orice mijloace posibile sau relevante de transmitere, de exemplu de sistemul securizat de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene, Eurojust sau de orice alte canale utilizate de autoritățile judiciare sau de aplicare a legii.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 15
(adaptat)

~~Prezenta directivă ar trebui pusă în aplicare ținând cont de Directivele 2010/64/UE⁵⁷, 2012/13/UE⁵⁸ și 2013/48/UE⁵⁹ ale Parlamentului European și ale Consiliului care se referă la drepturile procesuale în procedurile penale.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 11
(adaptat)

- (22) Executarea unui ordin european de anchetă nu ar trebui refuzată din alte motive decât cele menționate în prezenta directivă. Cu toate acestea, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul de a opta pentru o măsură de investigare mai puțin intruzivă decât cea indicată într-un ordin european de anchetă dacă aceasta permite obținerea unor rezultate similare.

↓ 2014/41/UE considerentul 16

- (23) Măsurile fără caracter coercitiv ar putea fi, de exemplu, acele măsuri care nu încalcă dreptul la viață privată sau dreptul de proprietate, în funcție de dreptul intern.

↓ 2014/41/UE considerentul 17
(adaptat)
⇒ nou

- (24) Principiul *ne bis in idem* reprezintă un principiu fundamental în dreptul Uniunii, astfel cum a fost recunoscut de Cartă și dezvoltat de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prin urmare, autoritatea executantă ar trebui să aibă dreptul să refuze executarea unui ordin european de anchetă ~~dacă~~ ☒ atunci când ☐ executarea acestuia ar fi contrară principiului respectiv. Având în vedere caracterul preliminar al procedurilor care stau la baza unui ordin european de anchetă, executarea acestuia nu ar trebui să facă obiectul unui refuz atunci când urmărește să stabilească existența unui

⁵⁷ ~~Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).~~

⁵⁸ ~~Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).~~

⁵⁹ ~~Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma priverii de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul priverii de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).~~

posibil conflict cu principiul *ne bis in idem* sau când autoritatea emitentă a furnizat asigurări că ☒ , în cazul unui ordin european de anchetă, ☒ probele transferate în urma executării ordinului european de anchetă nu vor fi utilizate în scopul urmăririi penale sau aplicării unei sancțiuni unei persoane în a cărei cauză s-a pronunțat o hotărâre definitivă într-un alt stat membru pentru aceleași fapte. ⇒ În cazul unui ordin european de participare de la distanță, întrucât participarea de la distanță face parte din desfășurarea procedurilor penale și implică realizarea de progrese în direcția stabilirii vinovăției într-o anumită cauză, atunci când se stabilește că persoana în cauză a fost deja judecată definitiv pentru aceleași fapte sau că a fost adoptată o hotărâre definitivă care împiedică desfășurarea unor proceduri ulterioare pe fond, autoritatea executantă ar trebui să refuze recunoașterea și executarea respectivului ordin european de participare de la distanță. ⇐

↓ 2014/41/UE considerentul 18
(adaptat)

- (25) La fel ca în cazul altor instrumente de recunoaștere reciprocă, prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Cartă. ~~Pentru a clarifica acest lucru, se introduce o dispoziție specifică în text.~~
-

↓ 2014/41/UE considerentul 19
(adaptat)
⇒ nou

- (26) Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție în cadrul Uniunii se bazează pe încredere reciprocă și pe o prezumție de respectare de către statele membre a dreptului Uniunii și, în particular, a drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, această prezumție este relativă. În consecință, ~~dacă~~ ☒ atunci când ☒ există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ⇒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ⇐ ar duce la încălcarea unui drept fundamental al persoanei în cauză și că statul executant nu și-ar respecta obligațiile în ceea ce privește protejarea drepturilor fundamentale recunoscute în Cartă, executarea ordinului european de anchetă ⇒ sau a ordinului european de participare de la distanță ⇐ ar trebui refuzată.
-

↓ 2014/41/UE considerentul 20
⇒ nou

- (27) Ar trebui să fie posibil să se refuze un ordin european de anchetă ⇒ sau un ordin european de participare de la distanță și ⇐ în cazul în care recunoașterea sau executarea acestuia în statul executant ar presupune o încălcare a unei imunități sau a unui privilegiu în statul respectiv. În dreptul Uniunii nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu; prin urmare, definiția exactă a acestor termeni este lăsată la latitudinea dreptului intern, care poate include măsuri de protecție aplicabile profesiilor medicale și juridice, însă nu ar trebui interpretată într-un mod care ar fi contrar obligației de eliminare a anumitor temeuri de refuz prevăzute în Protocolul la Convenția privind asistența reciprocă în materie penală între

statele membre ale Uniunii Europene⁶⁰. Aceasta poate include, de asemenea, deși nu sunt neapărat considerate privilegii sau imunități, norme referitoare la libertatea presei și la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

↓ 2014/41/UE considerentul 21
⇒ nou

- (28) Sunt necesare termene pentru a asigura cooperarea rapidă, eficientă și consecventă între statele membre în materie penală. Luarea deciziei privind recunoașterea sau executarea, precum și executarea concretă a măsurii de investigare ar trebui să se desfășoare cu aceeași celeritate și cu același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară. Ar trebui să fie prevăzute termene pentru a asigura luarea unei decizii sau executarea în termen rezonabil sau pentru a respecta constrângeri procedurale în statul emitent. ⇒ Ar trebui să se acorde o atenție deosebită măsurilor de investigare care implică strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare care sunt efectuate prin intermediul unuia sau mai multor conturi specificate și livrările supravegheate pe teritoriul statului executant, interceptarea telecomunicațiilor și supravegherea transfrontalieră, care ar trebui să beneficieze de o atenție imediată și, în cazul în care este strict necesar pentru a menține eficacitatea acestora, autoritatea executantă poate decide să permită executarea provizorie a acestora în așteptarea unei decizii privind recunoașterea sau executarea, sub rezerva încetării în cazul în care recunoașterea este refuzată. ⇐

↓ 2014/41/UE considerentul 22

- (29) Căile de atac disponibile împotriva unui ordin european de anchetă ar trebui să fie cel puțin echivalente celor disponibile într-o cauză internă împotriva măsurii de investigare respective. În conformitate cu dreptul lor intern, statele membre ar trebui să asigure aplicabilitatea acestor căi de atac, inclusiv prin informarea oricărei părți interesate, în timp util, cu privire la posibilitățile de a recurge la căile de atac respective. În cazurile în care obiecțiile împotriva ordinului european de anchetă sunt depuse de către o parte interesată în statul executant cu privire la motivele de fond ale emiterii ordinului european de anchetă, este recomandabil ca informațiile cu privire la o asemenea contestație să fie transmise autorității emitente, iar partea interesată să fie informată în consecință.

↓ nou

- (30) În cazul în care informațiile sau probele sunt obținute prin executarea unui ordin european de anchetă sau printr-o procedură de notificare care nu necesită asistența statului membru notificat și în cazul în care dreptul statului executant sau al statului membru notificat prevede condiții care limitează utilizarea unor astfel de informații sau probe în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate inițial, condițiile respective ar trebui să fie indicate în mod corespunzător în momentul transferului probelor sau în termenul indicat în ceea ce privește procedurile de notificare. Pentru

⁶⁰ Protocol la Convenția cu privire la Asistență judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, elaborat de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană (JO C 326, 21.11.2001, p. 2).

orice transfer ulterior către un alt stat membru, o țară terță sau o organizație internațională, ar trebui să fie necesar acordul prealabil.

- (31) În cazul în care o autoritate competentă solicită acordul, atunci când acest lucru este impus de dreptul său intern sau de condițiile aferente transmiterii inițiale a informațiilor, pentru a utiliza ca probe în cadrul procedurilor penale informații care au făcut obiectul unui schimb anterior între autoritățile de aplicare a legii sau care au fost obținute prin schimb spontan de informații, un astfel de acord ar trebui solicitat pentru fiecare utilizare preconizată a informațiilor respective, inclusiv pentru orice utilizare diferită a acestora.

↓ 2014/41/UE considerentul 23
(adaptat)
⇒ nou

- (32) Cheltuielile angajate pe teritoriul statului executant pentru executarea unui ordin european de anchetă ⇒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ⇐ ar trebui să fie suportate exclusiv de statul respectiv. Această înțelegere este în conformitate cu principiul general al recunoașterii reciproce. Cu toate acestea, executarea unui ordin european de anchetă ⇒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ⇐ poate angaja costuri excepțional de ridicate din partea statului executant. Astfel de costuri excepțional de ridicate pot include, de exemplu, ☒ în cazul unui ordin european de anchetă, ☒ expertize complexe sau operațiuni ample de poliție sau activități de supraveghere ample pe parcursul unei perioade îndelungate ⇒ sau, în cazul unui ordin european de participare de la distanță, pot fi rezultatul organizării unui număr mare de audieri de la distanță ⇐. Acest aspect nu ar trebui să împiedice executarea unui ordin european de anchetă ⇒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ⇐, iar autoritatea emitentă și cea executantă ar trebui să stabilească ce costuri urmează să fie considerate excepțional de ridicate. Chestiunea costurilor ar putea face obiectul unor consultări între statul emitent și statul executant, cărora li se recomandă să rezolve această chestiune în etapa consultărilor. În ultimă instanță, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă ⇒ ori ordinul european de participare de la distanță ⇐ sau să îl mențină, iar acea parte a costurilor care este estimată ca excepțional de ridicată de către statul executant și absolut necesară în cursul procedurilor ar trebui suportată de statul emitent. ☒ În cazul unui ordin european de anchetă, ☒ ~~a~~ Acest mecanism nu ar trebui să constituie un motiv suplimentar de refuz și în niciun caz nu ar trebui să se abuzeze de acesta într-un mod care ar amâna sau împiedica executarea unui ordin european de anchetă.

↓ 2014/41/UE considerentul 24
(adaptat)
⇒ nou

- (33) Ordinul european de anchetă stabilește un regim unic pentru obținerea probelor. Totuși, sunt necesare norme suplimentare pentru unele tipuri de măsuri de investigare care ar trebui indicate în ordinul european de anchetă, precum transferul temporar al persoanelor private de libertate, audierile prin teleconferință sau videoconferință, obținerea de informații referitoare la conturile bancare sau tranzacțiile bancare, livrările supravegheate, ~~—sau~~ investigațiile sub acoperire, ⇒ supravegherea sau utilizarea de dispozitive tehnice de înregistrare ⇐. Măsurile de investigare care implică strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de

timp ⇒ , precum și supravegherea transfrontalieră, ⇐ ar trebui incluse în ordinul european de anchetă, dar, atunci când este necesar, între statul emitent și statul executant ar trebui să fie convenite modalitățile practice de abordare a diferențelor existente în dreptul intern al statelor respective.

↓ 2014/41/UE considerentul 25
(adaptat)
⇒ nou

- (34) ☒ Titlul II din ☒ prezenta directivă stabilește norme privind punerea în aplicare, în toate etapele procedurilor penale, inclusiv în cea a procesului, a unei măsuri de investigare, ~~dacă~~ ☒ atunci când ☒ este cazul cu participarea persoanei în cauză, în vederea strângerii de probe. De exemplu, un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al persoanei în cauză către statul emitent sau pentru desfășurarea unei audieri prin videoconferință, ⇒ în cazul în care măsura respectivă are un obiectiv probatoriu, iar executarea sa nu depășește ceea ce este necesar în scopul obținerii de probe. ⇐ Cu toate acestea, în cazul în care persoana respectivă urmează să fie transferată într-un alt stat membru în scopul urmăririi penale, inclusiv al aducerii persoanei respective în fața unei instanțe pentru a fi judecată, ar trebui emis un mandat european de arestare, în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului⁶¹.

↓ 2014/41/UE considerentul 26
⇒ nou

- (35) În vederea asigurării utilizării proporționale a unui mandat european de arestare, autoritatea emitentă ar trebui să analizeze dacă un ordin european de anchetă ⇒ sau un ordin european de participare de la distanță ⇐ ar fi un mijloc eficace și proporțional de desfășurare a procedurilor penale. Autoritatea emitentă ar trebui să analizeze, în special, dacă emiterea unui ordin european de anchetă pentru audierea prin videoconferință a unei persoane suspectate sau acuzate ⇒ ori a unui ordin european de participare de la distanță care să permită participarea de la distanță a persoanei suspectate sau acuzate la audieri în fața instanțelor penale ⇐ ar putea reprezenta o alternativă eficace.

↓ 2014/41/UE considerentul 27

- (36) Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține probe privind conturile, de orice natură, deținute în orice bancă sau orice instituție financiară nebanară, de către o persoană care face obiectul unor proceduri penale. Această posibilitate se înțelege în general ca referindu-se nu numai la persoanele suspectate sau acuzate, ci și la orice altă persoană cu privire la care aceste informații sunt considerate necesare de către autoritățile competente pe parcursul desfășurării procedurilor penale.

⁶¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

↓ 2014/41/UE considerentul 28

- (37) În cazul în care în prezenta directivă se face trimitere la instituțiile financiare, acest termen ar trebui înțeles în conformitate cu definiția relevantă de la articolul 3 din Directiva (UE) 2015/849 ~~Directiva 2005/60/CE~~ a Parlamentului European și a Consiliului⁶².
-

↓ 2014/41/UE considerentul 29

- (38) Atunci când se emite un ordin european de anchetă pentru a se obține „detaliile” unui anumit cont, termenul „detalii” ar trebui înțeles ca incluzând cel puțin numele și adresa titularului de cont, detalii privind eventualii împuterniciți asociați contului respectiv și orice alte detalii sau documente furnizate de titularul de cont în momentul deschiderii contului, care se află încă în posesia băncii.
-

↓ nou

- (39) Ordinul european de anchetă include în domeniul său de aplicare supravegherea transfrontalieră ca măsură de investigare care este întreprinsă cu scopul principal de a colecta probe pentru procedurile penale și care implică crearea de înregistrări audio, vizuale sau de altă natură prin mijloace tehnice operate de agenții de aplicare a legii. Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen ⁽⁴⁾ rămâne aplicabilă supravegherii transfrontaliere efectuate în cadrul cooperării polițienești operative. Instrumentul juridic aplicabil ar trebui să fie stabilit pe baza scopului principal al măsurii. În particular, în cazul în care supravegherea este dispusă sau autorizată în cadrul procedurilor penale în scopul obținerii de probe, aceasta ar trebui să fie efectuată în temeiul prezentei directive. În cazul în care există îndoieli cu privire la instrumentul aplicabil, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant ar trebui să se consulte reciproc fără întârziere.
- (40) Pentru a asigura eficacitatea anchetelor penale, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură, în condiții strict reglementate, să continue măsurile de supraveghere pe teritoriul unui alt stat membru în cazul în care o astfel de continuitate este necesară pentru a evita compromiterea strângerii de probe. O astfel de supraveghere transfrontalieră nu ar trebui să implice exercitarea de către agenții statului emitent a unor competențe coercitive sau de executare pe teritoriul statului executant. Supravegherea transfrontalieră ar trebui să rămână sub controlul statului executant, care ar trebui să își păstreze competența de a impune condiții, de a solicita transferul operațiunii către propriile autorități sau de a refuza continuarea acesteia în cazul în care măsura nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară. Derogarea care permite continuarea supravegherii în situații de urgență justificate în mod corespunzător ar trebui interpretată în mod strict și aplicată numai în cazul în care este imposibil să se

⁶² Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, p. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

⁶³ ~~Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).~~

transmită în prealabil un ordin european de anchetă fără a pune în pericol măsura. Având în vedere caracterul urgent, este de competența fiecărui stat membru să desemneze autoritatea competentă pentru a primi și a prelucra notificările urgente referitoare la supravegherea transfrontalieră. O astfel de autoritate poate fi o autoritate judiciară, o autoritate de aplicare a legii sau o autoritate centrală, în conformitate cu dreptul intern. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile astfel desemnate sunt disponibile și capabile să prelucreză astfel de notificări 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână.

↓ 2014/41/UE considerentul 30
⇒ nou

- (41) ⇒ Pentru a asigura aplicarea eficace și neutră din punct de vedere tehnologic a normelor care reglementează interceptarea telecomunicațiilor în temeiul prezentei directive, noțiunea de „telecomunicații” ar trebui interpretată în sens larg. Aceasta ar trebui să includă orice comunicare transmisă prin intermediul rețelelor de comunicații electronice sau al serviciilor de comunicații electronice, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁴. Trimiterea la definițiile cuprinse în Directiva (UE) 2018/1972 asigură faptul că prezenta directivă rămâne aliniată la evoluțiile din domeniul tehnologiilor comunicațiilor electronice și previne disparitățile de interpretare dintre statele membre care decurg din evoluția tehnologică. ⇐ Posibilitățile de cooperare în temeiul prezentei directive privind interceptarea telecomunicațiilor nu ar trebui să se limiteze la conținutul acestora, ci ar trebui să vizeze, de asemenea, colectarea de date privind traficul și localizarea asociate cu aceste telecomunicații, permițând autorităților competente să emită un ordin european de anchetă în scopul obținerii unor date mai puțin intruzive privind telecomunicațiile. Un ordin european de anchetă emis în vederea obținerii de date privind istoricul traficului și al localizării în legătură cu telecomunicațiile ar trebui tratat în cadrul regimului general referitor la executarea ordinului european de anchetă și poate fi considerat, în funcție de dreptul intern al statului executant, drept o măsură de investigare cu caracter coercitiv.

↓ 2014/41/UE considerentul 31

- (42) Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să acorde asistența tehnică necesară, ar trebui trimis un ordin european de anchetă numai unuiia dintre aceste state, acordându-se prioritate statului membru în care se află persoana în cauză. Statele membre în care se află subiectul interceptării și din partea cărora nu este necesară asistență tehnică în vederea realizării interceptării ar trebui să fie înștiințate de acest lucru în conformitate cu prezenta directivă. Cu toate acestea, atunci când asistența tehnică nu poate fi primită din partea unui singur stat membru, poate fi transmis un ordin european de anchetă către mai multe state executante.

⁶⁴

Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj>).

↓ 2014/41/UE considerentul 32

- (43) Într-un ordin european de anchetă care conține o cerere de interceptare a telecomunicațiilor, autoritatea emitentă ar trebui să pună la dispoziția autorității executante informații suficiente, cum ar fi detalii legate de fapta penală anchetată, pentru a permite autorității executante să evalueze dacă măsura de investigare respectivă ar fi autorizată într-o cauză internă similară.
-

↓ 2014/41/UE considerentul 33
(adaptat)

- (44) Statele membre ar trebui să acorde atenție importanței garantării faptului că asistența tehnică poate fi asigurată de un furnizor care utilizează rețele și ☒ care furnizează ☒ servicii de telecomunicații accesibile publicului pe teritoriul statului membru vizat, pentru a facilita cooperarea în cadrul acestei ~~instrument~~ ☒ directive ☒ în legătură cu interceptarea legală a telecomunicațiilor.
-

↓ 2014/41/UE considerentul 34

- (45) Având în vedere domeniul său de aplicare, ordinul european de anchetă se referă la măsuri provizorii numai în vederea strângerii de probe. În această privință, ar trebui subliniat că orice element, inclusiv activele financiare, poate face obiectul unor diferite măsuri provizorii în cadrul procedurilor penale, nu numai în scopul strângerii de probe, ci și în vederea confiscării. Distincția dintre cele două obiective ale măsurilor provizorii nu este întotdeauna evidentă și scopul măsurii provizorii se poate schimba pe parcursul anchetei. Din acest motiv, este esențial să se mențină o legătură facilă între diferitele instrumente aplicabile în acest domeniu. În plus, din același motiv, decizia utilizării sau nu a unui element ca probă și, prin urmare, să facă obiectul unui ordin european de anchetă ar trebui lăsate în sarcina autorității emitente.
-

↓ nou

- (46) În cazul în care un dispozitiv tehnic de înregistrare autorizat în mod legal într-un stat membru intră pe teritoriul unui alt stat membru fără a necesita asistență tehnică din partea acestuia, un mecanism de notificare ar trebui să permită autorităților competente din statul membru respectiv să evalueze, într-un termen limitat, dacă utilizarea în continuare a dispozitivului ar fi permisă într-o cauză internă comparabilă și, după caz, să se opună continuării utilizării acestuia sau să impună condiții cu privire la utilizarea materialului obținut. Transmiterea datelor colectate de astfel de dispozitive prin intermediul unor rețelele sau servicii de comunicații electronice în scopul stocării acestor date nu ar trebui, în sine, să califice măsura drept interceptare a telecomunicațiilor. O astfel de calificare ar trebui să se aplice numai în cazul în care măsura vizează în mod specific captarea unor comunicații care sunt în curs de a fi transmise prin intermediul unor astfel de rețele sau servicii. Lipsa unei obiecții în termenul stabilit ar trebui să permită continuarea aplicării măsurii pe durata notificată. Acest mecanism se aplică în cadrul prezentei directive și nu aduce atingere aplicării Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen în cazul supravegherii transfrontaliere efectuate în scopul cooperării polițienești operative. Alegerea

instrumentului aplicabil depinde de scopul principal al măsurii, și nu de mijloacele tehnice utilizate.

- (47) Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de participare de la distanță numai în cazul în care persoana în cauză este sau va fi, la momentul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată preconizate, deținută, rezidentă sau aflată temporar în statul executant din motive justificate care împiedică sau obstrucționează în alt mod prezența sa fizică în statul emitent și în cazul în care autoritatea emitentă consideră că acest lucru este adecvat și proporțional, având în vedere circumstanțele specifice ale cazului. Cu excepția cazului în care un ordin european de participare de la distanță este emis în urma unei cereri din partea persoanei în cauză, persoana respectivă trebuie să își dea acordul pentru participarea de la distanță. Acordul trebuie să fie dat în mod liber, specific, în cunoștință de cauză și să indice fără echivoc că persoana respectivă este de acord cu participarea sa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată în cauză. În acest scop, ar trebui să se asigure faptul că persoanei în cauză i se furnizează informații cu privire la drepturile de care dispune și că are acces la un avocat, înainte de a i se solicita acordul.
- (48) Este de competența autorității emitente să evalueze, pe baza informațiilor de care dispune, dacă există motive rezonabile să se creadă că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima are reședința în statul executant și dacă ar fi adecvat și proporțional ca persoana respectivă să participe de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată în cauză pe această bază. În cazul în care sunt disponibile doar informații limitate, o astfel de evaluare ar trebui să facă obiectul unor consultări între autoritatea emitentă și cea executantă pentru a se confirma faptul că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima are reședința în statul solicitat și pentru a i se comunica citația la ședința de judecată sau la ședințele de judecată în cauză. În sensul evaluării reședinței, ar putea fi relevante diferite împrejurări obiective care ar putea indica faptul că persoana în cauză și-a stabilit sau intenționează să își stabilească centrul obișnuit al intereselor sale într-un anumit stat membru la momentul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată. Motive rezonabile pentru a considera că o persoană are reședința în statul executant ar putea exista, în special, în cazul în care o persoană este înregistrată ca rezident în statul executant, prin deținerea unei cărți de identitate sau a unui permis de ședere sau prin înregistrarea într-un registru oficial de rezidență. În cazul în care persoana în cauză nu este înregistrată în statul executant, reședința ar putea fi indicată de faptul că persoana respectivă și-a manifestat intenția de a se stabili în statul membru respectiv sau a dobândit, în urma unei prezențe stabile în statul membru respectiv, anumite legături cu acesta care au grad similar celor care rezultă din stabilirea unei reședințe formale în statul membru respectiv. Pentru a stabili dacă, într-o situație anume, există legături suficiente între persoana în cauză și statul executant care dau naștere unor motive rezonabile de a considera că persoana în cauză are reședința în statul membru respectiv, trebuie să se țină seama de diverși factori obiectivi care caracterizează situația persoanei respective, printre care figurează în special durata, natura și condițiile prezenței persoanei respective în statul executant sau legăturile familiale ori economice pe care persoana respectivă le are cu statul solicitat. Un vehicul înmatriculat, un cont bancar, faptul că șederea persoanei în statul executant a fost neîntreruptă sau alți factori obiectivi ar putea fi relevanți pentru a stabili că există motive rezonabile să se considere că persoana în cauză are reședința în statul executant. O vizită de scurtă durată, un sejur de vacanță, inclusiv într-o casă de vacanță, sau o ședere similară în statul executant fără nicio altă legătură substanțială nu este suficientă pentru stabilirea reședinței în statul membru respectiv.

- (49) În cazul în care se constată că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima infracțiunii nu își are reședința, ci locuiește doar temporar în statul executant, autoritatea emitentă ar trebui să evalueze dacă există motive justificate pentru ca aceasta să nu fie prezentă fizic la ședințele de judecată în cauză. În cazul în care aceste informații nu pot fi deduse din elementele de care dispune instanța, va reveni persoanei în cauză sau avocatului acesteia sarcina de a prezenta autorității emitente orice motive întemeiate pentru a nu participa personal la ședințe. Aceasta include situațiile în care o persoană nu are o legătură substanțială cu statul executant care s-ar califica drept reședință, ci locuiește temporar în statul executant.
- (50) În situații excepționale și justificate în mod corespunzător, poate fi necesar să se prevadă participarea de la distanță fără acordul prealabil al persoanei în cauză, în special în cazul în care apar riscuri clare legate de siguranța publică sau de sănătatea publică, cu privire la care se arată că sunt reale și prezente sau previzibile, și în cazul în care amânarea ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată ori suspendarea procedurilor din cauza absenței, de exemplu, a persoanei suspectate sau acuzate, ar fi contrară bunei și eficienței administrării a justiției. Utilizarea unei astfel de derogări ar trebui să rămână strict limitată la situațiile de necesitate și să facă obiectul unor garanții adecvate pentru a se asigura faptul că aceasta nu afectează caracterul echitabil al procedurilor sau dreptul la apărare.
- (51) Atunci când evaluează dacă să emită sau nu un ordin european de participare de la distanță, autoritatea emitentă ar trebui să verifice dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în prezenta directivă. În plus, aceasta poate analiza dacă recurgerea la un mandat european de arestare în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI nu ar fi posibilă, adecvată sau proporțională în circumstanțele cazului respectiv. Acest lucru poate fi valabil în special în cazul în care infracțiunii în cauză nu i se aplică pragul pedepsei prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din decizia-cadru respectivă sau în cazul în care utilizarea unui mandat european de arestare nu ar fi necesară sau proporțională deoarece un ordin european de participare de la distanță poate fi considerat suficient pentru a asigura participarea persoanei în cauză la ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă. Autoritatea emitentă poate lua în considerare, de asemenea, situațiile în care prezența persoanei suspectate sau acuzate la ședința de judecată este obligatorie, dar predarea a fost amânată pe termen nedeterminat din motive umanitare serioase în temeiul articolului 23 alineatul (4) din Decizia-cadru 2002/584/JAI sau în cazul în care persoana în cauză face obiectul privării de libertate în statul executant sau al unei măsuri alternative care impune izolarea sa pe teritoriul statului respectiv, iar predarea temporară în temeiul articolului 24 alineatul (2) din decizia-cadru respectivă nu este posibilă sau adecvată.
- (52) Atunci când stabilește dacă este oportun să se emită un ordin european de participare de la distanță, autoritatea emitentă ar trebui să poată lua în considerare și alte circumstanțe relevante pentru buna și eficiența administrare a justiției. În particular, aceasta poate analiza dacă, în caz contrar, procedura penală ar trebui să se desfășoare în absența persoanei suspectate sau acuzate sau dacă un transfer al procedurilor în materie penală în temeiul Regulamentului (UE) 2024/3011 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁵ nu ar fi posibil sau nu ar servi bunei și eficienței administrării a justiției. Autoritatea emitentă poate lua în considerare, de asemenea, interesele victimei, inclusiv nevoile sale specifice de protecție, în conformitate cu articolul 23

⁶⁵ Regulamentul (UE) 2024/3011 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2024 privind transferul procedurilor în materie penală (JO L, 2024/3011, 27.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3011/oj>).

din Directiva 2012/29/UE. În plus, autoritatea emitentă poate lua în considerare gravitatea sau natura infracțiunii sau complexitatea procedurilor, pentru a evalua dacă un ordin european de participare de la distanță ar fi adecvat într-un anumit caz.

- (53) Motivele de refuz al executării măsurilor transfrontaliere ar trebui să rămână limitate și să nu submineze eficacitatea cooperării judiciare. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă ar trebui să coopereze îndeaproape și să se consulte reciproc înainte de a lua o decizie cu privire la nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă sau a unui ordin european de participare de la distanță.
- (54) În contextul unui ordin european de participare de la distanță, autoritatea executantă ar trebui să poată refuza executarea în situații excepționale, pe baza unei evaluări individuale, în cazul în care executarea unui ordin european de participare de la distanță ar impune o sarcină disproporționată asupra sistemului său judiciar, de natură să întârzie, să perturbe sau să facă nepractică în mod nejustificat buna desfășurare a propriei administrări a justiției și în cazul în care astfel de consecințe nu pot fi atenuate prin cooperare și acorduri practice specifice cu autoritatea emitentă.
- (55) Ședințele de judecată cu participare de la distanță ar trebui să fie reglementate de legislația statului emitent. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă ar trebui să convină asupra modalităților practice de executare a unui ordin european de participare de la distanță. Repartizarea clară a responsabilităților între aceste autorități este necesară pentru a asigura buna desfășurare a ședinței de judecată, securitatea juridică și exercitarea efectivă a drepturilor procedurale de către persoana în cauză. Autoritatea executantă ar trebui să faciliteze organizarea practică a ședinței de judecată pe teritoriul său și să se asigure că persoana în cauză își poate exercita drepturile în contextul executării ordinului european de participare de la distanță. Autoritatea emitentă ar trebui să rămână responsabilă de desfășurarea procedurilor și de asigurarea participării efective și a exercitării drepturilor relevante de către persoana în cauză în conformitate cu dreptul statului emitent. Autoritatea emitentă poate solicita autorității executante să respecte anumite formalități și proceduri atunci când execută ordinul european de participare de la distanță, cum ar fi cerințe specifice de a cita persoana să se prezinte la ședința de judecată sau la ședințele de judecată la distanță sau furnizarea de informații persoanei în cauză, necesare în mod specific în temeiul dreptului statului emitent.
- (56) Pentru a asigura securitatea juridică și a evita perturbarea inutilă a procedurilor penale, consecințele neprezentării persoanei în cauză pentru participarea de la distanță la o ședință de judecată după ce a fost citată în mod corespunzător de autoritățile statului executant ar trebui să fie reglementate de dreptul statului emitent, la fel ca într-o cauză internă. În funcție de circumstanțele cazului, astfel de consecințe pot include reprogramarea ședinței de judecată, retragerea ordinului european de participare de la distanță sau continuarea procedurilor în conformitate cu normele procedurale aplicabile ale statului emitent. Aplicarea unor astfel de norme ar trebui să respecte în continuare dreptul Uniunii și drepturile fundamentale, în special dreptul de a fi prezent la proces al persoanelor suspectate și al persoanelor acuzate, astfel cum este consacrat în Directiva (UE) 2016/343.
- (57) Autoritatea executantă ar trebui să întocmească procese-verbale și să consemneze elementele relevante referitoare la executarea ordinului european de participare de la distanță pentru a asigura publicitatea, transparența, răspunderea și, după caz, exercitarea căilor de atac. Aceste consemnări, odată transmise autorității emitente, sunt incluse în dosarul național.

- (58) Pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor penale și exercitarea efectivă a drepturilor persoanei suspectate sau acuzate vizate de ordinul european de participare de la distanță, autoritatea emitentă ar trebui să se asigure că persoana respectivă este reprezentată de un avocat mandatat în statul emitent care este prezent fizic la ședința de judecată sau la ședințele de judecată. Prezența fizică a avocatului în sala de judecată este esențială pentru a se asigura faptul că persoana suspectată sau acuzată în cauză își poate exercita efectiv drepturile procedurale disponibile în temeiul dreptului statului emitent și al dreptului Uniunii. Victimele criminalității ar trebui să fie reprezentate în conformitate cu dispozițiile relevante din dreptul național și din dreptul Uniunii. Ar trebui să fie disponibile măsuri tehnice și practice adecvate pentru a permite comunicarea securizată, confidențială și eficientă între avocatul prezent în statul emitent și persoana în cauză care participă de la distanță la ședința de judecată sau la ședințele de judecată.
- (59) Pentru a evita riscurile de victimizare secundară și repetată a victimelor criminalității, orice ședință de judecată legată de un ordin european de participare de la distanță ar trebui să se desfășoare într-un mod care să respecte nevoile individuale ale victimelor. Victimele au dreptul de a primi sprijin emoțional în conformitate cu Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului. În acest scop, autoritatea executantă ar trebui să se asigure că accesul la acest sprijin este asigurat pe toată durata executării unui ordin european de participare de la distanță. Autoritățile sau serviciile responsabile cu furnizarea unui astfel de sprijin ar trebui să fie stabilite de statele membre.
- (60) Participarea de la distanță la o ședință de judecată în fața unei instanțe penale în temeiul unui ordin european de participare de la distanță nu ar trebui să reducă în niciun fel nivelul de protecție acordat persoanelor implicate în proceduri penale și ar trebui să țină seama în mod corespunzător de necesitatea de a menține echitatea procedurilor, egalitatea armelor și exercitarea efectivă a dreptului la apărare. Aceste persoane ar trebui să își poată exercita efectiv drepturile procedurale aplicabile în cadrul procedurilor penale în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern al statului emitent și al statului executant, în conformitate cu măsurile avute în vedere în temeiul titlului III din prezenta directivă, indiferent dacă participarea are loc fizic sau de la distanță.
- (61) Exercitarea efectivă a drepturilor procedurale în contextul participării de la distanță nu ar trebui să se limiteze la desfășurarea și la durata ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată în sine. Persoanele care participă de la distanță ar trebui să își poată exercita toate drepturile în cadrul procedurilor la care se referă ordinul european de participare de la distanță, cum ar fi depunerea de cereri pentru pregătirea ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată, accesul la dosarul cauzei și orice alte drepturi procedurale de care dispun aceste persoane în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului statului emitent, în condiții echivalente, în măsura posibilului, cu cele aplicabile în cazul participării fizice.
- (62) Persoanele care și-au dat acordul de a participa de la distanță sau au solicitat participarea de la distanță ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a reveni la participarea fizică, dacă doresc acest lucru, pentru a se asigura pe deplin dreptul acestora de a fi prezente fizic la proces. În aceste cazuri, ordinul european de participare de la distanță ar trebui retras.
- (63) Persoanele vizate de un ordin european de participare de la distanță ar trebui să aibă acces la căi de atac eficiente în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor

fundamentale a Uniunii Europene, atât în statul emitent, cât și în statul executant, în cazul în care emiterea, recunoașterea sau executarea respectivului ordin european de participare de la distanță le afectează drepturile. În plus, atunci când un ordin european de participare de la distanță este emis fără acordul persoanei în cauză, ar trebui să fie disponibil un control jurisdicțional efectiv al deciziei de emitere a ordinului european de participare de la distanță pentru a verifica respectarea condițiilor și a garanțiilor prevăzute în titlul III din prezenta directivă.

- (64) Caracterul echitabil al procedurilor la care se referă ordinul european de participare de la distanță este strâns legat de fiabilitatea și eficacitatea condițiilor tehnice și practice în care se desfășoară acestea. Întreruperile comunicării cu sala de judecată și alte defecțiuni tehnice, inclusiv în ceea ce privește confidențialitatea sau eficacitatea comunicării dintre avocat și persoana în cauză, pot afecta exercitarea efectivă a drepturilor procedurale și echitatea procedurilor. Prin urmare, persoana în cauză ar trebui să aibă posibilitatea de a ridica astfel de probleme în fața autorității emitente sau a autorităților competente ale statului executant, care, pe această bază, ar trebui să informeze autoritatea emitentă. Este de competența autorității emitente să dispună măsuri de remediere adecvate, dacă este necesar, inclusiv suspendarea, amânarea sau repetarea ședinței de judecată în cauză.
- (65) În cazul în care o persoană suspectată sau acuzată a participat de la distanță la procesul său în temeiul unui ordin european de participare de la distanță, iar procedurile respective au condus la condamnarea persoanei respective, cu impunerea unei pedepse privative de libertate, a unei măsuri de siguranță privative de libertate ori a unei măsuri de confiscare sau a oricărei sancțiuni financiare sau a altei măsuri de supraveghere judiciară, este important să se asigure continuitatea și eficacitatea cooperării prin intermediul instrumentelor de cooperare judiciară disponibile, după caz. Aceasta include, în special, Decizia-cadru 2002/584/JAI pentru predarea în scopul executării pedepsei, Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului⁶⁶ în scopul recunoașterii hotărârii definitive împotriva persoanei în statul executant și al preluării executării pedepsei, precum și Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁷ în vederea recunoașterii ordinelor de confiscare. În astfel de situații, statul emitent și statul executant ar trebui să colaboreze îndeaproape pentru a se asigura că, în cazul respectiv, se iau măsurile provizorii necesare în așteptarea primirii și executării cererilor de cooperare judiciară în urma impunerii unei pedepse. În cazurile în care statul emitent intenționează să emită un mandat european de arestare, statul executant ar trebui să poată, în conformitate cu dreptul său intern, să adopte măsuri provizorii adecvate până la primirea și executarea mandatului european de arestare. Astfel de măsuri ar trebui să rămână proporționale și să se limiteze strict la ceea ce este necesar pentru a se asigura faptul că persoana în cauză rămâne pe teritoriul statului respectiv pentru executarea efectivă a hotărârii definitive.
- (66) Aplicarea corectă a prezentei directive presupune comunicarea între autoritățile competente. Acestea ar trebui încurajate să se consulte reciproc ori de câte ori este necesar pentru a facilita aplicarea armonioasă și eficientă a prezentei directive, fie

⁶⁶ Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, 5.12.2008, p. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/909/oj).

⁶⁷ Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare (JO L 303, 28.11.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1805/oj>).

direct, fie, după caz, prin intermediul Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁸, sau al Rețelei Judiciare Europene, reglementate prin Decizia 2008/976/JAI a Consiliului⁶⁹. Autoritățile competente sunt, de asemenea, încurajate, după caz, să solicite Eurojust să exercite un rol de coordonare în limita sferei sale de competență pentru a sprijini și a coordona măsurile de investigare transfrontaliere în vederea colectării de probe, în special livrările supravegheate, supravegherea transfrontalieră, anchetele sub acoperire sau interceptarea telecomunicațiilor, având în vedere provocările specifice în materie de coordonare pe care le implică astfel de măsuri și expertiza pe care Eurojust o poate aduce în acest sens. Autoritățile competente pot solicita, de asemenea, Eurojust să faciliteze transmiterea ordinelor europene de anchetă, a ordinelor europene de participare de la distanță sau a notificărilor și a cererilor de acord pentru utilizarea ca probe a informațiilor schimbate anterior.

- (67) Pentru a asigura un schimb de date rapid, direct, interoperabil, fiabil și securizat, pentru a valorifica investițiile realizate până în prezent și pentru a asigura coerența cu alte acte ale Uniunii, comunicarea între autorități în temeiul prezentei directive ar trebui, de regulă, să se efectueze prin intermediul sistemului informatic descentralizat instituit prin Regulamentul (UE) 2023/2844. În particular, respectivul sistem informatic descentralizat ar trebui să fie utilizat de regulă pentru schimbul de formulare privind ordinul european de anchetă și ordinul european de participare de la distanță, precum și pentru orice altă comunicare oficială între autorități efectuată în temeiul prezentei directive.
- (68) Atunci când prezenta directivă prevede, în ceea ce privește anumite comunicări, că acestea pot fi efectuate prin „orice mijloace” sau prin „orice mijloace adecvate”, autoritățile ar trebui să aibă libertatea de a alege metoda de comunicare pe care să o utilizeze. Astfel de dispoziții ar trebui înțelese ca identificând situațiile în care este posibil ca utilizarea sistemului informatic descentralizat să nu fie adecvată în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2844. În aceste situații, autoritățile ar trebui să poată utiliza alte mijloace de comunicare, cu condiția ca schimbul de informații să aibă loc într-un mod securizat și fiabil, în conformitate cu regulamentul respectiv.
- (69) Pentru a reduce sarcina administrativă a autorităților competente și pentru a asigura o raportare statistică mai completă, mai fiabilă, mai coerentă și mai promptă, software-ul de implementare de referință dezvoltat de Comisie ar trebui să colecteze în mod programatic datele statistice necesare în scopuri de monitorizare, iar aceste date ar trebui transmise Comisiei. Atunci când statele membre aleg să utilizeze un sistem informatic național în locul software-ului de implementare de referință dezvoltat de Comisie, respectivul sistem ar putea fi echipat de așa manieră încât să colecteze în mod programatic datele respective și, într-un astfel de caz, datele respective ar trebui să fie transmise Comisiei. Conectorul e-CODEX ar putea fi, de asemenea, echipat cu o funcționalitate care să permită extragerea datelor statistice relevante.

⁶⁸ Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1727/oj>).

⁶⁹ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj>).

↓ 2014/41/UE considerentul 35
⇒ nou

- (70) Atunci când se face trimitere la asistența reciprocă în instrumentele internaționale relevante, precum convențiile încheiate în cadrul Consiliului Europei ⇒ sau în cadrul Organizației Națiunilor Unite, ⇐, ar trebui înțeles că prezenta directivă are prioritate față de convențiile respective pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.

↓ 2014/41/UE considerentul 14

- (71) Atunci când se face o declarație referitoare la regimul lingvistic, statele membre sunt încurajate să includă cel puțin o limbă care este utilizată în mod obișnuit în Uniune, alta decât limba sau limbile lor oficiale.

↓ 2014/41/UE considerentul 36

- (72) Categoriile de infracțiuni enumerate în anexa ~~IXD~~ ar trebui interpretate în mod consecvent cu interpretarea lor în cadrul instrumentelor juridice existente referitoare la recunoașterea reciprocă.

↓ 2014/41/UE considerentul 37
(adaptat)

~~În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁷⁰, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea măsurilor lor de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, Parlamentul European și Consiliul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 38
⇒ nou

- (73) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume ~~recunoașterea reciprocă a deciziilor luate în vederea obținerii de probe~~, ⇒ procedurile pentru strângerea de probe în materie penală și procedurile care să îi permită unei persoane suspectate, unei persoane acuzate sau unei victime a unei infracțiuni să participe de la distanță la ședințe de judecată în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, ⇐ nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.

⁷⁰ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (74) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și în Cartă, în special la titlul VI, în dreptul internațional și acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. Nicio dispoziție din prezenta directivă nu poate fi interpretată ca o interdicție de a refuza executarea unui ordin european de anchetă ⇒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ⇔ în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că respectivul ordin european de anchetă ⇒ sau ordin european de participare de la distanță ⇔ a fost emis cu scopul de a urmări penal o persoană sau de a-i impune sancțiuni bazate pe motive precum sexul, rasa, originea etnică, religia, orientarea sexuală, naționalitatea, limba, sau opiniile politice, sau să se considere că aduce atingere situației persoanei din unul dintre aceste motive.

- (75) Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive implică colectarea, schimbul și utilizarea ulterioară, precum și transferul ulterior de informații și probe relevante pentru obiectivele prevăzute la articolul 82 din TFUE. Din motive de coerență și de protecție eficace a datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive ar trebui să respecte Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁷¹, cu excepția cazului în care prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în contextul procedurilor menționate la articolul 5 literele (b) și (c) și, în legătură cu astfel de proceduri, la litera (d) din prezenta directivă, caz în care se poate aplica Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁷². Autoritatea emitentă, autoritatea executantă, precum și alte autorități competente să emită și să primească notificări sau cereri de acord pentru utilizarea ca probe a informațiilor care au făcut obiectul unui schimb anterior ar trebui să fie considerate operatori în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul Directivei (UE) 2016/680 și al Regulamentului (UE) 2016/679. Autoritățile centrale ar putea oferi sprijin administrativ autorităților competente și, în măsura în care prelucrează date cu caracter personal în numele operatorilor respectivi, acestea ar trebui să fie considerate persoane împuternicite de operatorul respectiv. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Eurojust, ar trebui să se aplice Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁷³, precum și normele specifice privind protecția datelor

⁷¹ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/680/oj>).

⁷² Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁷³ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare

prevăzute de Regulamentul (UE) 2018/1727. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către procurorul european (EPPO), instituit prin Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului⁷⁴, de la data intrării în vigoare a modificărilor aduse Regulamentului (UE) 2017/1939 ar trebui să se aplice Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și normele specifice privind protecția datelor prevăzute în regulamentul respectiv.

↓ 2014/41/UE considerentul 40

~~Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este un drept fundamental. În conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Cartă și articolul 16 alineatul (1) din TFUE, orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 41

~~Statele membre ar trebui să prevadă, în aplicarea prezentei directive, politici transparente în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și exercitarea dreptului persoanei vizate de a recurge la căi de atac în vederea protejării datelor sale cu caracter personal.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 42

~~Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentei directive ar trebui prelucrate numai când este necesar și în mod proporțional față de scopurile compatibile cu prevenirea, investigarea, depistarea sau urmărirea infracțiunilor sau aplicarea sancțiunilor penale și exercitarea dreptului la apărare. Numai persoanele autorizate ar trebui să aibă acces la informații care conțin date cu caracter personal, care poate fi obținut prin proceduri de autentificare.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 43

~~În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Regatul Unit a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.~~

↓ 2014/41/UE considerentul 44

~~În conformitate cu articolele 1 și 2 și articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.~~

a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE ([JO L 295, 21.11.2018](http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj), p. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

⁷⁴ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) ([JO L 283, 31.10.2017](http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj), p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj>).

↓ nou

- (76) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din ...,] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.] SAU [În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.]
-

↓ 2014/41/UE considerentul 45

- (77) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
-

↓ 2014/41/UE considerentul 46
(adaptat)

- (78) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ~~☒~~ a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din regulamentul (UE) 2018/1725 și ~~☒~~ a emis un avis la ~~☒~~ [...] ~~☒~~ 5 octombrie 2010⁷⁵ în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁶,
-

↓ nou

- (79) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să fie limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de directiva anterioară. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivei anterioare.
- (80) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa X partea B,

⁷⁵ JO C 355, 29.12.2010, p. 1.

⁷⁶ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

1. Prezenta directivă stabilește norme privind:
 - (a) emiterea, recunoașterea și executarea ordinelor europene de anchetă în scopul obținerii de probe în materie penală, inclusiv pentru obținerea de probe care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant;
 - (b) emiterea de notificări urgente pentru supravegherea transfrontalieră și de notificări pentru măsurile de investigare transfrontaliere care nu necesită asistență tehnică din partea unui alt stat membru, inclusiv dreptul statului membru notificat de a se opune;
 - (c) emiterea cererilor de acord pentru utilizarea ca probe a informațiilor schimbate anterior între autorități de aplicare a legii sau spontan între autorități judiciare și exprimarea unui astfel de acord sau refuzul acestuia; și
 - (d) emiterea, recunoașterea și executarea ordinelor europene de participare de la distanță, pentru ca o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni care are calitatea de parte în procedurile penale să participe de la distanță la una sau mai multe ședințe de judecată în instanță în cadrul procedurilor penale prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță dintr-un alt stat membru.
2. Prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv dreptul la apărare și la un proces echitabil al persoanelor care fac obiectul unor proceduri penale, și nu aduce atingere obligațiilor care le revin autorităților judiciare în această privință.
3. Titlul III din prezenta directivă nu aduce atingere dreptului de a fi prezent la proces, astfel cum este consacrat la articolul 8 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 sau în alte acte juridice ale Uniunii din domeniul cooperării judiciare în materie penală sau al dreptului procesual penal.

Articolul 2

Definiții

1. În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

- (a) „stat emitent” înseamnă statul membru în care este emis ordinul european de anchetă ⇒ sau statul membru în care este emis ordinul european de participare de la distanță; ⇐
- (b) „stat executant” înseamnă statul membru care execută ordinul european de anchetă, în care urmează să fie pusă în aplicare măsura de investigare, ⇒ sau statul membru care execută ordinul european de participare de la distanță în care se află persoana care face obiectul ordinului european de participare de la distanță; ⇐
- (c) „autoritate emitentă” înseamnă:
 - (i) un judecător, o instanță judecătorească ☒ sau ☒ un judecător de instrucție ~~sau un procuror~~ competent pentru cauza vizată; ~~sau~~
 - (ii) ☒ un procuror competent pentru cauza vizată: ☒

↓ nou

- în cazul în care dreptul intern impune autorizarea prealabilă de către un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție a unui ordin european de anchetă pentru măsura de investigare în cauză și nu a fost obținută o astfel de autorizare în conformitate cu procedurile naționale înainte ca ordinul european de anchetă să fie transmis autorității executante, acesta trebuie validat de un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție, care trebuie să verifice conformitatea cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei directive, în special cu condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1);
- înainte de a fi transmis autorității executante, un ordin european de participare de la distanță trebuie validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei directive, de către un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție din statul emitent;

- (iii) ⇒ în cazul unui ordin european de anchetă, ⇐ orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale, care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte de a fi transmis autorității executante, ordinul european de anchetă este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de anchetă în temeiul prezentei directive, în special condițiile prevăzute la articolul 7 ~~6~~ alineatul (1), de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent. ⇒ În cazul în care dreptul intern impune autorizarea prealabilă de către un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție pentru măsura de investigare în cauză și nu a fost obținută o astfel de autorizare în conformitate cu procedurile naționale, validarea poate fi efectuată numai de către un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție; ⇐ ~~În cazul în care ordinul european de anchetă a fost validat de o autoritate judiciară, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în sensul transmiterii ordinului european de anchetă;~~
- (d) „autoritate executantă” înseamnă o autoritate care are competența de a recunoaște un ordin european de anchetă și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezenta directivă și cu procedurile aplicabile într-o cauză internă similară, ⇒ precum și un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție care are competența de a recunoaște un ordin european de participare de la distanță și de a asigura executarea acestuia în conformitate cu prezenta directivă ⇐. Altfel de proceduri pot necesita o autorizare din partea unei instanțe din statul executant, atunci când dreptul intern al acestuia prevede acest lucru;7

- (e) „stat membru care efectuează ancheta” înseamnă un stat membru în care se emite o notificare în conformitate cu articolul 33 sau 34;
- (f) „stat membru notificat” înseamnă un stat membru care primește o notificare în conformitate cu articolul 33 sau 34 și de la care nu este necesară primirea de asistență tehnică pentru punerea în aplicare a măsurii de investigare;
- (g) „telecomunicații” înseamnă orice comunicații, incluzând atât conținutul comunicațiilor, cât și datele asociate, transmise prin rețele de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul (1) din Directiva (UE) 2018/1972, sau servicii de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul (4) din directiva respectivă;
- (h) „sistem informatic descentralizat” înseamnă un sistem informatic descentralizat în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844.

2. În cazul în care, în conformitate cu alineatul (1), ordinul european de anchetă a fost validat de o autoritate judiciară sau în cazul în care ordinul european de participare de la distanță a fost validat de un judecător, de o instanță judecătorească sau de un judecător de instrucție, autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, autoritate emitentă în scopul transmiterii ordinului european de anchetă sau a ordinului european de participare de la distanță.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
⇒ nou

⊠ TITLUL II ⊠

⊠ COOPERAREA TRANSFRONTALIERĂ PENTRU OBTINEREA DE PROBE ÎN MATERIE PENALĂ ⊠

CAPITOLUL I

ORDINUL EUROPEAN DE ANCHETĂ

Articolul ~~31~~

Ordinul european de anchetă și obligația de executare a acestuia

1. Ordinul european de anchetă reprezintă o decizie judiciară emisă sau validată de o autoritate judiciară a ~~unui stat membru (denumit în continuare „statului emitent”)~~ pentru a pune în aplicare una sau mai multe măsuri de investigare specifice ~~într-un alt stat membru (denumit în continuare „statul executant”)~~ în vederea obținerii de probe în conformitate cu ⊠ prezentul titlu și cu titlurile I, IV și V ⊠ ~~prezenta directivă.~~ ⇒ În cazul în care acest lucru este strict necesar pentru executarea unor astfel de măsuri de investigare, autoritatea emitentă poate solicita, de asemenea, comunicarea actelor de procedură persoanei în cauză. ⇐

Ordinul european de anchetă poate fi emis și pentru obținerea de probe care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant.

2. Statele membre execută ordinul european de anchetă pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu ⊠ prezentul titlu și cu titlurile I, IV și V ⊠ ~~prezenta directivă.~~
3. Emiterea unui ordin european de anchetă poate fi solicitată de o persoană suspectată sau acuzată, sau de un avocat în numele său, în cadrul drepturilor de apărare aplicabile în conformitate cu procedura penală internă.

- ~~(4) Prezenta directivă nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din TUE, inclusiv dreptul la apărare al persoanelor care fac obiectul unor proceduri penale, și nu aduce atingere obligațiilor care revin autorităților judiciare în această privință.~~

Articolul ~~43~~

Domeniul de aplicare al ordinului european de anchetă

Ordinul european de anchetă include orice măsură de investigare cu excepția instituirii unei echipe comune de anchetă și strângerii de probe în cadrul unei echipe comune de anchetă, instituită în conformitate cu articolul 13 din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene⁷⁷ (denumită în continuare „Convenția”) și în Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului⁷⁸, cu excepția cazului în care scopul este aplicarea articolului 13 alineatul (8) din Convenție, și respectiv articolului 1 alineatul (8) din Decizia-cadru.

↓ nou

Ordinul european de anchetă include, de asemenea, comunicarea actelor de procedură persoanei în cauză, în măsura în care o astfel de comunicare este strict necesară pentru executarea unei măsuri de investigare care vizează obținerea de probe care a fost solicitată în ordinul european de anchetă.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

Articolul 54

Tipuri de proceduri pentru care poate fi emis ordinul european de anchetă

Ordinul european de anchetă poate fi emis:

- (a) în cazul procedurilor penale inițiate de către o autoritate judiciară sau care pot fi inițiate în fața unei autorități judiciare cu privire la o infracțiune în temeiul dreptului intern al statului emitent;
- (b) în proceduri inițiate de autorități administrative sau autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate prin dreptul intern al statului emitent și în cazul în care decizia poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente în special în materie penală;
- (c) în ~~cazul~~ procedurilor inițiate de autorități judiciare cu privire la fapte care constituie încălcări ale normelor de drept și care sunt incriminate temeiul dreptului intern al statului emitent și în cazul în care decizia autorităților menționate poate da naștere unei acțiuni în fața unei instanțe competente, în special în materie penală; și
- (d) în legătură cu procedurile menționate la literele (a), (b) și (c), care privesc fapte sau încălcări care pot angaja răspunderea unei persoane juridice sau pot conduce la aplicarea de sancțiuni unei persoane juridice în statul emitent.

Articolul 6 ~~5~~

Conținutul și forma ordinului european de anchetă

1. Ordinul european de anchetă prezentat în formularul prevăzut în anexa IA se completează, se semnează și conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea emitentă.

⁷⁷ Convenție elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3).

⁷⁸ Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă (JO L 162, 20.6.2002, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/465/oj).

Ordinul european de anchetă cuprinde în special următoarele informații:

- (a) date referitoare la autoritatea emitentă și, după caz, la autoritatea de validare;
- (b) obiectul și motivele ordinului european de anchetă;
- (c) informațiile necesare disponibile cu privire la persoana sau persoanele în cauză;
- (d) o descriere a faptei penale care face obiectul anchetei sau al procedurilor, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
- (e) o descriere a măsurii sau măsurilor de investigare solicitate și a probelor care urmează să fie obținute;³⁵

↓ nou

- (f) după caz, o confirmare a faptului că măsura sau măsurile de investigare solicitată sau solicitate au fost autorizate de un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție, inclusiv data și numărul de referință al deciziei de autorizare, cu excepția cazului în care ordinul european de anchetă este emis sau validat de un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție;
- (g) informații privind posibilitățile de recurgere la căi de atac.

↓ 2014/41/UE

- 2. Fiecare stat membru precizează limba (limbile) care, dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și în plus față de limba oficială (limbile oficiale) a (ale) statului membru în cauză, poate (pot) fi utilizată (utilizate) pentru completarea sau traducerea ordinului european de anchetă atunci când statul membru în cauză este statul executant.
- 3. Autoritatea competentă a statului emitent traduce ordinul european de anchetă prevăzut în anexa IA într-o limbă oficială a statului executant sau în orice altă limbă indicată de statul executant în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol.

↓ nou

- 4. În cazul în care autoritatea emitentă solicită comunicarea actelor de procedură necesare pentru executarea unei măsuri de investigare solicitate în ordinul european de anchetă și există motive să se creadă că persoana în cauză nu înțelege limba în care este redactat actul care trebuie comunicat, actul respectiv trebuie să fie însoțit de o traducere în limba pe care destinatarul o înțelege.

CAPITOLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Articolul ~~76~~

Condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de anchetă

1. Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) emiterea ordinului european de anchetă este necesară și proporțională față de scopul procedurilor menționate la articolul ~~54~~, ținând cont de drepturile persoanei suspectate sau acuzate; și
 - (b) măsura sau măsurile de investigare indicate în ordinul european de anchetă ar putea fi dispuse în același condiții într-o cauză internă similară.
2. Condițiile menționate la alineatul (1) sunt evaluate, în fiecare caz, de către autoritatea emitentă.
3. În cazul în care o autoritate executantă are motive să creadă că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta poate consulta autoritatea emitentă cu privire la importanța executării ordinului european de anchetă. După această consultare, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de anchetă.

Articolul ~~87~~

Transmiterea ordinului european de anchetă

↓ 2023/2843 articolul 11 alineatul (2)
⇒ nou

1. Ordinul european de anchetă completat în conformitate cu articolul ~~65~~ se transmite de autoritatea emitentă ⇒ direct ⇐ către autoritatea executantă ⇒ sau, după caz, cu implicarea autorității centrale menționate la articolul 52 ⇐.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
⇒ nou

2. Orice ☒ alte ☒ comunicări oficiale ~~ulterioare~~ au loc direct între autoritatea emitentă și autoritatea executantă ⇒ sau, după caz, cu implicarea autorității centrale menționate la articolul 52 ⇐.
3. ~~(5)~~ În cazul în care identitatea autorității executante este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, ☒ astfel cum se prevede în Decizia 2008/976/JAI, ☒ pentru a obține informațiile de la statul executant.

- ~~(4)~~ ~~Autoritatea emitentă poate transmite ordinului european de anchetă prin intermediul sistemului de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene instituită prin Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului~~⁷⁹;
- ~~(4)(6)~~ În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un ordin european de anchetă nu are competența să îl recunoască sau să ia măsurile necesare pentru executarea ordinului european de anchetă, aceasta transmite din oficiu ordinul european de anchetă autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.
- ~~(5)(7)~~ Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea ordinului european de anchetă sunt soluționate prin contacte directe între autoritatea emitentă și autoritatea executantă implicate sau prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre, după caz.

Articolul 98

Ordinul european de anchetă cu referire la un ordin precedent

1. În cazul în care autoritatea emitentă emite un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent, aceasta precizează acest fapt în ordinul european de anchetă ~~în secțiunea D a formularului prevăzut în anexa A.~~
2. În cazul în care asistă la executarea ordinului european de anchetă în statul executant, în conformitate cu articolul ~~109~~ alineatul (4), autoritatea emitentă poate adresa un ordin european de anchetă care completează un ordin precedent direct autorității executante, pe durata prezenței sale pe teritoriul statului ~~respectiv~~ ☒ executant ☐, fără a aduce atingere notificărilor făcute în temeiul articolului ~~5833~~ alineatul (1) litera (c).
3. Ordinul european de anchetă care completează un ordin precedent este certificat în conformitate cu articolul ~~65~~ alineatul (1) primul paragraf și este validat în conformitate cu articolul 2 ☒ alineatul (1) ☐ litera (c), după caz.

CAPITOLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT

Articolul 109

Recunoașterea și executarea

1. Autoritatea executantă recunoaște un ordin european de anchetă, transmis în conformitate cu ☒ dispozițiile aplicabile din ☐ prezenta directivă, fără a fi necesară nicio altă formalitate, și asigură executarea sa în același mod și cu aceleași mijloace ca în situația în care măsura de investigare în cauză ar fi fost dispusă de către o autoritate a statului executant, cu excepția cazului în care această autoritate hotărăște

⁷⁹

~~Acțiunea comună 98/428/JAI din 29 iunie 1998 adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, de creare a unei Rețele Judiciare Europene (JO L 191, 7.7.1998, p. 4).~~

să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare sau unul dintre motivele de amânare prevăzute în prezentul ~~☒~~ titlu ~~☒~~ ~~directivă~~.

2. Autoritatea executantă respectă formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul ~~☒~~ titlu ~~☒~~ ~~directivă~~ și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant.
3. Atunci când o autoritate executantă primește un ordin european de anchetă care nu a fost emis de o autoritate judiciară, astfel cum este specificat la articolul 2 ~~⇒~~ alineatul (1) ~~⇐~~ litera (c), autoritatea executantă returnează ordinul european de anchetă statului emitent.
4. Autoritatea emitentă poate cere ca una sau mai multe autorități ale statului emitent să asiste la executarea ordinului european de anchetă în sprijinul autorităților competente ale statului executant în măsura în care autoritățile desemnate ale statului emitent ar fi în măsură să asiste în executarea măsurii sau măsurilor de investigare indicate în ordinul european de anchetă într-o cauză internă similară. Autoritatea executantă se conformează acestei cereri, cu condiția ca această asistență să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant și să nu aducă atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională
5. Autoritățile statului emitent prezente în statul executant respectă dreptul statului executant pe durata executării ordinului european de anchetă. Acestea nu au niciun fel de competențe specifice autorităților de aplicare a legii pe teritoriul statului executant, cu excepția cazului în care executarea unor astfel de competențe pe teritoriul statului executant este conformă cu dreptul statului executant în măsura convenită între autoritatea emitentă și autoritatea executantă.
6. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se pot consulta între ele, prin orice mijloace adecvate, în vederea facilitării aplicării eficiente a prezentului articol.

Articolul ~~1140~~

Recurgerea la măsuri de investigare alternative

1. Autoritatea executantă recurge, ori de câte ori este posibil, la o altă măsură de investigare decât cea prevăzută în ordinul european de anchetă atunci când:
 - (a) măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu există în temeiul dreptului statului executant; sau
 - (b) măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară.
2. Fără a aduce atingere articolului ~~1244~~, alineatul (1) nu se aplică următoarelor măsuri de investigare, care trebuie să fie întotdeauna disponibile în temeiul dreptului statului executant:
 - (a) obținerea de informații sau de probe aflate deja în posesia autorității executante și informațiile sau probele ar fi putut fi obținute, în conformitate cu dreptul statului executant, în cadrul unor proceduri penale sau în scopurile ordinului european de anchetă;
 - (b) obținerea de informații cuprinse în baze de date deținute de poliție sau autoritățile judiciare care sunt direct accesibile autorității executante în cadrul unor proceduri penale;

- (c) audierea unui martor, a unui expert, a unei victime, a unei persoane suspectate sau acuzate sau a unei părți terțe pe teritoriul statului executant;
 - (d) orice măsură de investigare fără caracter coercitiv, astfel cum este definită în dreptul statului executant;
 - (e) identificarea persoanelor abonate la un număr de telefon sau o adresă IP anume.
3. Autoritatea executantă poate recurge, de asemenea, la o măsură de investigare alta decât cea indicată în ordinul european de anchetă, atunci când măsura de investigare selectată de autoritatea executantă ar avea același rezultat ca măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă, prin mijloace mai puțin intruzive.
 4. Atunci când decide să facă uz de posibilitatea menționată la alineatele (1) și (3), autoritatea executantă informează mai întâi autoritatea emitentă, care poate decide retragerea sau completarea ordinului european de anchetă.
 5. Atunci când, în conformitate cu alineatul (1), măsura de investigare indicată în ordinul european de anchetă nu există în dreptul intern al statului executant sau nu ar fi disponibilă într-o cauză internă similară și atunci când nu există nicio altă măsură de investigare care ar avea același rezultat ca măsura de investigare solicitată, autoritatea executantă notifică autoritatea emitentă că nu a fost posibil să se furnizeze asistența solicitată.

Articolul ~~124~~

Motive de nrecunoaștere sau de neexecutare

1. Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul $\Rightarrow$ (2) $\Leftarrow$ ~~(4)~~, recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă poate fi refuzată în statul executant în cazul în care:
 - (a) există o imunitate sau un privilegiu în temeiul dreptului statului executant care face imposibilă executarea ordinului european de anchetă sau există norme privind determinarea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de anchetă;
 - (b) într-un caz specific, executarea ordinului european de anchetă ar aduce atingere intereselor fundamentale în materie de siguranță națională, ar pune în pericol sursa informației sau ar implica utilizarea de informații clasificate cu privire la activități specifice ale serviciilor de informații;
 - (c) ordinul european de anchetă a fost emis în cadrul unor proceduri menționate la articolul 54 literele (b) și (c) și măsura de investigare nu ar fi autorizată în temeiul dreptului statului executant într-o cauză internă similară;
 - (d) executarea ordinului european de anchetă ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;
 - (e) ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune care, aparent, a fost comisă în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului executant, iar fapta în legătură cu care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în statul executant;

- (f) există motive temeinice pentru a considera că executarea unei măsuri de investigare indicată în ordinul european de anchetă ar fi incompatibilă cu obligațiile statului executant în conformitate cu articolul 6 din TUE și al Cartei;
 - (g) fapta pentru care a fost emis ordinul european de anchetă nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului executant, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa ~~IXD~~, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în ordinul european de anchetă, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani; sau
 - (h) utilizarea măsurii de investigare indicată în ordinul european de anchetă este restricționată, în temeiul dreptului statului executant, la o listă sau o categorie de infracțiuni sau la infracțiuni sancționabile până la un anumit nivel, care nu include infracțiunea vizată de ordinul european de anchetă.
2. Alineatul (1) literele (g) și (h) nu se aplică măsurilor de investigare menționate la articolul ~~1140~~ alineatul (2).
 3. Atunci când ordinul european de anchetă se referă la o infracțiune în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, autoritatea executantă nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că dreptul statului executant nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de impozite, taxe, vamă sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.
 4. În cazurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (d), (e) și (f), înainte de a decide nerecunoașterea sau neexecutarea unui ordin european de anchetă, în tot sau în parte, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloace adecvate; și solicită autorității emitente să furnizeze fără întârziere orice informații necesare, după caz.
 5. În cazul menționat la alineatul (1) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a statului executant, autoritatea executantă îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză.

Articolul 1312

Termene pentru recunoaștere sau executare

1. Decizia privind recunoașterea sau executarea ☒ ordinului european de anchetă ☒ este luată și măsura de investigare este pusă în aplicare cu aceeași celeritate și același grad de prioritate ca într-o cauză internă similară și, în orice caz, în cadrul termenelor prevăzute la prezentul articol.
- ~~(2) În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de anchetă trebuie pusă în aplicare la o dată specifică, autoritatea executantă ține seama de această cerință pe cât posibil.~~
2. ~~(3)~~ ⇒ Când nu este semnalată existența unei urgențe, ☒ a Autoritatea executantă:

- (a) ia decizia privind recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă de îndată ce este posibil și, ~~fără a aduce atingere alineatului (5)~~, în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de anchetă de către autoritatea executantă competentă;

↓ 2014/41/UE

⇒ nou

- ⇒ (b) desfășoară măsura de investigare fără întârziere și în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la litera (a), ~~⇒ Dacă nu există motive de amânare în temeiul articolului 15 sau probele menționate în măsura de investigare inclusă în ordinul european de anchetă se află deja în posesia statului executant, autoritatea executantă aplică măsura de investigare fără întârziere și fără a aduce atingere alineatului (5) în cel mult 90 de zile de la luarea deciziei menționate la alineatul (3).~~

↓ nou

3. În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de anchetă că măsura de investigare trebuie pusă în aplicare la o dată specifică, autoritatea executantă acordă prioritate respectivei cereri și ține seama de ea cât mai mult posibil la executarea măsurii de investigare.
4. În cazul în care ordinul european de anchetă se referă la măsuri care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și pe o anumită perioadă de timp, astfel cum se menționează la articolul 28, interceptarea telecomunicațiilor, astfel cum se menționează la articolul 31, sau supravegherea transfrontalieră, astfel cum se menționează la articolul 30, autoritatea executantă:
- (a) tratează cererea ca necesitând o atenție imediată;
 - (b) ia fără întârziere decizia privind recunoașterea sau executarea;
 - (c) în cazul în care acest lucru este necesar pentru a asigura eficacitatea măsurii, permite executarea provizorie a acesteia în așteptarea deciziei privind recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă.
5. Executarea provizorie a unei măsuri menționate la alineatul (4) litera (c) încetează în cazul în care se refuză recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă. Orice material obținut poate fi utilizat numai când este strict necesar pentru a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței publice. Autoritatea executantă este informată cu privire la orice astfel de utilizare și la motivele acesteia.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

6. ~~(5) Dacă~~ În cazul în care ~~autoritatea~~ autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul ~~(2)~~ ⇒ (2) litera (a) ~~⇒ sau~~ ⇒ termenul mai scurt sau ~~data~~ data specifică prevăzută la alineatul ⇒ (3) ~~⇒~~, aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin

orice mijloace, indicând motivele amânării și timpul estimativ necesar pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul prevăzut la alineatul ~~(3)~~ ⇒ (2) litera (a), ⇐ poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

7. ~~(6)~~ ~~Dacă~~ ☒ În cazul în care ☒ autoritatea executantă competentă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul ~~(4)~~ ⇒ (2) litera (b)⇐, aceasta informează fără întârziere autoritatea competentă din statul emitent, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și se consultă cu autoritatea emitentă cu privire la calendarul adecvat pentru aplicarea măsurii de investigare.

↓ nou

8. Atunci când executarea ordinului european de anchetă este amânată din cauza unui privilegiu sau a unei imunități prevăzute de dreptul intern al statului executant, termenele stabilite la alineatele (1)-(4) încep să curgă numai din ziua în care autoritatea executantă a fost informată cu privire la faptul că privilegiul sau imunitatea a fost ridicată.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

Articolul ~~1413~~

Transferul probelor

1. Autoritatea executantă transferă statului emitent, fără întârziere nejustificată, probele obținute sau care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant ca urmare a executării ordinului european de anchetă.
Atunci când se solicită în ordinul european de anchetă și ~~dacă~~ ☒ atunci când acest lucru ☒ este posibil în temeiul dreptului statului executant, probele sunt imediat transferate autorităților competente ale statului emitent care participă la executarea ordinului european de anchetă în conformitate cu articolul ~~109~~ alineatul (4).
2. Transferul probelor poate fi suspendat, în așteptarea soluționării unei căi de atac, cu excepția cazului în care în ordinul european de anchetă sunt indicate motive suficiente că un transfer imediat este esențial pentru desfășurarea în condiții adecvate a anchetelor sau pentru menținerea drepturilor individuale. Totuși, transferul probelor se suspendă ~~dacă~~ ☒ în cazul în care ☒ ar cauza daune grave și ireversibile persoanei vizate.
3. În momentul transferului probelor obținute, autoritatea executantă indică dacă solicită ca probele să fie înapoiate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent.
4. Atunci când obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja relevante pentru alte proceduri, autoritatea executantă poate, la cererea explicită a autorității emitente și după consultarea acesteia, să transfere în mod temporar probele, cu condiția ca acestea să fie returnate statului executant de îndată ce nu mai sunt necesare în statul emitent sau în oricare alt moment sau cu oricare altă ocazie convenite de autoritățile competente.

↓ nou

5. După caz, autoritatea executantă indică dacă utilizarea unor astfel de probe face obiectul condițiilor prevăzute la articolul 21.

↓ 2014/41/UE

Articolul 15

Temeiuri pentru amânarea recunoașterii sau executării

1. Recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă poate fi amânată în statul executant în cazul în care:
- (a) executarea acestuia ar putea aduce atingere unei cercetări sau unei urmăriri penale în curs, atât timp cât statul executant consideră necesar;
 - (b) obiectele, documentele sau datele în cauză sunt deja utilizate în alte proceduri, până când acestea nu mai sunt necesare în acest scop.

↓ 2023/2843 articolul 11 alineatul (3)

2. De îndată ce temeiurile pentru amânare încetează să existe, autoritatea executantă ia imediat măsurile necesare executării ordinului european de anchetă și informează cu privire la aceasta autoritatea emitentă.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
⇒ nou

Articolul 16

Obligația de a informa

1. Autoritatea ~~competentă~~ din statul executant care primește ordinul european de anchetă confirmă primirea acestuia, fără întârziere și în orice caz în termen de o săptămână de la primirea ordinului european de anchetă, prin completarea și trimiterea formularului prevăzut în anexa ~~II B~~.

În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală în conformitate cu articolul ~~7~~ ~~alineatul (3)~~ ~~⇒ 52~~, ~~această~~ obligația ~~☒~~ prevăzută la primul paragraf ~~☒~~ este aplicabilă atât autorității centrale ~~☒~~ a statului executant ~~☒~~, cât și autorității executante care primește ordinul european de anchetă de la autoritatea centrală ~~☒~~ respectivă ~~☒~~.

În cazurile menționate la articolul ~~7~~ ~~alineatul (6)~~ ~~8~~ ~~alineatul (4)~~, ~~această~~ obligația ~~☒~~ prevăzută la primul paragraf ~~☒~~ se aplică atât autorității ~~competente~~ care a primit inițial ordinul european de anchetă, cât și autorității executante căreia îi este transmis ordinul în cele din urmă.

↓ 2023/2843 articolul 11 alineatul
(4) litera (a)
⇒ nou

2. Fără a aduce atingere articolului ~~11~~ ~~10~~ alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace:
- (a) dacă este imposibil pentru autoritatea executantă să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa ~~IA~~ este incomplet sau în mod vădit incorect;
 - (b) dacă, în timpul executării ordinului european de anchetă, autoritatea executantă consideră, fără alte cercetări ulterioare, că ar putea fi oportun să desfășoare măsuri de investigare care nu au fost prevăzute inițial sau care nu au putut fi specificate în momentul emiterii ordinului european de anchetă, pentru a permite autorității emitente să ia măsuri suplimentare în cazul respectiv; sau
 - (c) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate respecta formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul ~~109~~.

La cererea autorității emitente, informațiile sunt confirmate fără întârziere în conformitate cu articolul ⇒ 51 ⇐ ~~5a~~.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
→₁ 2023/2843 articolul 11
alineatul (4) litera (b)

3. →₁ Fără a aduce atingere articolului ~~11~~ ~~10~~ alineatele (4) și (5), autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă cu privire la: ←
- (a) orice decizie luată în temeiul articolelor ~~11~~ ~~10~~ sau ~~12~~ ~~11~~;
 - (b) orice decizie de amânare a executării sau recunoașterii ordinului european de anchetă, motivele amânării și, ~~dacă~~ ☒ atunci când ☒ este posibil, durata preconizată a amânării.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
⇒ nou

☒ CAPITOLUL IV ☒

☒ CĂI DE ATAC, GARANȚII ȘI RĂSPUNDERE ☒

Articolul ~~17~~ ~~14~~

Căi de atac

1. Statele membre se asigură că ⇒ persoanele suspectate, persoanele acuzate și orice alte persoane ale căror drepturi sunt afectate de ⇐ măsurile de investigare indicate în ordinul european de anchetă le ⇒ au la dispoziție ⇐ ~~sunt aplicabile~~ căi de atac ☒ eficiente ☒ echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară. ⇒ În cazul în care ordinul european de anchetă este emis pentru obținerea de probe care se află

deja în posesia autorităților competente ale statului executant, statele membre se asigură că în statul executant sunt disponibile căi de atac echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară pentru persoanele suspectate, persoanele acuzate și orice alte persoane ale căror drepturi sunt afectate pentru a contesta legalitatea măsurilor de investigare desfășurate pentru colectarea probelor respective.

2. Motivele de fond pentru emiterea ordinului european de anchetă pot fi contestate numai printr-o acțiune inițiată în statul emitent, fără a aduce atingere garanțiilor privind drepturile fundamentale din statul executant.
3. În cazul în care ☒ acest lucru ☒ nu ar aduce atingere nevoii de asigurare a confidențialității unei anchete în temeiul articolului ~~2049~~ alineatul (1), autoritatea emitentă și autoritatea executantă iau măsurile adecvate pentru a asigura faptul că sunt furnizate informații cu privire la posibilitățile în temeiul dreptului național de a recurge la căile de atac din momentul în care acestea devin aplicabile și în timp util, pentru a asigura posibilitatea exercitării efective a acestora.
4. Statele membre se asigură că termenele de exercitare a dreptului de a recurge la o cale de atac sunt identice cu cele prevăzute în cauze interne similare și că se aplică astfel încât să garanteze părților interesate posibilitatea de a exercita în mod efectiv dreptul de a recurge la aceste căi de atac.
5. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se informează reciproc cu privire la căile de atac împotriva emiterii, recunoașterii ori executării unui ordin european de anchetă. ⇒ Autoritatea executantă informează autoritatea emitentă în cazul în care se introduce o cale de atac pentru a contesta legalitatea măsurilor de investigare întreprinse pentru colectarea probelor, în cazul în care se emite un ordin european de anchetă pentru obținerea probelor respective care se află deja în posesia autorităților competente ale statului executant. ⇐
6. Introducerea unei căi de atac în justiție nu suspendă executarea măsurii de investigare, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut în cauze interne similare.
7. Statul emitent ia în considerare admiterea căii de atac împotriva recunoașterii sau executării unui ordin european de anchetă în conformitate cu propriul său drept intern. Fără a aduce atingere normelor procedurale interne, statele membre asigură faptul că, în procedurile penale din statul emitent, se respectă dreptul la apărare și echitatea procedurilor în cadrul evaluării probelor obținute prin intermediul ordinului european de anchetă.

Articolul ~~1847~~

Răspunderea penală privind funcționarii

Atunci când este prezent pe teritoriul statului executant în cadrul aplicării prezentului ☒ titlu ☒ ~~directive~~, funcționarii din statul emitent sunt considerați funcționari ai statului executant în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva acestora sau de către aceștia.

Articolul ~~1948~~

Răspunderea civilă privind funcționarii

1. În cazul în care, în cadrul aplicării prezentului ☒ titlu ☒ ~~directive~~, funcționarii unui stat membru sunt prezenți pe teritoriul unui alt stat membru, primul stat membru este

răspunzător pentru orice prejudicii cauzate de funcționarii săi în cursul operațiunilor, în conformitate cu dreptul statului membru pe teritoriul căruia acționează.

2. Statul membru pe al cărui teritoriu s-au produs prejudiciile menționate la alineatul (1) repară aceste prejudicii în condițiile aplicabile prejudiciilor cauzate de propriii săi funcționari.
3. Statul membru al cărui funcționari au cauzat prejudicii unei persoane de pe teritoriul unui alt stat membru rambursează integral orice sume pe care statul membru din urmă le-a plătit victimelor sau persoanelor îndreptățite în numele acestora.
4. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terțe părți și cu excepția alineatului (3), fiecare stat membru se abține în cazurile menționate la alineatul (1) de a pretinde de la un alt stat membru rambursarea despăgubirilor pentru prejudiciile suferite.

Articolul ~~2019~~

Confidențialitatea

1. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura faptul că autoritatea emitentă și autoritatea executantă țin seama în mod corespunzător de confidențialitatea anchetei în executarea ordinului european de anchetă.
2. În conformitate cu dreptul său intern, autoritatea executantă garantează confidențialitatea faptelor și a fondului ordinului european de anchetă, în limita necesară pentru executarea măsurii de investigare. ~~Dacă~~ ☒ În cazul în care ☒ autoritatea executantă nu poate respecta cerința de confidențialitate, ☒ aceasta ☒ notifică acest lucru fără întârziere autorității emitente.
3. În conformitate cu dreptul său intern și dacă autoritatea executantă nu a indicat altfel, autoritatea emitentă păstrează confidențialitatea cu privire la orice probe sau informații furnizate de autoritatea executantă, cu excepția cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru anchetele și procedurile descrise în ordinul european de anchetă.
4. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că băncile nu divulgă clientului în cauză sau altor persoane terțe faptul că au fost transmise informații statului emitent în conformitate cu articolele 26 și 27 sau că este în curs de desfășurare o anchetă.

↓ nou

5. Alineatele (1)-(4) nu aduc atingere articolului 21 privind condițiile pentru utilizarea ulterioară și transferul mai departe de informații sau probe.

Articolul 21

Condiții pentru utilizarea ulterioară și transferul mai departe de informații sau probe

1. În cazul în care informațiile sau probele au fost obținute ca urmare a executării unui ordin european de anchetă sau în conformitate cu articolele 33 și 34 și într-o cauză internă similară dreptul statului executant sau al statului membru notificat prevede condiții care limitează utilizarea informațiilor sau a probelor în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate, autoritatea competentă a statului membru respectiv

indică, în momentul în care informațiile sau probele sunt transferate și, în cazul unei notificări în temeiul articolului 33 sau 34, fără întârziere și cel târziu în termen de 96 de ore de la primirea notificării, că astfel de condiții se aplică și în statul membru care a obținut informațiile sau probele în temeiul prezentului titlu.

2. Autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta (denumită în continuare „autoritatea solicitantă”) trebuie să obțină acordul prealabil al autorității executante sau, după caz, al autorității competente a statului membru notificat (denumită în continuare „autoritatea solicitată”) pentru a utiliza informațiile sau probele respective în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate sau pentru a efectua un transfer de informații sau probe către un alt stat membru, o țară terță sau o organizație internațională în următoarele cazuri:
 - (a) în cazul în care au fost indicate condiții în temeiul alineatului (1), înainte de utilizarea informațiilor sau a probelor în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate;
 - (b) în toate cazurile, înainte de a transmite informațiile sau probele unui alt stat membru, unei țări terțe sau unei organizații internaționale.
3. Cererea de acord prevăzută la alineatul (2) prezentată în formularul din anexa IV se completează și se semnează, iar conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea solicitantă. Aceasta se traduce într-o limbă oficială a statului membru căruia îi este adresată cererea sau în orice altă limbă acceptată de statul respectiv în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).
4. Autoritatea solicitată ia o decizie cu privire la cerere cât mai curând posibil și în cel mult 14 zile de la primirea acesteia. În cazul în care nu este posibil să se respecte termenul respectiv, autoritatea solicitată informează fără întârziere autoritatea solicitantă, precizând motivele, și poate prelungi termenul cu până la 10 zile.
5. Fără a aduce atingere alineatului (6), acordul se dă, cu excepția oricăreia dintre următoarele situații:
 - (a) se aplică un motiv de nrecunoaștere sau de neexecutare a unui ordin european de anchetă sau, după caz, un motiv de obiecție prevăzut la articolul 33 sau 34;
 - (b) utilizarea solicitată sau transferul mai departe solicitat ar afecta o anchetă sau o urmărire penală în curs;
 - (c) nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute în capitolul V din Regulamentul (UE) 2016/679 sau în capitolul V din Directiva (UE) 2016/680.

Decizia prevăzută la alineatul (4) poate fi amânată atât timp cât persistă un astfel de motiv.

6. Autoritatea solicitată poate, ca o condiție pentru a-și da acordul pentru transferul de informații sau probe către un alt stat membru, o țară terță sau o organizație internațională, să solicite ca cererea pentru un astfel de acord să fie însoțită de un ordin european de anchetă, de o cerere de asistență judiciară reciprocă sau de un instrument echivalent de cooperare judiciară emis de autoritățile competente în cazul specific.⁷ În cazul în care, din cauza unei amenințări imediate și grave la adresa siguranței publice, nu se poate obține acordul prealabil, informațiile sau probele pot fi utilizate sau transmise fără întârziere, cu condiția ca autoritatea solicitată să primească o notificare în termen de 24 de ore și să fie informată cu privire la motivele care justifică urgența.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII SPECIFICE PENTRU ANUMITE MĂSURI DE INVESTIGARE

Articolul 22

Transferul temporar către statul emitent al persoanelor private de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul executant în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența respectivei persoane pe teritoriul statului emitent, cu condiția ca aceasta să fie returnată în termenul stabilit de statul executant.
2. Pe lângă motivele de nrecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul ~~124~~, executarea ordinului european de anchetă poate fi, de asemenea, refuzată ☒ în cazul în care ☒ ~~dacă~~:
 - (a) persoana supusă unei măsuri privative de libertate nu își dă ~~consimțământul~~ ☒ acordul ☒; sau
 - (b) transferul prelungește reținerea persoanei supusă unei măsuri privative de libertate.
3. Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (a), atunci când statul executant consideră că ☒ acest lucru ☒ este necesar, având în vedere vârsta sau starea fizică ori mentală a persoanei, reprezentantului legal al persoanei supuse unei măsuri privative de libertate i se oferă ocazia de a-și exprima opinia privind transferul temporar.
4. În cazurile menționate la alineatul (1), tranzitul persoanei supuse unei măsuri privative de libertate pe teritoriul unui stat membru terț (denumit în continuare „statul membru de tranzit”) este acordat la cerere, cu furnizarea tuturor documentelor necesare.
5. Modalitățile practice privind transferul temporar al persoanei, inclusiv detaliile condițiilor sale de detenție din statul emitent, și datele până la care aceasta trebuie transferată și returnată pe teritoriul în statului executant sunt convenite între statul emitent și statul executant, asigurându-se că sunt luate în considerare starea fizică și mentală a persoanei în cauză, precum și nivelul de securitate necesar în statul emitent.
6. Persoana transferată rămâne în detenție pe teritoriul statului emitent și, după caz, pe teritoriul statului membru de tranzit, pentru faptele sau condamnările pentru care a fost ținută în detenție în statul executant, cu excepția cazului în care statul executant cere eliberarea sa.

7. Perioada de detenție pe teritoriul statului emitent se scade din perioada de detenție pe care persoana vizată este sau va fi obligată să o execute pe teritoriul statului executant.
8. Fără a aduce atingere alineatului (6), o persoană transferată nu este urmărită penal sau deținută sau supusă niciunei alte restrângeri a libertății sale personale în statul emitent pentru fapte comise sau condamnări pronunțate anterior părăsirii teritoriului statului executant și care nu sunt specificate în ordinul european de anchetă.
9. Imunitatea menționată la alineatul (8) încetează ~~dacă~~ ☒ în cazul în care ☒ persoana transferată, care a avut posibilitatea de a pleca în termen de 15 zile consecutive de la data la care prezența sa nu mai era solicitată de autoritățile emitente:
 - (a) a rămas totuși pe teritoriul respectiv; sau
 - (b) a revenit după ce a plecat.
10. Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul ~~5421~~, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei către și din statul emitent, care sunt suportate de către acest stat.

Articolul 23

Transferul temporar către statul executant al persoanelor supuse unor măsuri privative de libertate în scopul aplicării unei măsuri de investigare

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru transferul temporar al unei persoane supuse unei măsuri privative de libertate în statul emitent în scopul aplicării unei măsuri de investigare în vederea strângerii de probe pentru care este necesară prezența sa pe teritoriul statului executant.
2. Articolul 22 alineatul (2) litera (a) și articolul 22 alineatele (3)-(9) se aplică, *mutatis mutandis*, transferului temporar ☒ efectuat ☒ în temeiul prezentului articol.
3. Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul ~~5421~~, cu excepția costurilor aferente transferării persoanei în cauză către și din statul executant, care sunt suportate de către statul emitent.

Articolul 24

Audierea prin videoconferință sau alte ☒ tehnologii de comunicare la distanță ☒ ~~mijloace de transmisie audiovizuală~~

1. Atunci când o persoană se află pe teritoriul statului executant și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale statului emitent, autoritatea emitentă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia martorul sau expertul prin videoconferință sau alte ☒ tehnologii de comunicare la distanță ☒
~~mijloace de transmisie audiovizuală~~ în conformitate cu alineatele (5)-, (6) și (7).

Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul audierii unei persoane suspectate sau acuzate prin videoconferință sau alte ~~mijloace de transmisie audiovizuală~~ ☒ tehnologii de comunicare la distanță ☒ ⇒ în cazul în care măsura respectivă are drept scop strângerea de probe, iar executarea sa nu depășește ceea ce este necesar pentru scopul respectiv ⇐.

2. Pe lângă motivele de nrecunoaștere sau neexecutare menționate la articolul ~~124~~, executarea unui ordin european de anchetă având drept obiect audierea unei persoane suspectate sau acuzate poate fi, de asemenea, refuzată ~~dacă~~ ☒ în cazul în care ☒:
 - (a) persoana suspectată sau acuzată ☒ în cauză ☒ nu își dă ~~consimțământul~~ ☒ acordul ☒ ~~și sau~~
 - ~~(b) executarea unei asemenea măsuri de investigare într-un caz particular ar fi contrară principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.~~
3. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin modalitățile practice. Atunci când convine cu privire la astfel de măsuri, autoritatea executantă se angajează:
 - (a) să convoace martorul sau expertul în cauză, indicând momentul și locul audierii;
 - (b) să convoace persoanele suspectate sau acuzate să se prezinte la audiere în conformitate cu normele detaliate prevăzute de dreptul statului executant și să informeze aceste persoane cu privire la drepturile acestora în temeiul dreptului statului emitent, într-un termen care să le permită să își exercite în mod efectiv drepturile de apărare;
 - (c) să asigure identitatea persoanei care urmează să fie audiată.
4. Dacă într-o anumită cauză autoritatea executantă nu dispune de mijloacele tehnice pentru o audiere prin realizarea unei videoconferințe ☒ sau prin utilizarea altei tehnologii de comunicare la distanță ☒, statul emitent poate pune la dispoziție astfel de mijloace, de comun acord.
5. Atunci când se realizează o audiere prin videoconferință sau alte ~~mijloace de transmisie audiovizuală~~ ☒ tehnologii de comunicare la distanță ☒ se aplică următoarele dispoziții:
 - (a) autoritatea competentă a statului executant este prezent ☒ă ☒ la audiere, asistat ☒ă ☒, de un interpret, dacă este cazul, și este responsabil ☒ă ☒ pentru asigurarea identității persoanei care urmează să fie audiată și pentru respectarea principiilor fundamentale ale dreptului statului executant.
~~Dacă autoritatea executantă apreciază că principiile fundamentale ale dreptului statului executant sunt încălcate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a asigura că audierea se desfășoară în conformitate cu principiile respective;~~
 - (b) autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant convin, dacă este necesar, asupra măsurilor pentru protejarea persoanei care urmează să fie audiată;
 - (c) audierea este efectuată direct de către autoritatea competentă a statului emitent sau sub conducerea acesteia, în conformitate cu legislația sa;
 - (d) la cererea statului emitent sau a persoanei care urmează să fie audiată, statul executant se asigură că respectiva persoană este asistată de un interpret, ~~dacă~~ ☒ în cazul în care acest lucru ☒ este necesar;
 - (e) persoanele suspectate sau acuzate sunt informate înaintea audierii cu privire la drepturile procedurale care le revin, inclusiv dreptul de a nu depune mărturie, în temeiul dreptului statului executant și al statului emitent. Martorii și experții pot invoca dreptul de a nu depune mărturie care le revine fie în temeiul

dreptului statului executant, fie în temeiul dreptului statului emitent, și sunt informați cu privire la acest drept înaintea audierii.

6. Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea executantă întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul executant care au participat la audiere, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat audierea. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea executantă.
7. Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a garanta că, atunci când persoana care este audiată pe teritoriul său în conformitate cu prezentul articol refuză să depună mărturie atunci când are obligația să o facă sau depune mărturii false, se aplică dreptul său intern în același mod în care s-ar fi aplicat dacă audierea ar fi avut loc în cadrul unei proceduri la nivel intern.

Articolul 25

Audiere prin teleconferință

1. Dacă o persoană se află pe teritoriul unui stat membru și trebuie audiată ca martor sau expert de către autoritățile competente ale unui alt stat membru, autoritatea emitentă a statului din urmă poate să emită un ordin european de anchetă pentru a audia un martor sau un expert prin teleconferință astfel cum este prevăzut la alineatul (2), în situația în care nu este adecvat sau posibil ca acesta să apară în persoană pe teritoriul respectiv, și au fost examinate mai întâi alte mijloace adecvate.
2. Cu excepția unor convenții contrare, articolul 24 alineatele (3), (5), (6) și (7) se aplică, *mutatis mutandis*, audierilor prin teleconferință.

Articolul 26

Informații privind conturile bancare și alte conturi financiare

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține sau controlează unul sau mai multe conturi, de orice tip, în orice bancă localizată pe teritoriul statului executant și, în acest caz, pentru a obține toate detaliile conturilor identificate.
2. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute la prezentul articol.
3. În cazul în care se solicită în ordinul european de anchetă, informațiile menționate la alineatul (1) includ, de asemenea, conturi pentru care persoana care face obiectul procedurilor penale în cauză are înputernicire.
4. Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.
5. În ordinul european de anchetă, autoritatea emitentă indică motivele pentru care consideră că informațiile solicitate pot avea o valoare substanțială în cadrul procedurilor penale în cauză și motivele pentru care presupune că băncile de pe teritoriul statului executant dețin conturile respective și, în măsura posibilă, care bănci pot fi implicate. De asemenea, aceasta include în ordinul european de anchetă orice informații disponibile care pot facilita executarea acestuia.

6. Un ordin european de anchetă poate fi, de asemenea, emis pentru a stabili dacă o persoană fizică sau juridică care face obiectul procedurilor penale în cauză deține unul sau mai multe conturi în orice instituție financiară nebancaară, localizată pe teritoriul statului executant. Alineatele (3), (4) și (5) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul ~~1244~~, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 27

Informații privind operațiunile bancare și alte operațiuni financiare

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis pentru a obține detaliile unor conturi bancare specifice și ale operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei anumite perioade în unul sau mai multe conturi precizate în ordinul european de anchetă, inclusiv detaliile privind orice cont emitent sau beneficiar.
2. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a fi în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatul (1) în condițiile prevăzute la prezentul articol.
3. Obligația stabilită în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca în care este deținut contul posedă informațiile respective.
4. Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră informațiile solicitate relevante în scopul procedurilor penale în cauză.
5. Un ordin european de anchetă poate fi emis, de asemenea, cu privire la informațiile menționate la alineatul (1) referitoare la operațiunile financiare realizate de instituții financiare nebancaare. Alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*. În astfel de cazuri, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul ~~1244~~, executarea ordinului european de anchetă poate fi refuzată și în cazul în care executarea măsurii de investigare nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

Articolul 28

Măsuri de investigare care presupun colectarea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp

1. Atunci când un ordin european de anchetă este emis în scopul executării unei măsuri de investigare care necesită strângerea de probe în timp real, în mod continuu și într-o anumită perioadă de timp, cum ar fi:
 - (a) monitorizarea operațiunilor bancare sau a altor operațiuni financiare efectuate în unul sau mai multe conturi specificate;
 - (b) livrările supravegheate efectuate pe teritoriul statului executant;

↓ nou

- (c) supravegherea efectuată pe teritoriul statului executant;
- (d) instalarea și utilizarea unui dispozitiv tehnic care permite colectarea de date de localizare, audio sau vizuale pe teritoriul statului executant.

Executarea sa poate fi refuzată, în plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul ~~1244~~, ~~dacă~~ ☒ în cazul în care ☒ executarea măsurii de investigare respective nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară.

2. Statul emitent și statul executant convin modalitățile practice referitoare la măsura de investigare menționată la alineatul (1) literele (b), ☒ (c) și (d) ☒, precum și orice alte măsuri necesare.
3. Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că informațiile solicitate sunt relevante în scopul procedurilor penale în cauză.
4. Dreptul de a acționa, de a conduce și controla operațiuni referitoare la executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) aparține autorităților competente ale statului executant.

Articolul 29

Investigații sub acoperire

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis cu scopul de a solicita statului executant să acorde asistență statului emitent la realizarea unor cercetări penale de către agenți cu identitate falsă sau sub acoperire (denumite în continuare „investigații sub acoperire”).
2. Autoritatea emitentă indică în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că investigația sub acoperire poate fi relevantă pentru scopul procedurilor penale. Decizia privind recunoașterea și executarea unui ordin european de anchetă emis în temeiul prezentului articol se ia în fiecare caz particular de către autoritățile competente ale statului executant cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale statului respectiv.
3. În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul ~~1244~~, autoritatea executantă poate refuza executarea unui ordin european de anchetă menționat la alineatul (1) dacă:
 - (a) executarea investigației sub acoperire nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară; sau
 - (b) nu a fost posibil să se ajungă la un acord cu privire la aranjamentele necesare pentru investigațiile sub acoperire în temeiul alineatului (4).
4. Investigațiile sub acoperire se desfășoară în conformitate cu dreptul și procedurile interne ale statului membru pe teritoriul căruia are loc investigația sub acoperire. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiuni referitoare la investigația sub acoperire aparține exclusiv autorităților competente ale statului executant. Durata investigației sub acoperire, condițiile detaliate și statutul juridic al agenților în cauză în timpul investigației sub acoperire sunt convenite între statul emitent și statul executant, cu respectarea dreptului și a procedurilor interne ale acestora.

Articolul 30

Supravegherea transfrontalieră

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis în cadrul procedurilor menționate la articolul 5 litera (a) în scopul autorizării continuării, pe teritoriul statului executant, a supravegherii inițiate în statul emitent, în cazul în care o astfel de supraveghere constă în observarea unei persoane sau a unui obiect de către agenții de aplicare a legii și implică crearea de înregistrări audio, vizuale sau de altă natură prin mijloace tehnice operate de agenții de aplicare a legii în scopul obținerii de probe.
2. Ordinul european de anchetă trebuie să precizeze motivele care justifică recurgerea la supravegherea transfrontalieră.
3. Pe lângă motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 12, executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi refuzată, de asemenea, dacă măsura de investigare nu ar fi fost autorizată într-o cauză internă similară. Autoritatea executantă poate condiționa acordul său de orice condiții care s-ar aplica într-o cauză internă similară.
4. Durata supravegherii transfrontaliere și modalitățile practice de efectuare a acestora, inclusiv utilizarea mijloacelor tehnice și modalitățile care reglementează conduita agenților implicați, sunt convenite între autoritățile competente ale statului emitent și ale statului executant. Agenții de aplicare a legii din statul emitent care efectuează supravegherea transfrontalieră acționează exclusiv în scopul observării și documentării supravegherii transfrontaliere, nu exercită competențe coercitive și nu intră în sedii private de pe teritoriul statului executant.
5. La cerere, supravegherea transfrontalieră este predată agenților de aplicare a legii din statul executant.
6. Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care, din motive de urgență justificate în mod corespunzător, nu este posibil să se emită și să se transmită un ordin european de anchetă înainte ca persoana sau obiectul aflat sub supraveghere să intre pe teritoriul statului executant, agenții de aplicare a legii din statul emitent pot continua supravegherea transfrontalieră pe teritoriul statului executant, cu condiția ca:
 - (a) imediat după ce agenții de aplicare a legii din statul emitent au trecut frontiera, autoritatea competentă pentru emiterea și transmiterea notificărilor urgente informează, prin orice mijloace adecvate, autoritatea competentă pentru primirea notificărilor urgente cu privire la continuarea supravegherii în statul executant și la motivele care justifică urgența;
 - (b) ordinul european de anchetă este emis și transmis autorității executante fără întârziere și în termen de cel mult 48 de ore de la trecerea frontierei menționate la litera (a), precizându-se motivele pentru care transmiterea sa prealabilă nu a fost posibilă;
 - (c) supravegherea transfrontalieră este efectuată în conformitate cu orice instrucțiuni emise de autoritățile competente ale statului executant;

- (d) supravegherea transfrontalieră încetează de îndată ce autoritatea executantă solicită acest lucru sau în cazul în care recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă este refuzată;
- (e) în cazul în care nu se ia nicio decizie privind recunoașterea sau executarea unui ordin european de anchetă în termen de 24 de ore de la transmiterea acestuia, continuarea supravegherii transfrontaliere este supusă deciziei autorității executante de a permite executarea provizorie a supravegherii transfrontaliere în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) litera (c);
- (f) în cazul în care recunoașterea sau executarea ordinului european de anchetă este refuzată sau executarea provizorie a supravegherii transfrontaliere nu este permisă din alte motive în temeiul literei (e), orice material obținut în urma supravegherii transfrontaliere poate fi utilizat numai atunci când este strict necesar pentru a preveni o amenințare imediată și gravă la adresa siguranței publice, iar autoritatea executantă trebuie să fie informată cu privire la orice astfel de utilizare și la motivele acesteia.
7. Notificarea menționată la alineatul (6) litera (a) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa V. Aceasta se traduce într-o limbă oficială a statului membru notificat sau în orice altă limbă acceptată de statul membru notificat în conformitate cu articolul 6 alineatul (2). În cazul în care o astfel de traducere nu poate fi furnizată în mod rezonabil în timp util, notificarea poate fi transmisă într-o limbă înțeleasă în general în alte state membre.
8. În cazul în care autoritatea notificată menționată la alineatul (6) litera (a) este diferită de autoritatea executantă, autoritatea notificată informează imediat autoritatea executantă.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

~~CAPITOLUL V~~

~~INTERCEPTAREA TELECOMUNICAȚIILOR~~

~~Articolul 31~~³⁰

Interceptarea telecomunicațiilor cu asistență tehnică din partea unui alt stat membru

1. Un ordin european de anchetă poate fi emis în vederea interceptării telecomunicațiilor în statul membru din partea căruia este necesar să se primească asistență tehnică.
2. Atunci când mai multe state membre sunt în măsură să asigure integral asistență tehnică necesară pentru aceeași interceptare a telecomunicațiilor, ordinul european de anchetă este trimis numai unuiu dintre acestea. Prioritatea se acordă întotdeauna statului membru în care se află sau se va afla subiectul interceptării.
3. Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) include, de asemenea, următoarele informații:
 - (a) informații necesare în scopul identificării subiectului interceptării;
 - (b) durata pentru care se solicită interceptarea; și

- (c) date tehnice suficiente, în special pentru identificarea țintei, astfel încât ordinul european de anchetă să poată fi executat.
4. Autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă motivele pentru care consideră că măsura de investigare indicată este relevantă în scopul procedurilor penale în cauză.
5. În plus față de motivele de nerecunoaștere și de neexecutare menționate la articolul 11, executarea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi refuzată, de asemenea, dacă măsura de investigare nu ar fi fost autorizată într-o cauză internă similară. Statul executant poate condiționa acordul său de orice condiții care ar fi respectate într-o cauză internă similară.
6. Ordinul european de anchetă menționat la alineatul (1) poate fi executat prin:
- (a) transmiterea imediată a telecomunicațiilor către statul emitent; sau
 - (b) interceptarea, înregistrarea și transmiterea ulterioară a rezultatului interceptării telecomunicațiilor către statul emitent.

Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se consultă reciproc cu scopul de a conveni dacă interceptarea se realizează în conformitate cu litera (a) sau (b).

↓ nou

7. În cazul în care perioada pentru care se solicită interceptarea telecomunicațiilor în statul executant depășește perioada pentru care au fost dispuse sau pot fi aplicate astfel de măsuri de investigare, în conformitate cu dreptul statului executant, autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă și indică eventualele posibilități de prelungire a perioadei respective. În cazul în care autoritatea emitentă intenționează să prelungească interceptarea telecomunicațiilor în statul executant peste durata indicată în ordinul european de anchetă inițial, trebuie emis un nou ordin european de anchetă.

↓ 2014/41/UE

8. ~~(7)~~ La emiterea ordinului european de anchetă menționat la alineatul (1) sau în timpul interceptării, autoritatea emitentă poate cere de asemenea, atunci când are un motiv întemeiat, o transcriere, o decodare sau o decriptare a înregistrării, sub rezerva acordului autorității executante.
9. ~~(8)~~ Costurile aferente aplicării prezentului articol sunt suportate în conformitate cu articolul ~~54~~²⁴, cu excepția costurilor aferente transcrierii, decodării și decriptării comunicațiilor interceptate, care sunt suportate de statul emitent.

CAPITOLUL VI

MĂSURI PROVIZORII

Articolul 32

Măsuri provizorii

1. Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul luării oricărei măsuri de investigare pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea elementelor care pot fi utilizate ca probe.
2. Autoritatea executantă decide cu privire la măsura provizorie și o comunică cât mai curând, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

3. Atunci când este solicitată măsura provizorie menționată la alineatul (1), autoritatea emitentă precizează în ordinul european de anchetă dacă probele urmează să fie transferate statului emitent sau rămân în statul executant. Autoritatea executantă recunoaște și execută ordinul european de anchetă și transferă probele în conformitate cu procedurile ☒ aplicabile ☒ prevăzute în prezenta directivă.
4. În cazul în care, în conformitate cu alineatul (3), ordinul european de anchetă este însoțit de instrucțiunea ca probele să rămână în statul executant, autoritatea emitentă precizează data la care este ridicată măsura provizorie menționată la alineatul (1) sau data estimată pentru transmiterea cererii de transferare a probelor către statul emitent.
5. După consultarea autorității emitente, autoritatea executantă poate, în conformitate cu dreptul și practicile sale interne, să impună condiții corespunzătoare, ținând seama de împrejurările cauzei, pentru a limita durata aplicării măsurii provizorii menționate la alineatul (1). ☒ În cazul în care ☒ Dacă, în conformitate cu aceste condiții, autoritatea executantă intenționează să ridice măsura provizorie, aceasta informează autoritatea emitentă, care are posibilitatea de a transmite observații. Autoritatea emitentă notifică fără întârziere autorității executante faptul că măsura provizorie menționată la alineatul (1) a fost ridicată.

☒ CAPITOLUL VII ☒

☒ NOTIFICĂRI PRIVIND MĂSURILE DE INVESTIGARE TRANSFRONTALIERE ÎNTREPRINSE FĂRĂ ASISTENȚĂ TEHNICĂ DIN PARTEA UNUI ALT STAT MEMBRU ☒

Articolul ~~33~~³⁴

Notificarea statelor membre în care se află subiectul interceptării și cărora nu li se solicită asistență tehnică

1. Atunci când, în vederea unei măsuri de investigare ⇒ în cadrul procedurilor menționate la articolul 5 litera (a) și, în cazuri având legătură cu astfel de proceduri, în cadrul procedurilor menționate la articolul 5 litera (d) ⇐, interceptarea telecomunicațiilor este autorizată de autoritatea competentă a ~~unui stat membru (denumit în continuare „statul membru care ⇒ efectuează ancheta ⇐ realizează interceptarea”)~~ și adresa de contact a subiectului interceptării specificat în ordinul de interceptare este utilizată pe teritoriul unui alt stat membru (~~„statul membru notificat”~~), din partea căruia nu este necesară asistență tehnică pentru realizarea interceptării, statul membru care ⇒ efectuează ancheta ⇐ realizează interceptarea

informează autoritatea competentă a ☒ respectivului alt ☒ statului membru notificat cu privire la interceptare:

- (a) înainte de interceptare, în cazurile în care autoritatea competentă a statului membru care ☒ efectuează ancheta ☒ realizează interceptarea cunoaște, în momentul în care solicită interceptarea, faptul că subiectul interceptării se află sau se va afla pe teritoriul statului membru notificat;
- (b) în timpul interceptării sau după finalizarea interceptării, de îndată ce ia cunoștință de faptul că subiectul interceptării se află sau s-a aflat, pe durata interceptării, pe teritoriul statului membru notificat.

2. Notificarea menționată la alineatul (1) se transmite utilizând formularul prevăzut în anexa III~~CE~~. ☒ Aceasta se traduce într-o limbă oficială a statului membru notificat sau în orice altă limbă acceptată de statul membru notificat în conformitate cu articolul 6 alineatul (2). ☒

↓ nou

3. În cazul în care autoritatea din statul membru notificat care primește notificarea menționată la alineatul (1) nu are competența de a acționa, această autoritate transmite notificarea, fără întârzieri nejustificate și în termen de cel mult 24 de ore de la primirea acesteia, autorității competente din statul membru notificat și informează în acest sens autoritatea competentă din statul membru care efectuează ancheta.

↓ 2014/41/UE

☒ nou

4. ~~(3)~~ Dacă interceptarea nu ar fi autorizată într-o cauză internă similară, autoritatea competentă a statului membru notificat notifică autorității competente a statului membru care ☒ efectuează ancheta ☒ realizează interceptarea, fără întârziere și în cel mult 96 de ore de la primirea notificării menționate la alineatul (1), următoarele:

- (a) faptul că interceptarea respectivă nu poate fi realizată sau i se va pune capăt; și
- (b) dacă este cazul, faptul că materialele deja interceptate în perioada în care subiectul interceptării se află pe teritoriul său nu pot fi utilizate ☒ și trebuie eliminate ☒ sau pot fi utilizate doar în condițiile pe care le specifică ☒ inclusiv în condițiile comunicate în conformitate cu articolul 21 ☒. Autoritatea competentă a statului membru notificat informează autoritatea competentă a statului membru care ☒ efectuează ancheta ☒ realizează interceptarea cu privire la motivele care justifică condițiile respective.

- ~~(4) Articolul 5 alineatul (2) se aplică, mutatis mutandis, notificării menționate la alineatul (2).~~

↓ nou

5. La cererea autorității competente a statului membru notificat, autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta furnizează orice informații suplimentare necesare statului membru notificat pentru ca acesta să evalueze dacă interceptarea ar putea fi autorizată într-o cauză internă similară.

6. În cazul în care procedurile interne necesare în temeiul dreptului intern al statului membru notificat nu pot fi finalizate în termenul de 96 de ore, autoritatea competentă a statului membru notificat informează fără întârziere autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta, prezentând motive, și poate prelungi perioada respectivă cu o perioadă suplimentară de maximum 96 de ore.
7. În cazul în care autoritatea competentă a statului membru notificat nu ridică nicio obiecție în termenul menționat la alineatul (4) și fără a aduce atingere alineatului (6), statul membru care efectuează ancheta poate continua interceptarea pe teritoriul statului membru notificat pe durata indicată în notificarea menționată la alineatul (1). În cazul în care autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta intenționează să prelungească interceptarea peste durata indicată în notificarea inițială, trebuie efectuată o nouă notificare.

Articolul 34

Notificarea statului membru cu privire la utilizarea, pe teritoriul său, a unui dispozitiv tehnic de înregistrare fără a fi necesară asistența tehnică a respectivului stat membru

1. În cazul în care, în scopul desfășurării unei măsuri de investigare în cadrul procedurilor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a) și, în măsura în care se referă la astfel de proceduri, al celor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (d), utilizarea unui dispozitiv tehnic care permite colectarea de date de localizare, audio sau vizuale (denumit în continuare „dispozitiv tehnic de înregistrare”) a fost autorizată de autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta și în cazul în care dispozitivul respectiv intră pe teritoriul unui alt stat membru din partea căruia nu este necesară nicio asistență tehnică pentru a continua utilizarea dispozitivului, autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta notifică autorității competente a celui alt stat membru utilizarea unui dispozitiv tehnic de înregistrare pe teritoriul său:
 - (a) înainte de utilizare, în cazurile în care autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta cunoaște, în momentul în care dispune utilizarea dispozitivului tehnic de înregistrare, faptul că urmează să intre pe teritoriul statului membru notificat; sau
 - (b) în timpul sau după o astfel de utilizare, de îndată ce ia cunoștință de faptul că dispozitivul tehnic de înregistrare se află sau urmează să se afle pe teritoriul statului membru notificat.
2. Articolul 33 alineatele (2), (3), (4), (5), (6) și (7) se aplică *mutatis mutandis* notificărilor efectuate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

CAPITOLUL VIII

CERERI DE ACORD PENTRU UTILIZAREA CA PROBE A UNOR INFORMAȚII CARE AU FĂCUT OBIECTUL UNUI SCHIMB ANTERIOR

Articolul 35

Cerere de acord pentru utilizarea ca probe a unor informații care au făcut obiectul unui schimb anterior

1. Autoritatea solicitantă poate, în cazul în care acest lucru este impus de dreptul său intern sau de condițiile aplicabile transmiterii inițiale a informațiilor, să solicite acordul autorității solicitate pentru a utiliza ca probe în cadrul procedurilor penale informațiile care au fost furnizate anterior autorităților competente ale unui stat membru (denumit în continuare „statul solicitant”) de către autoritățile competente ale unui alt stat membru (denumit în continuare „statul solicitat”):
 - (a) în conformitate cu Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului⁸⁰;
 - (b) prin schimb spontan de informații între autoritățile judiciare în temeiul articolului 7 din convenție.
2. În sensul prezentului articol, „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (c), competentă să emită o cerere de acord, iar „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea menționată la articolul 2 alineatul (1) litera (d), competentă să răspundă la o astfel de cerere.
3. Cererea de acord poate fi formulată numai în cazul în care utilizarea informațiilor ca probe este necesară și proporțională în scopul procedurilor penale în cauză, iar o astfel de cerere ar fi permisă în aceleași condiții într-o cauză internă similară în statul solicitant.
4. Cererea de acord prezentată în formularul prevăzut în anexa VII se completează și se semnează, iar conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea solicitantă. Aceasta trebuie să conțină informațiile necesare pentru a permite autorității solicitate să decidă dacă poate să își dea acordul. Aceasta se traduce într-o limbă oficială a statului membru solicitat sau în orice altă limbă acceptată de statul respectiv în conformitate cu articolul 6 alineatul (2).
5. Autoritatea solicitată ia o decizie cu privire la cerere cât mai curând posibil și în cel mult 14 zile de la primirea acesteia. În cazul în care nu este posibil să se respecte termenul respectiv, autoritatea solicitată informează fără întârziere autoritatea solicitantă, precizând motivele, și poate prelungi termenul cu până la 10 zile.
6. Autoritatea solicitată își dă acordul, dacă este cazul sub rezerva anumitor condiții, cu excepția cazului în care există unul dintre următoarele motive de refuz sau de amânare:
 - (a) utilizarea informațiilor ca probe nu ar fi admisibilă în temeiul legislației statului solicitat în cadrul unor proceduri de aceeași natură ca cele pentru care se solicită acordul;
 - (b) există motive rezonabile să se considere că acordul ar aduce atingere unor proceduri penale în curs de desfășurare în statul solicitat sau ar aduce prejudicii grave unor interese naționale esențiale;
 - (c) nu mai sunt îndeplinite condițiile care reglementează utilizarea informațiilor furnizate în temeiul Directivei (UE) 2023/977, inclusiv în cazul în care informațiile sunt inexacte, incomplete sau nu mai sunt actualizate.

⁸⁰ Directiva (UE) 2023/977 a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 2023 privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului (JO L 134, 22.5.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/977/oj>).

7. De îndată ce motivul amânării menționat la alineatul (6) încetează să existe, autoritatea solicitată ia decizia menționată la alineatul (5) și informează autoritatea solicitantă în acest sens.
8. Articolul 8 se aplică *mutatis mutandis* cererilor de acord formulate în temeiul prezentului articol.
9. Statele membre se asigură că cererilor de acord și deciziilor privind aceste cereri le sunt aplicabile căi de atac echivalente celor disponibile într-o cauză internă similară. Articolul 17 alineatele (2), (3), (4), (5), (6) și (7) se aplică *mutatis mutandis* unor astfel de cereri și decizii.

TITLUL III

ORDINUL EUROPEAN DE PARTICIPARE DE LA DISTANȚĂ

CAPITOLUL I – ORDINUL EUROPEAN DE PARTICIPARE DE LA DISTANȚĂ

Articolul 36

Ordinul european de participare de la distanță și obligația de executare a acestuia

1. Un ordin european de participare de la distanță reprezintă o decizie judiciară emisă de o autoritate judiciară a unui stat membru, pentru a permite unei persoane suspectate, unei persoane acuzate sau unei victime a unei infracțiuni care are calitatea de parte în procedurile penale să participe de la distanță la una sau mai multe ședințe de judecată în instanță în cadrul procedurilor penale prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță dintr-un alt stat membru.
2. Statele membre se asigură că există cadrul juridic și procedural necesar pentru a permite autorităților lor emitente să emită un ordin european de participare de la distanță în conformitate cu prezentul titlu.
3. Statele membre execută ordinul european de participare de la distanță pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu prezentul titlu și cu titlurile I, IV și V.
4. Ordinul european de participare de la distanță acoperă participarea de la distanță la orice ședință de judecată sau ședințe de judecată în fața unei instanțe competente în materie penală în toate etapele procedurilor penale, de la începutul anchetelor până la încheierea procedurilor, inclusiv, după caz, la pronunțarea sentinței și soluționarea oricăror căi de atac.

CAPITOLUL II

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EMITENT

Condițiile pentru emiterea și transmiterea unui ordin european de participare de la distanță

1. Autoritatea emitentă poate emite un ordin european de participare de la distanță dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
 - (a) o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni își are sau își va avea reședința în statul executant ori se află sau va rămâne temporar în statul respectiv din motive justificate care împiedică sau obstrucționează în alt mod prezența sa în statul emitent la momentul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată în cauză ori este deținută în statul executant în legătură cu alte proceduri împotriva sa;
 - (b) emiterea ordinului european de participare de la distanță este considerată adecvată de către autoritatea emitentă și este proporțională în circumstanțele specifice ale cazului pentru a facilita participarea persoanei în cauză la ședința de judecată sau ședințele de judecată în instanță în cadrul procedurilor penale din statul emitent, ținând seama de drepturile persoanei în cauză;
 - (c) persoana în cauză și-a dat acordul pentru a participa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată, în conformitate cu articolul 38.
2. Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea emitentă poate emite un ordin european de participare de la distanță în cazul în care acest lucru este necesar, în mod excepțional, pentru a asigura buna și eficienta administrare a justiției înainte de a obține acordul persoanei în cauză astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c). Autoritatea emitentă informează autoritatea executantă în consecință și solicită asistența acesteia pentru a obține acordul persoanei în cauză, utilizând secțiunea dedicată din formularul din anexa VIII. În astfel de cazuri, acordul persoanei în cauză este confirmat de autoritatea executantă înainte de luarea oricărei decizii privind recunoașterea și executarea ordinului european de participare de la distanță în conformitate cu articolul 41 sau 43.
3. Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea emitentă poate emite un ordin european de participare de la distanță fără a obține acordul persoanei în cauză astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c) în circumstanțe excepționale, în cazul în care participarea fizică a acesteia la ședința de judecată sau ședințele de judecată reprezintă o amenințare gravă la adresa siguranței publice sau a sănătății publice cu privire la care se arată că este reală și prezentă sau previzibilă, iar amânarea ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată ori suspendarea procedurilor ar fi contrară bunei și eficienței administrării a justiției, cu condiția respectării dreptului la apărare al persoanei în cauză și a caracterului echitabil al procedurilor.

Această derogare nu se aplică atunci când persoana în cauză este o persoană vulnerabilă sau un copil, iar desfășurarea ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată la distanță nu este compatibilă cu nevoile sale specifice și cu interesul său superior.
4. O persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni care îndeplinește condiția prevăzută la alineatul (1) litera (a) poate solicita emiterea unui ordin european de participare de la distanță autorității emitente, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul statului emitent. Astfel de cereri se depun la autoritatea emitentă în timp util înainte de ședința de judecată sau ședințele de

judecată în cauză și sunt examinate de autoritatea respectivă în lumina alineatului (1). Autoritatea emitentă furnizează o decizie motivată cu privire la cerere într-un termen rezonabil.

5. În cazul în care ordinul european de participare de la distanță se referă la un copil care este o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni, autoritatea emitentă se asigură că interesul superior al acestuia este întotdeauna un considerent primordial la aplicarea prezentului articol.

Articolul 38

Procedura de obținere a acordului

1. În cazul în care citația de a participa la una sau mai multe ședințe de judecată este notificată sau comunicată persoanei în cauză, autoritatea emitentă întreprinde, după caz, și una dintre următoarele acțiuni:
 - (a) solicită acordul persoanei în cauză pentru a participa de la distanță la una sau mai multe ședințe de judecată prin videoconferință sau altă tehnologie de comunicare la distanță, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 37 alineatul (1) literele (a) și (b); sau
 - (b) informează persoana în cauză cu privire la posibilitatea și condițiile în care, în conformitate cu dreptul intern și cu articolul 37 alineatul (4), aceasta poate depune o cerere de participare de la distanță la una sau mai multe ședințe de judecată.
2. Înainte de a-și da acordul, persoana suspectată, persoana acuzată sau victima unei infracțiuni este informată verbal sau în scris de către autoritățile competente ale statului emitent, într-o limbă pe care o înțelege, cel puțin cu privire la următoarele:
 - (a) posibilitatea de a solicita consiliere din partea unui avocat în statul emitent, în conformitate cu Directiva 2013/48/UE pentru o persoană suspectată sau acuzată și cu Directiva 2012/29/UE și cu dreptul intern pentru victimele criminalității;
 - (b) dreptul lor de a beneficia de servicii de interpretare în fața autorităților competente și dreptul de a primi o traducere scrisă în conformitate cu Directiva 2010/64/UE sau cu Directiva 2012/29/UE, după caz;
 - (c) procedura de executare a unui ordin european de participare de la distanță, precum și drepturile specifice care se aplică persoanei în cauză în cursul unei astfel de proceduri.
3. În cazurile menționate la alineatul (2) litera (a), atunci când persoana în cauză este un copil în sensul articolului 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/800, copilul respectiv este asistat de un avocat înainte de a-și da acordul. În cazul în care persoana în cauză este un copil în sensul articolului 2 punctul 1 litera (c) din Directiva 2012/29/UE, iar titularii răspunderii părintești sunt împiedicați să reprezinte victima-copil ca urmare a unui conflict de interese între aceștia și victima-copil sau victima-copil este neînsoțită sau separată de familie, copilul este asistat de un reprezentant special sau de un avocat înainte de a-și da acordul.
4. În cazul în care persoana în cauză este un copil, titularul răspunderii părintești, astfel cum este definit la articolul 3 punctul (2) din Directiva (UE) 2016/800 sau astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2012/29/UE, un alt adult sau

reprezentant legal corespunzător adecvat, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/800 sau la articolul 24 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 2012/29/UE, în cazurile aplicabile în conformitate cu dispoziția respectivă, primește, cât mai curând posibil, de la autoritățile competente ale statului emitent informațiile pe care copilul are dreptul să le primească în conformitate cu prezentul articol.

5. Informațiile menționate la alineatele (2) și (4) sunt furnizate într-un limbaj simplu și accesibil, ținând seama de orice nevoi speciale ale persoanelor vulnerabile.
6. Acordul de a participa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată se acordă în mod voluntar și neechivoc. Acordul se înregistrează împreună cu circumstanțele în care a fost dat, în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de legislația statului emitent.
7. Termenele pentru exprimarea acordului sau pentru depunerea unei cereri de participare de la distanță la una sau mai multe ședințe de judecată sunt reglementate de legislația statului emitent.
8. În cazurile în care persoana în cauză este prezentă în statul executant în momentul citării, autoritatea emitentă solicită asistența autorităților competente din statul executant pentru a notifica sau comunica citația menționată la alineatul (1) și pentru a furniza informații persoanei în cauză în conformitate cu prezentul articol, precum și pentru a indica orice formalități și proceduri care trebuie îndeplinite. În cazul în care se solicită acordul persoanei în cauză pentru a participa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată, autoritățile competente din statul executant informează autoritatea emitentă dacă s-a obținut acordul și transmit toate evidențele relevante autorității emitente. În cazul în care acordul nu a putut fi obținut sau persoana în cauză nu a putut fi contactată, autoritățile competente ale statului executant informează autoritatea emitentă în consecință.
9. În cazul în care autoritatea emitentă a emis un ordin european de participare de la distanță în temeiul derogării prevăzute la articolul 37 alineatul (2) de la cerința de a obține acordul persoanei în cauză pentru participarea de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată înainte de emiterea ordinului european de participare de la distanță, autoritatea executantă solicită acordul persoanei în cauză pentru a participa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță, în conformitate cu cerințele prezentului articol și îndeplinind toate formalitățile și procedurile indicate de autoritatea emitentă, înainte de a lua o decizie privind recunoașterea și executarea ordinului european de participare de la distanță.

Articolul 39

Conținutul și forma ordinului european de participare de la distanță

1. Ordinul european de participare de la distanță prezentat în formularul prevăzut în anexa VIII se completează și se semnează, iar conținutul său se certifică pentru conformitate și corectitudine de către autoritatea emitentă.
2. Ordinul european de participare de la distanță cuprinde în special următoarele informații:
 - (a) date referitoare la autoritatea emitentă și, după caz, la autoritatea de validare;
 - (b) identitatea persoanei suspectate, a persoanei acuzate sau a victimei unei infracțiuni care face obiectul ordinului european de participare de la distanță,

- precum și orice informații relevante cunoscute de autoritatea emitentă cu privire la posibilele vulnerabilități ale persoanei respective;
- (c) identitatea și datele de contact ale avocatului mandatat de persoana în cauză sau desemnat de statul emitent în scopul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță;
 - (d) o descriere a faptei penale care face obiectul anchetei sau al procedurilor la care se referă ordinul european de participare de la distanță, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
 - (e) o descriere a etapei procedurii și tipul, numărul și calendarul orientativ al ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță;
 - (f) motivele pentru care participarea de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată în cauză este adecvată, având în vedere condițiile prevăzute la articolul 37 alineatul (1);
 - (g) informații din care să reiasă dacă persoana în cauză a solicitat să participe de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată ori și-a dat acordul în acest sens, informații cu privire la aplicarea articolului 37 alineatul (2) și orice formalități și proceduri care trebuie îndeplinite atunci când se solicită acordul persoanei în cauză sau, după caz, aplicarea articolului 37 alineatul (3);
 - (h) modalitățile practice propuse pentru executarea ordinului european de participare de la distanță în conformitate cu articolul 42, inclusiv orice măsură necesară pentru a ține cont de eventualele vulnerabilități ale persoanei în cauză;
 - (i) orice formalități și proceduri prevăzute în mod expres de legislația statului emitent pentru executarea ordinului european de participare de la distanță.
3. Fiecare stat membru precizează limba (limbile) care, dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii și în plus față de limba oficială (limbile oficiale) a(le) statului membru în cauză, poate (pot) fi utilizată (utilizate) pentru completarea sau traducerea ordinului european de participare de la distanță atunci când statul membru în cauză este statul executant.
4. Autoritatea competentă a statului emitent traduce ordinul european de participare de la distanță într-o limbă oficială a statului executant sau în orice altă limbă indicată de statul executant în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 40

Transmiterea ordinului european de participare de la distanță

1. Ordinul european de participare de la distanță completat în conformitate cu articolul 39 se transmite de autoritatea emitentă autorității executante sau, după caz, cu implicarea autorității centrale menționate la articolul 52, prin sistemul informatic descentralizat.
2. Ordinul european de participare de la distanță este însoțit de orice informații și documente suplimentare relevante, inclusiv de evidențele relevante ale acordului obținut.
3. În cazul în care identitatea autorității executante este necunoscută, autoritatea emitentă face toate investigațiile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de

contact ale Rețelei Judiciare Europene, pentru a obține informațiile de la statul executant.

4. În cazul în care autoritatea din statul executant care primește un ordin european de participare de la distanță nu are competența să îl recunoască sau să ia măsurile necesare pentru executarea sa, aceasta transmite din oficiu ordinul european de participare de la distanță autorității executante și informează autoritatea emitentă în consecință.

CAPITOLUL III

PROCEDURI ȘI GARANȚII PENTRU STATUL EXECUTANT

Articolul 41

Recunoașterea și executarea

1. Autoritatea executantă recunoaște un ordin european de participare de la distanță transmis în conformitate cu prezenta directivă fără a fi necesară nicio altă formalitate și asigură executarea sa în conformitate cu mijloacele convenite cu autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care autoritatea executantă hotărăște să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau de neexecutare prevăzute în prezenta directivă.
2. Autoritatea executantă îndeplinește formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezenta directivă și cu condiția ca aceste formalități și proceduri să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului executant.
3. Audierea sau audierile sunt efectuate direct de către autoritatea emitentă sau sub conducerea acesteia și sunt reglementate de legislația statului emitent. Măsurile luate de autoritatea executantă în scopul executării ordinului european de participare de la distanță sunt reglementate de legislația statului executant, cu excepția formalităților și procedurilor menționate la alineatul (2) care sunt impuse de autoritatea emitentă în conformitate cu legislația statului emitent.

Articolul 42

Cerințe și modalități practice pentru executarea unui ordin european de participare de la distanță

1. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin asupra modalităților practice de executare a ordinului european de participare de la distanță, inclusiv asupra calendarului ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată în cauză. Atunci când convine cu privire la astfel de măsuri, autoritatea executantă se angajează:
 - (a) să convoace persoana suspectată, persoana acuzată sau victima infracțiunii în cauză să se prezinte la ședința de judecată sau ședințele de judecată de la distanță, în conformitate cu dreptul statului executant și cu formalitățile și procedurile impuse de autoritatea emitentă în conformitate cu articolul 41 alineatul (2), și, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin altfel, să informeze persoana în cauză cu privire la drepturile sale în temeiul dreptului statului emitent, într-un interval de timp care să îi permită să își exercite drepturile în mod efectiv;

- (b) să verifice identitatea persoanei în cauză.
2. Autoritatea emitentă se asigură că persoana în cauză, dacă este o persoană suspectată sau acuzată, este reprezentată de un avocat mandatat în statul membru emitent, care este prezent fizic în sala de judecată în timpul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță.
 3. Statele membre se asigură că autoritățile lor competente au acces la toate mijloacele tehnice necesare pentru executarea unui ordin european de participare de la distanță. Aceasta include capacitatea de a furniza:
 - (a) un canal securizat, confidențial și eficient prin care persoanele în cauză să comunice cu avocatul lor aflat în statul emitent, care să permită exercitarea efectivă a dreptului de a avea acces la un avocat, astfel cum se prevede în Directivele 2013/48/UE și (UE) 2016/800;
 - (b) infrastructura necesară pentru a asigura accesibilitatea videoconferințelor sau a altor tehnologii de comunicare la distanță pentru persoanele vulnerabile.
 4. O autoritate competentă a statului executant este prezentă la ședința de judecată sau ședințele de judecată, asistată, de un interpret, dacă este cazul, și este responsabilă pentru verificarea identității persoanei în cauză și pentru buna funcționare a infrastructurii tehnice relevante.
 5. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă convin, dacă este necesar, asupra măsurilor necesare pentru a răspunde oricăror nevoi speciale ale persoanei în cauză. În cazul în care autoritatea executantă ia cunoștință de vulnerabilități ale persoanei în cauză care nu au fost consemnate în ordinul european de participare de la distanță, aceasta informează autoritatea emitentă în consecință și fără întârzieri nejustificate, astfel încât să poată fi convenite măsuri pentru a răspunde oricăror nevoi speciale aferente.
 6. La cererea statului emitent sau a persoanei în cauză, statul executant se asigură că persoana este asistată de un interpret, dacă în cazul în care acest lucru este necesar.
 7. În cazul în care persoana respectivă este o victimă a unei infracțiuni, autoritatea executantă se asigură că victima primește sprijin emoțional în timpul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță, în conformitate cu nevoile individuale ale victimelor.
 8. Persoana în cauză este informată înaintea ședinței de judecată sau a ședințelor de judecată cu privire la drepturile procedurale de care ar beneficia în temeiul legislației statului emitent și, respectiv, a statului executant, verbal sau în scris, într-un limbaj simplu și accesibil, ținând seama de orice vulnerabilitate deosebită pe care ar putea să o aibă.
 9. Fără a aduce atingere eventualelor măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea executantă întocmește, la sfârșitul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată, un proces-verbal în care consemnează data și locul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată, identitatea persoanei în cauză, identitatea și calitatea tuturor celorlalte persoane din statul executant care au participat la ședința de judecată sau ședințele de judecată, eventualele depuneri de jurământ și condițiile tehnice în care s-a desfășurat ședința de judecată sau ședințele de judecată. Documentul este trimis autorității emitente de către autoritatea executantă.

Motive de nerecunoaștere sau de neexecutare

1. Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2), recunoașterea și executarea unui ordin european de participare de la distanță este refuzată în statul executant în cazul în care:
 - (a) ordinul european de participare de la distanță se referă la o persoană suspectată sau acuzată și la o ședință de judecată sau la ședințe de judecată având legătură cu o infracțiune care face obiectul amnistiei în statul executant și în cazul în care statul respectiv avea competența de a urmări penal infracțiunea în temeiul propriului drept penal;
 - (b) executarea ordinului european de participare de la distanță ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;
 - (c) persoana suspectată sau acuzată vizată de ordinul european de participare de la distanță nu poate, din cauza vârstei sale, să răspundă penal, în temeiul dreptului statului executant, pentru faptele la care se referă ordinul european de participare de la distanță.
2. Fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (2), recunoașterea sau executarea unui ordin european de participare de la distanță poate fi refuzată în statul executant în cazul în care:
 - (a) există o imunitate sau un privilegiu în temeiul dreptului statului executant care face imposibilă executarea ordinului european de participare de la distanță sau există norme privind determinarea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care fac imposibilă executarea ordinului european de participare de la distanță, în cazul în care ordinul european de participare de la distanță se referă la o persoană suspectată sau acuzată;
 - (b) ordinul european de participare de la distanță se referă la o persoană suspectată sau acuzată și la o ședință de judecată sau la ședințe de judecată având legătură cu un comportament care intră în sfera de competență a statului executant în temeiul dreptului său penal și la urmărirea penală sau sancționarea penală a persoanei în cauză, în cazul în care o persoană suspectată sau acuzată face obiectul unei prescrierii în conformitate cu dreptul statului respectiv;
 - (c) ordinul european de participare de la distanță se referă la o persoană suspectată sau acuzată și la o ședință de judecată sau ședințe de judecată având legătură cu o infracțiune despre care se susține că a fost săvârșită:
 - (i) în afara teritoriului statului emitent și integral sau parțial pe teritoriul statului executant, iar fapta în cauză nu constituie o infracțiune în statul executant; sau
 - (ii) în afara teritoriului statului executant, iar legislația statului executant nu permite urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni atunci când sunt comise în afara teritoriului său;
 - (d) în situații excepționale, există motive serioase să se creadă, pe baza unor probe specifice și obiective, că executarea ordinului european de participare de la distanță ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant menționat la articolul 6 din TUE și în Cartă, în

special dreptul la o cale de atac efectivă, dreptul la un proces echitabil sau dreptul la apărare;

- (e) ordinul european de participare de la distanță se referă la o persoană suspectată sau acuzată și la o ședință de judecată sau la ședințe de judecată având legătură cu un comportament care nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului executant, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa IX, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în ordinul european de participare de la distanță, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă cu închisoarea sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani;
 - (f) în mod excepțional, autoritatea executantă consideră că executarea ordinului european de participare de la distanță în cazul respectiv ar impune în mod clar o sarcină disproporționată asupra sistemului judiciar al statului executant;
 - (g) formularul din anexa VIII este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat în urma consultării menționate la alineatul (4).
3. Atunci când ordinul european de participare de la distanță se referă la o ședință de judecată având legătură cu o infracțiune în materie de impozite sau taxe, vamă și schimb valutar, autoritatea executantă nu poate refuza recunoașterea sau executarea pe motiv că dreptul statului executant nu impune același tip de impozite sau taxe sau nu cuprinde același tip de reglementări în materie de impozite, taxe, vamă sau schimb valutar ca dreptul statului emitent.
4. În cazul menționat la alineatul (2) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea îi revine unei autorități a statului executant, autoritatea executantă îi solicită respectivei autorități să își exercite această competență. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea emitentă transmite o cerere în acest sens autorității în cauză.
5. În oricare dintre cazurile menționate la alineatele (1) și (2), înainte de a hotărî nerecunoașterea sau neexecutarea ordinului european de participare de la distanță, fie în întregime, fie parțial, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă, prin orice mijloc adecvat, și solicită autorității emitente, dacă este cazul, să îi furnizeze orice informație necesară suplimentară, fără întârziere și cel târziu în termen de șapte zile de la data primirii cererii. În cazul în care autoritatea executantă decide că un ordin european de participare de la distanță poate fi recunoscut doar parțial, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de participare de la distanță din oficiu sau la cererea persoanei în cauză.
6. În cazul în care, după ce a fost citată în mod corespunzător pentru a participa de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată în cauză, persoana respectivă nu se prezintă la momentul și în locul indicate de autoritatea executantă, consecințele procedurale ale unei astfel de neînfrățări sunt reglementate de dreptul statului emitent, astfel cum s-ar aplica într-o cauză pur internă atunci când o persoană citată la o ședință de judecată nu se prezintă. Autoritatea emitentă informează autoritatea executantă, dacă este necesar, cu privire la orice măsuri sau acorduri necesare în aceste cazuri, inclusiv, dacă este cazul, cu privire la reprogramarea ședinței de judecată sau retragerea ordinului european de participare de la distanță.

Articolul 44

Termene pentru recunoaștere și executare

1. Decizia privind recunoașterea și executarea se ia, iar ordinul european de participare de la distanță se execută în termenele prevăzute la alineatele (2)-(5).
2. În cazul în care autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de participare de la distanță faptul că, din cauza termenelor procedurale, a gravității infracțiunii sau a altor împrejurări urgente, pentru decizia privind recunoașterea și executarea este necesar un termen mai scurt decât cele prevăzute la prezentul articol sau dacă autoritatea emitentă a indicat în ordinul european de participare de la distanță că ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță trebuie să aibă loc la o sau până la o dată anume, autoritatea executantă ține seama în cea mai mare măsură posibilă de această solicitare privind un termen mai scurt.
3. Autoritatea executantă ia decizia privind recunoașterea și executarea ordinului european de participare de la distanță de îndată ce este posibil și, fără a aduce atingere alineatului (5), în termen de cel mult 30 de zile de la primirea ordinului european de participare de la distanță de către autoritatea executantă competentă.
4. Autoritatea executantă execută ordinul european de participare de la distanță în conformitate cu modalitățile practice convenite între autoritatea emitentă și autoritatea executantă în conformitate cu articolul 42.
5. Dacă autoritatea executantă nu poate respecta într-un anumit caz termenul prevăzut la alineatul (3) sau termenul ori data specifică indicată de autoritatea emitentă în conformitate cu alineatul (2), autoritatea executantă informează fără întârziere autoritatea emitentă, prin orice mijloace, indicând motivele amânării și perioada estimată a fi necesară pentru luarea deciziei. În asemenea cazuri, termenul de 30 de zile prevăzut la alineatul (3) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

Articolul 45

Imposibilitatea de a executa un ordin european de participare de la distanță

1. Neexecutarea unui ordin european de participare de la distanță poate fi justificată în cazul în care citația la ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță nu poate fi notificată sau comunicată persoanei în cauză deoarece aceasta nu poate fi localizată de autoritatea executantă pe teritoriul statului executant, în pofida eforturilor rezonabile depuse.
2. Înainte de a lua o decizie cu privire la imposibilitatea de a executa un ordin european de participare de la distanță, autoritatea executantă se consultă cu autoritatea emitentă.

Articolul 46

Obligația de a informa autoritatea emitentă

1. Autoritatea competentă din statul executant care primește ordinul european de participare de la distanță confirmă primirea acestuia, fără întârziere și, în orice caz, în termen de o săptămână de la primirea ordinului european de participare de la distanță.

În cazul în care a fost desemnată o autoritate centrală, obligația de a confirma primirea ordinului european de participare de la distanță este aplicabilă atât autorității centrale, cât și autorității executante care primește ordinul european de participare de la distanță de la autoritatea centrală.

În cazurile menționate la articolul 40 alineatul (4), obligația de a confirma primirea ordinului european de participare de la distanță se aplică atât autorității competente care a primit inițial ordinul european de participare de la distanță, cât și autorității executante căreia îi este transmis ordinul în cele din urmă.

2. Autoritatea executantă informează de îndată autoritatea emitentă, prin orice mijloace:
 - (a) dacă este imposibil pentru autoritatea executantă să ia o decizie privind recunoașterea sau executarea din cauza faptului că formularul prevăzut în anexa VIII este incomplet sau în mod vădit incorect;
 - (b) dacă autoritatea executantă stabilește că, în cazul respectiv, nu poate îndeplini formalitățile și procedurile indicate în mod expres de autoritatea emitentă, în conformitate cu articolul 41.
3. Autoritatea executantă informează autoritatea emitentă, fără întârziere:
 - (a) cu privire la orice decizie luată în temeiul articolului 43 și la motivele care stau la baza deciziei respective.
 - (b) în cazul în care, după consultarea autorității emitente în conformitate cu articolul 45 alineatul (2), autoritatea executantă consideră că este imposibilă executarea unui ordin european de participare de la distanță.
4. Autoritatea emitentă informează persoana vizată de un ordin european de participare de la distanță cu privire la orice decizie luată de autoritatea executantă în temeiul articolului 43 sau al articolului 45.

Articolul 47

Măsuri provizorii

1. În cazul în care un ordin european de participare de la distanță a fost emis pentru a facilita participarea la procedurile penale a unei persoane suspectate sau acuzate din statul executant, iar procedurile au condus la constatarea vinovăției și la impunerea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, statul emitent informează statul executant cu privire la intenția sa de a emite un mandat european de arestare, după caz.
2. Statul executant se asigură că, atunci când sunt informate în acest sens, autoritățile sale competente sunt în măsură să ia măsurile provizorii corespunzătoare în temeiul dreptului intern și în conformitate cu acesta pentru a se asigura că persoana în cauză rămâne pe teritoriul său, inclusiv prin arestarea persoanei, până la primirea și luarea unei decizii privind recunoașterea și executarea mandatului european de arestare.

Articolul 48

Consultări între autoritatea emitentă și autoritatea executantă

1. Atunci când este necesar, autoritatea emitentă și autoritatea executantă se pot consulta între ele, fără întârziere și în vederea facilitării aplicării eficiente a prezentului titlu.
2. În cazul în care autoritatea emitentă consideră că acest lucru ar facilita aplicarea efectivă a prezentului titlu, aceasta poate, de asemenea, să consulte autoritatea executantă înainte de a emite ordinul european de participare de la distanță, prin orice mijloace adecvate. Autoritatea executantă răspunde cererii de consultare fără întârzieri nejustificate.

Articolul 49

Drepturi și garanții procedurale

1. Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre se asigură că sunt respectate caracterul echitabil al procedurilor la care se referă ordinul european de participare de la distanță și drepturile persoanelor vizate de acesta, astfel cum sunt prevăzute în dreptul Uniunii, în special drepturile persoanelor suspectate și ale persoanelor acuzate, astfel cum sunt prevăzute în Directivele 2010/64/UE, 2012/13/UE, 2013/48, (UE) 2016/343, (UE) 2016/800 și (UE) 2016/1919, și drepturile victimelor criminalității, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 2012/29/UE, precum și în dreptul statului emitent sau al statului executant, în măsura în care acestea respectă dreptul Uniunii, astfel cum este aplicabil în conformitate cu articolul 42.

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a se asigura că aceste drepturi pot fi exercitate efectiv de la distanță din statul membru executant de către persoana în cauză și astfel încât să se asigure echitatea procedurilor, atât în timpul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată de la distanță la care se referă ordinul european de participare de la distanță, cât și înainte și după o astfel de ședință de judecată sau ședințe de judecată, în cazul în care exercitarea drepturilor în cauză este legată de ședința de judecată sau ședințele de judecată în cauză.

2. Statele membre se asigură că se iau măsuri procedurale adecvate pentru persoanele suspectate și acuzate vulnerabile sau victimele vulnerabile ale infracțiunilor care altfel nu ar putea participa efectiv de la distanță la ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță, inclusiv prin aplicarea unor măsuri speciale de protecție.

În cazul în care ordinul european de participare de la distanță se referă la un copil, statele membre se asigură că interesul superior al acestuia este întotdeauna considerat primordial în orice decizie care îl privește și care este luată în conformitate cu prezentul titlu.

3. Statele membre se asigură că, în cazul în care o persoană are dreptul de a fi prezentă la ședința de judecată sau ședințele de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță și, în conformitate cu articolul 37, solicită sau își dă acordul să participe la mai multe ședințe de judecată de la distanță, aceasta are dreptul de a participa în persoană în scopul oricărei sau oricăror ședințe de judecată ulterioare care intră sub incidența ordinului european de participare de la distanță. În astfel de cazuri, autoritatea emitentă retrage ordinul european de participare de la distanță.

Articolul 50

Căi de atac

1. Statele membre se asigură că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima unei infracțiuni vizate de un ordin european de participare de la distanță poate exercita în mod efectiv toate căile de atac disponibile în temeiul dreptului statului emitent în cadrul procedurilor penale la care se referă ordinul european de participare de la distanță.
2. O persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni vizată de un ordin european de participare de la distanță are dreptul la o cale de atac eficientă în statul emitent împotriva emiterii unui ordin european de participare de la distanță în cazul în care drepturile sale sunt afectate. În particular, persoana în cauză are dreptul de a contesta o decizie luată în conformitate cu articolul 37 alineatul (2) de a emite un ordin european de participare de la distanță fără acordul său.
3. O persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă a unei infracțiuni vizată de un ordin european de participare de la distanță are dreptul la o cale de atac eficientă în statul executant împotriva recunoașterii și a executării unui ordin european de participare de la distanță în cazul în care drepturile sale sunt afectate de recunoașterea și executarea ordinului european de participare de la distanță. Exercițarea acestor căi de atac are efecte suspensive asupra recunoașterii și executării ordinului european de participare de la distanță.
4. Autoritatea executantă monitorizează condițiile tehnice și practice de executare a ordinului european de participare de la distanță și informează imediat autoritatea emitentă cu privire la orice probleme tehnice sau practice care ar putea afecta exercitarea efectivă a drepturilor persoanei în cauză sau caracterul echitabil al procedurilor.

În cazul în care astfel de probleme apar în timpul ședinței de judecată sau al ședințelor de judecată la care se referă ordinul european de participare de la distanță, autoritatea executantă sau autoritatea competentă din statul executant care este prezentă în timpul ședinței de judecată informează imediat autoritatea emitentă prin orice mijloace adecvate. Ședința de judecată respectivă se suspendă, iar autoritatea emitentă și autoritatea executantă sau, după caz, autoritatea competentă din statul executant care este prezentă la ședința de judecată cooperează în vederea luării tuturor măsurilor adecvate pentru remedierea acestor probleme fără întârziere și, dacă este necesar, reprogamează și repetă ședința de judecată în cauză.

În cazul în care problemele tehnice persistă și nu pot fi soluționate într-un termen rezonabil, autoritatea emitentă poate decide să retragă ordinul european de participare de la distanță. În astfel de cazuri, ședința de judecată sau ședințele de judecată sunt reprogramate pentru a acorda persoanei în cauză suficient timp pentru face pregătirile necesare pentru prezența sa fizică la ședința de judecată sau ședințele de judecată din statul emitent.
5. Statele membre se asigură că termenele pentru invocarea unei căi de atac în conformitate cu alineatele (2) și (3) nu fac practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la o astfel de cale de atac.
6. Autoritatea emitentă și autoritatea executantă se informează reciproc cu privire la orice cale de atac introdusă în conformitate cu alineatele (2) și (3) și la rezultatul acesteia.

↓ 2023/2843/UE articolul 11
alineatul (1) (adaptat)
⇒ nou

TITLUL IV

⊠ DISPOZIȚII COMUNE ⊠

Articolul ~~51~~⁵⁴

Mijloace de comunicare

1. Cu excepția comunicărilor realizate în temeiul articolului ~~109~~ alineatul (6), al articolului ~~12~~¹¹ alineatul (4), al articolului ~~13~~¹² alineatele (5) și (6), ~~și~~ al articolului 16 alineatul (2) primul paragraf, [⇒] al articolului 22 alineatul (4), al articolului 30 alineatul (6), al articolului 43 alineatul (4), al articolului 44 alineatul (5), al articolului 46 alineatul (2), al articolului 48 alineatul (2) și al articolului 50 alineatul (3), [⇐] comunicarea oficială realizată în temeiul prezentei directive între autoritatea emitentă și autoritatea executantă [⇒], între autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta și autoritatea competentă a statului notificat, între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată menționate la articolul 35 și între astfel de autorități competente naționale și Eurojust sau biroul procurorului european [⇐] se efectuează în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844 ~~al Parlamentului European și al Consiliului.~~

↓ nou

2. Comunicarea efectuată în temeiul articolului 10 alineatul (6), al articolului 12 alineatul (4), al articolului 13 alineatele (5) și (6), al articolului 16 alineatul (2) primul paragraf, al articolului 22 alineatul (4), al articolului 30 alineatul (6) litera (a), al articolului 43 alineatul (4), al articolului 44 alineatul (5), al articolului 46 alineatul (2), al articolului 48 alineatul (2) și al articolului 50 alineatul (3) poate avea loc prin cele mai rapide și mai adecvate mijloace de transmitere, inclusiv prin intermediul sistemului informatic descentralizat.

↓ 2014/41/UE
⇒ nou

3. ~~(2)~~ În cazul în care un stat membru a desemnat una sau mai multe autorități centrale, alineatele (1) [⇒] și 2 [⇐] se aplică și comunicării oficiale cu autoritatea sau autoritățile centrale ale unui alt stat membru.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

Articolul ~~52~~⁷

⊠ Desemnarea autorităților centrale ⊠

- ~~(2) Fără a aduce atingere articolului 2 litera (d),~~ Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, în cazul în care sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe

autorități centrale, pentru a sprijini autoritățile competente ☒ conform dispozițiilor prezentei directive ☒. Un stat membru poate, ~~de asemenea~~ ☒ în cazul în care acest lucru ☒ este necesar potrivit organizării sistemului său judiciar intern, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale responsabilitatea transmiterii și primirii administrative a ☒ următoarelor ☒:

(a) ordinul european de anchetă;

↓ nou

(b) notificările menționate la articolul 30 alineatul (6) litera (a) și la articolele 33 și 34;

(c) cererile de acord pentru utilizarea ca probe a informațiilor care au făcut obiectul unor schimburi anterioare;

(d) ordinul european de participare de la distanță;

↓ 2014/41/UE (adaptat)

(e) ~~precum și a~~ orice altă corespondență oficială în legătură cu ~~aceste~~ ☒ literele (a)-(d) ☒.

↓ nou

Articolul 53

Cooperarea cu Eurojust și cu Rețeaua Judiciară Europeană

Autoritățile competente prevăzute în prezenta directivă pot, în orice etapă a procedurii prevăzute în prezenta directivă, să solicite asistență din partea Eurojust sau a Rețelei Judiciare Europene, în conformitate cu competențele fiecăreia dintre acestea.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~54~~²⁴

Costuri

1. Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, statul executant suportă toate costurile efectuate pe teritoriul statului executant care sunt legate de executarea unui ordin european de anchetă ☒ sau a unui ordin european de participare de la distanță ☒.

2. În cazul în care autoritatea executantă consideră că costurile executării ordinului european de anchetă ☒ sau a ordinului european de participare de la distanță ☒ pot deveni excepțional de ridicate, se poate consulta cu autoritatea emitentă referitor la posibilitatea și modalitatea de împărțire a costurilor sau de modificare a ordinului european de anchetă ☒ sau a ordinului european de participare de la distanță ☒.

Autoritatea executantă informează în prealabil autoritatea emitentă cu privire la specificațiile detaliate ale acelei părți a costurilor considerate excepțional de ridicate.

3. În cazuri excepționale în care nu se poate ajunge la un acord cu privire la costurile menționate la alineatul (2), autoritatea emitentă poate decide:

- (a) să retragă parțial sau total ordinul european de anchetă ⇨ sau ordinul european de participare de la distanță ⇨; ~~sau~~
 - (b) să mențină ordinul european de anchetă ⇨ sau ordinul european de participare de la distanță ⇨ și să suporte acea parte a costurilor considerată excepțional de ridicată.
-

↓ nou

Articolul 55

Statistici

1. Statele membre colectează statistici cuprinzătoare pentru a permite monitorizarea de către Comisie a aplicării prezentei directive. Autoritățile competente ale statelor membre păstrează aceste statistici și le transmit anual Comisiei. Autoritățile competente ale statelor membre pot prelucra datele cu caracter personal necesare pentru obținerea acestor statistici. Statisticile transmise Comisiei se limitează la date agregate și nu conțin date cu caracter personal.
2. Statisticile menționate la alineatul (1) includ toate elementele următoare:
 - (a) numărul de ordine europene de anchetă și de notificări transmise de statul emitent în temeiul articolului 30 alineatul (6) litera (a);
 - (b) numărul de ordine europene de anchetă executate de statul executant;
 - (c) numărul de ordine europene de anchetă nerecunoscute și neexecutate, integral sau parțial, inclusiv motivele de nerecunoaștere/neexecutare, inclusiv cazurile în care nu a fost posibil să se acorde asistență în temeiul articolului 11 alineatul (5) și cazurile în care ordinul european de anchetă a fost returnat de către statul executant în temeiul articolului 10 alineatul (3);
 - (d) numărul de cazuri în care au fost introduse căi de atac împotriva emiterii sau executării ordinului european de anchetă și numărul de decizii contestate cu succes;
 - (e) durata necesară pentru transmiterea probelor sau durata necesară pentru transmiterea informațiilor privind decizia de nerecunoaștere sau de neexecutare a unui ordin european de anchetă;
 - (f) numărul de notificări transmise în temeiul articolelor 33 și 34 de autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta și numărul de obiecții transmise de statul membru notificat ca răspuns la astfel de notificări;
 - (g) numărul de ordine europene de participare de la distanță transmise de statul emitent, inclusiv informații privind stadiul procedurilor la care se referă și dacă acestea se refereau la o persoană suspectată, la o persoană acuzată sau la o victimă a unei infracțiuni;
 - (h) numărul de ordine europene de participare de la distanță care au fost recunoscute și executate;
 - (i) numărul de ordine de participare de la distanță a căror recunoaștere sau executare a fost refuzată, integral sau parțial, inclusiv informații privind motivul de nerecunoaștere sau de neexecutare invocat, stadiul procedurilor la care se referea ordinul european de participare de la distanță și dacă acestea se

refereau la o persoană suspectată, la o persoană acuzată sau la o victimă a unei infracțiuni;

- (j) numărul cazurilor în care s-au introdus căi de atac împotriva emiterii sau a executării unui ordin european de participare de la distanță, specificând dacă fiecare cale de atac a fost introdusă de o persoană suspectată, de o persoană acuzată sau de o victimă, și numărul deciziilor contestate cu succes.
- 3. Software-ul de implementare de referință menționat la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2023/2844 și, în cazul în care sunt echipate pentru a realiza acest lucru, sistemele back-end naționale menționate la articolul 12 alineatul (1) din regulamentul citat colectează în mod programatic datele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și le transmit anual Comisiei.
 - 4. Statisticile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se colectează în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol de la data menționată la articolul 60 alineatul (3). Statisticile respective se transmit pentru prima dată la un an de la data respectivă.
 - 5. Până la data menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, prezentul articol nu aduce atingere aplicării articolului 16 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2023/2844 în ceea ce privește următoarele statistici, în măsura în care acestea corespund informațiilor menționate la literele respective:
 - (a) numărul de ordine europene de anchetă transmise de statul emitent prin intermediul sistemului informatic descentralizat, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol;
 - (b) durata necesară pentru transmiterea probelor sau durata necesară pentru transmiterea informațiilor privind decizia de nerecunoaștere sau de neexecutare a unui ordin european de anchetă menționată la alineatul (2) litera (e) de la prezentul articol;
 - (c) numărul de notificări efectuate în temeiul articolului 33 transmise de autoritatea competentă a statului membru care efectuează ancheta menționate la alineatul (2) litera (f) de la prezentul articol.
 - 6. De la data menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, colectarea și transmiterea statisticilor menționate la alineatul (2) literele (a), (e) și (f) de la prezentul articol constituie o procedură de notificare echivalentă în sensul articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2023/2844 pentru informațiile menționate la articolul 16 alineatul (2) literele (c) și (d) din regulamentul respectiv.

Articolul 56

Modificarea formularelor-tip

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 57 de modificare a anexelor I-IX pentru a actualiza formularele-tip din anexele respective sau pentru a le aduce modificări tehnice.

Articolul 57

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 56 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la *[data intrării în vigoare a prezentei directive]*.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 56 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 56 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

↓ 2014/41/UE (adaptat)
⇒ nou

TITLUL V

DISPOZIȚII ☒ TRANZITORII ȘI ☒ FINALE

Articolul ~~5833~~

Notificări

1. Până la ⇒ *[doi ani de la data intrării în vigoare]* ⇐ ~~22 mai 2017~~, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele:
 - (a) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul intern, sunt competente în conformitate cu articolul 2 ⇒ alineatul (1) ⇐ literele (c) și (d), atunci când ~~acest~~ ☒ respectivul ☒ stat membru este statul emitent sau statul executant ⇒ în sensul dispozițiilor respective ⇐;

↓ nou

- (b) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul intern, sunt competente în conformitate cu articolele 33 și 34, atunci când respectivul stat membru este statul membru care efectuează ancheta sau statul membru notificat;

- (c) autoritatea sau autoritățile desemnate în temeiul articolului 30 alineatul (6) litera (a) pentru transmiterea și primirea notificărilor urgente în conformitate cu articolul respectiv, atunci când acest stat membru este statul emitent sau statul executant;

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

- (d) limbile acceptate ~~pentru un ordin european de anchetă~~, astfel cum sunt menționate la articolul ~~65~~ alineatul (2) ⇒ și la articolul 38 alineatul (3) ⇐;
- (ee) informații privind autoritatea sau autoritățile centrale desemnate ~~de~~ ☒ în cazul în care ☒ statul membru dorește să utilizeze posibilitatea prevăzută la articolul ~~7~~ alineatul (3) ~~52~~, ☒ clarificând responsabilitățile acestora ☒. Aceste informații sunt obligatorii pentru autoritățile statului emitent.
2. De asemenea, fiecare stat membru poate furniza Comisiei lista documentelor necesare pe care ar urma să le solicite conform articolului 22 alineatul (4).
3. Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatele (1) și (2).
4. Comisia pune la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene informațiile primite în temeiul prezentului articol. Rețeaua Judiciară Europeană publică informațiile pe site-ul internet menționat la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a ~~Consiliului~~ ⁽¹⁹⁾.

↓ nou

5. Notificările a căror transmitere este prevăzută la articolul 33 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/41/UE rămân valabile în sensul prezentei directive, cu excepția cazului în care sunt înlocuite sau actualizate în conformitate cu prezentul articol.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~59~~ 34

Relația cu alte instrumente juridice, acorduri și înțelegeri

1. Fără a aduce atingere aplicării acestora între statele membre și statele terțe și aplicării temporare a acestora în temeiul articolului ⇒ 60 ⇐ ~~35~~, prezenta directivă înlocuiește, ~~de la 22 mai 2017~~, dispozițiile ~~corespunzătoare ale~~ următoarelor convenții aplicabile în statele membre pentru care această directivă este obligatorie ☒ care corespund unor dispoziții din prezenta directivă (denumite în continuare „dispozițiile corespunzătoare”) ☒:
- (a) Convenția europeană privind asistența judiciară reciprocă în materie penală a Consiliului Europei din 20 aprilie 1959, precum și cele ~~de~~ ☒ trei ☒ protocoale suplimentare aferente și acordurile bilaterale încheiate în temeiul articolului 26 din convenție;
- (b) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;

- (c) Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și protocolul său;

↓ nou

- (d) Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică din 23 noiembrie 2001 și protocoalele adiționale aferente;
- (e) Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității informatice din 24 decembrie 2024;
- (f) Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate;
- (g) Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției;
- (h) Convenția Organizației Națiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope.
2. Dispozițiile corespunzătoare ale convențiilor menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) se înlocuiesc începând cu 22 mai 2017. Dispozițiile corespunzătoare ale convențiilor menționate la alineatul (1) literele (d), (e), (f), (g) și (h) se înlocuiesc începând cu [doi ani de la data intrării în vigoare].
3. În cazul în care un protocol adițional la o convenție menționată la alineatul (1) litera (a) este adoptat după data de 22 mai 2017, dispozițiile corespunzătoare din protocolul respectiv se înlocuiesc cu dispozițiile corespunzătoare din prezenta directivă începând cu [doi ani de la data intrării în vigoare].

↓ 2014/41/UE (adaptat)

⇒ nou

- ~~(2) Decizia-cadru 2008/978/JAI este înlocuită pentru toate statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive. Dispozițiile Deciziei-cadru 2003/577/JAI sunt înlocuite pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive în ceea ce privește înghețarea probelor.~~
- ~~Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimerile la Decizia-cadru 2008/978/JAI și, în ceea ce privește înghețarea probelor, la Decizia-cadru 2003/577/JAI se interpretează ca trimeri la prezenta directivă.~~
- ~~(4)(3)~~ Pe lângă prezenta directivă, statele membre pot încheia sau continua să aplice acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre ulterior datei de ⇒ [doi ani de la data intrării în vigoare] ⇐ ~~22 mai 2017~~ numai în măsura în care acestea permit consolidarea în continuare a obiectivelor prezentei directive și contribuie la simplificarea sau facilitarea în continuare a procedurilor de strângere a probelor ⇒ sau facilitează și mai mult participarea de la distanță a persoanelor suspecte, a persoanelor acuzate sau a victimelor criminalității la ședințe de judecată în fața instanțelor penale dintr-un alt stat membru ⇐ și cu condiția ca nivelul garanțiilor prevăzut în prezenta directivă să fie respectat.
- ~~(5)(4)~~ Până la ⇒ [doi ani de la data intrării în vigoare] ⇐ ~~22 mai 2017~~, statele membre notifică Comisiei acordurile și înțelegerile existente menționate la alineatul (3) pe care doresc să continue să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul ~~(3)~~(4).

- (6) Notificările a căror transmitere este prevăzută la articolul 34 alineatul (4) din Directiva 2014/41/UE rămân valabile în sensul prezentei directive, cu excepția cazului în care sunt înlocuite sau actualizate în conformitate cu alineatul (5).
- (7) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere Convenției de punere în aplicare a Acordului Schengen, în măsura în care această convenție reglementează supravegherea transfrontalieră efectuată în scopul cooperării polițienești operative.

Articolul 60

Dispoziții tranzitorii

1. Prezenta directivă se aplică procedurilor menționate la articolul 1 alineatul (1) inițiate începând cu [doi ani de la data intrării în vigoare].
2. Cu toate acestea, articolul 51, în măsura în care se referă la comunicările aferente procedurilor stabilite prin dispozițiile articolului 21, ale articolului 30 alineatul (6), ale articolelor 34 și 35 și ale titlului III, se aplică procedurilor inițiate de la data stabilită de Comisie.
3. Comisia stabilește data menționată la al doilea alineat printr-o decizie, după adoptarea unui act de punere în aplicare în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/2844, care asigură faptul că sistemul informatic descentralizat permite aplicarea procedurilor introduse prin prezenta directivă. Data respectivă este prima zi a lunii care urmează perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a respectivului act de punere în aplicare.
4. Ordinul european de anchetă și notificările statului membru de la care nu este necesară asistență tehnică în care se află subiectul interceptării care au fost primite înainte de [doi ani de la data intrării în vigoare] continuă să fie reglementate de Directiva 2014/41/UE.

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

- (1) ~~Cererile de asistență reciprocă primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt reglementate în continuare de instrumentele existente în domeniul asistenței reciproce în materie penală. Deciziile de indisponibilizare a probelor în temeiul Deciziei-cadru 2003/577/JAI primite anterior datei de 22 mai 2017 sunt, de asemenea, reglementate de decizia-cadru respectivă.~~
- (2) ~~Articolul 8 alineatul (1) se aplică, mutatis mutandis, ordinului european de anchetă în urma unei decizii de indisponibilizare luate conform Deciziei-cadru 2003/577/JAI.~~

Transpunere

1. Statele membre ☒ asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ☒ ~~iau măsurile~~ necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 22 mai 2017 $\Rightarrow$ articolelor 1 și 2, articolului 3 alineatului (1), articolului 4, articolului 6 alineatul (1) literele (f) și (g), articolului 6 alineatul (4), articolului 8 alineatele (1) și (2), articolului 9 alineatul (3), articolului 10 alineatul (3), articolul 13, articolului 14 alineatul (5), articolului 17 alineatele (1) și (5), articolului 21, articolului 24 alineatele (1) și (2) și alineatul (5) litera (a), articolului 28 alineatul (1) literele (c) și (d), articolului 28 alineatul (2), articolului 30, articolului 31 alineatul (7), articolelor 33-50, articolelor 51-55, articolelor 58-60 și anexelor I-IX până la [doi ani de la data intrării în vigoare] $\Leftarrow$.
☒ Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective. ☒
 $\Rightarrow$ Statele membre aplică măsurile respective începând cu [doi ani de la data intrării în vigoare]. $\Leftarrow$
2. Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. ☒ Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterea, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimitere la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni. ☒ ~~Metodele de realizare a respectivei trimiteri se stabilesc de către statele membre.~~
- ~~(3) Până la 22 mai 2017, statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul lor intern obligațiile care le revin în conformitate cu prezenta directivă.~~

 nou

3. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

 2014/41/UE (adaptat)

Raport privind punerea în aplicare

~~În termen de cel mult cinci ani de la 21 mai 2014, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentei directive, pe baza informațiilor de ordin calitativ și cantitativ, inclusiv, în special, evaluarea impactului acesteia asupra cooperării în materie penală și a protecției persoanelor, precum și executarea dispozițiilor privind interceptarea telecomunicațiilor având în vedere evoluțiile tehnice. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a prezentei directive.~~

↓ nou

Articolul 62

Raport privind punerea în aplicare

Nu mai târziu de cinci ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 60 alineatul (3), Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive, însoțit de informațiile furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 55 și colectate de Comisie.

Articolul 63

Abrogare

Directiva 2014/41/UE se abrogă de la [doi ani minus o zi de la data intrării în vigoare a prezentei directive], fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționat în anexa X partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XI.

↓ 2014/41/UE (adaptat)

Articolul ~~64~~³⁸

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

↓ 2014/41/UE

Articolul ~~65~~³⁹

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles...